

TÜRSAB MÜZE
GİRİŞİMLERİ

MÜZE

TEMMUZ-AĞUSTOS-EYLÜL 2014 | JULY-AUGUST-SEPTEMBER 2014 | SAYI 14 | ISSUE 14

AYDIN ARKEOLOJİ MÜZESİ AYDIN ARCHAEOLOGICAL MUSEUM
HARBİYE ASKERİ MÜZESİ HARBİYE MILITARY MUSEUM **POMPEIOPOLIS**
POMPEIOPOLIS CUMHURİYET MÜZESİ MUSEUM OF THE REPUBLIC
BATHONEA BATHONEA SELİMİYE CAMİİ SELİMİYE MOSQUE

FAST TRACK FOR VISITORS MUSEUM PASS İSTANBUL

5 DAYS 115 TL

3 DAYS 85 TL

FREE ENTRANCE TO

TOPKAPI PALACE AND HAREM HAGIA SOPHIA MUSEUM HAGIA IRENE
İSTANBUL ARCHAEOLOGICAL MUSEUMS İSTANBUL MOSAIC MUSEUM
MUSEUM FOR THE HISTORY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY IN ISLAM
CHORA MUSEUM GALATA MEVLEVI HOUSE MUSEUM
YILDIZ PALACE RUMELI HISAR MUSEUM FETHIYE MUSEUM

The Museum Pass İstanbul cards validity period begins with your first museum visit.
Each card can only be used at each museum once.

Museum Pass Advantage Points ATELIER BY ISMAIL ACAR, MUSEUM SHOPS AND CAFÉS, BLUESHUTTLE, EFENDI TRAVEL, FARUK YALCIN ANIMAL KINGDOM AND BOTANICAL GARDEN, HARBİYE MILITARY MUSEUM, HISTORICAL GALATASARAY HAMAM, GES SHOPS, İSTANBUL ARCHAEOLOGICAL MUSEUMS SHOP & CAFÉ, İSTANBUL COOKING SCHOOL, İSTANBUL ŞEHİR HATLARI, İSTANBUL WALKS, JURASSIC LAND, MAIDEN'S TOWER, THE MUSEUM OF INNOCENCE, PANDELI RESTAURANT, PERA MUSEUM, RAHMI M. KOÇ MUSEUM, SADBERK HANIM MUSEUM, SAKIP SABANCI MUSEUM, SECURE DRIVE, TÜRVAK CINEMA – THEATRE MUSEUM

museum.gov.tr
facebook.com/museumpass

Tüm zamanların kartı:

**MAXIMUM KART
AYNI ZAMANDA**

Müzekart

Bu yıl da, İş Bankası Maximum Kart sahipleri,
Müzekart'la giriş yapılan T.C. Kültür ve
Turizm Bakanlığı'na bağlı müze ve ören yerlerini
1 ay boyunca ücretsiz ziyaret ediyor.

maximum.com.tr

maximum

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

TÜRSAB MÜZE
GİRİŞİMLERİ

[/maximum](https://www.facebook.com/maximum) [/MaximumKart](https://www.instagram.com/MaximumKart)

Müzekart özelliği, her bir takvim yılı içinde 1 aylık süreyle sınırlı olup bu süre, kredi kartının ücretsiz giriş için ilk kez kullanıldığı gün başlar ve 30. günün sonunda biter. Ücretsiz giriş her yıl 31 Aralık günü sona erer. Ziyaret tarihinde kullanıma açık olan, geçerli ve geri ödeme sorunu olmayan İş Bankası kredi kartları uygulamadan yararlanabilir. İş Bankası Maximum Aidatsız Kartlar, İş'te Üniversiteli Aidatsız Kredi Kartları ile Ziraat Maximum Kartlar uygulamaya dahil değildir. T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı ve T. İş Bankası A.Ş., uygulama koşullarında değişiklik yapma hakkını saklı tutar.

içindekiler

TABLE OF CONTENTS

Temmuz-Ağustos-Eylül
2014 Sayı 14
July-August-September
2014 Issue 14

Başyazı	3	Editorial
Harbiye Askeri Müzesi ve Müzekart+	4	Harbiye Military Museum and Museumcard+
Aydın Arkeoloji Müzesi	10	Aydın Archaeological Museum
Müzelere Ücretsiz Ulaşım	18	Free Access to Museums!
Cumhuriyet Müzesi	23	Museum of the Republic
ELHAMRA SARAYI	28	ALHAMBRA PALACE
BATHONEA	34	BATHONEA
Faberge	40	Faberge
Hisart	44	Hisart
Pieter Bruegel	50	Pieter Bruegel
POMPEIOPOLIS	56	POMPEIOPOLIS
Selimiye Camii	62	Selimiye Mosque
Büyük İskender	68	Alexander The Great
Haber turu	74	News in overview
TÜRSAB-MÜZE Rehberi	76	TÜRSAB-MUSEUM guide
TÜRSAB-MÜZE Harita	78	TÜRSAB-MUSEUM map of museums

MÜZE

TÜRSAB-MÜZE Girişimleri tarafından üç ayda bir yayınlanır
Published quarterly by the TÜRSAB-MUSEUM Enterprises

TÜRSAB-MÜZE Girişimleri adına SAHİBİ
TÜRSAB YÖNETİM KURULU BAŞKANI
OWNER on behalf of the TÜRSAB-MUSEUM Enterprises
PRESIDENT OF THE TÜRSAB EXECUTIVE BOARD
Başaran ULUSOY

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
RESPONSIBLE MANAGING EDITOR
Feyyaz YALÇIN

YAYIN KURULU
EDITORIAL BOARD

**Başaran ULUSOY, Arzu ÇENGİL,
Hümevra ÖZALP KONYAR, Ufuk YILMAZ,
Özgül ÖZKAN YAVUZ, Özgür AÇIKBAŞ,
Köyüm ÖZYÜKSEL ÜNAL, Aysim ALPMAN,
Avniye TANSUĞ, Elif TÜRKÖLMEZ,
Ahmet ALPMAN, Pinar ARSLAN, Turgut ARIKAN**

TÜRSAB adına YAYIN KOORDİNATÖRÜ
EDITORIAL COORDINATOR on behalf of TÜRSAB
Arzu ÇENGİL

GÖRSEL VE EDİTORYAL YÖNETİM
VISUAL AND EDITORIAL MANAGEMENT
Hümevra ÖZALP KONYAR

HABER ve GÖRSEL KOORDİNASYON
NEWS AND VISUAL COORDINATION
Özgür AÇIKBAŞ

GRAFİK UYGULAMA
GRAPHICAL IMPLEMENTATION
Özgür AÇIKBAŞ

TÜRSAB MÜZE
GİRİŞİMLERİ

Gazeteciler Sitesi Haberler Sk. No: 15 Esentepe Şişli
İstanbul / Türkiye
Tel / Phone: (212) 327 13 00
Faks / Fax: (212) 327 13 06
www.muze.gov.tr e-mail: yadim@muze.gov.tr

Baskı Printing
Müka Matbaa

MÜZE Dergisi Basın Konseyi üyesi olup, Basın Meslek İlkeleri'ne uymaya söz vermiştir.
The Museum Journal is a member of the Turkish Press Council and has resolved to abide by the Press Code of Ethics.
MÜZE Dergisi'nde yayınlanan yazı ve fotoğraflardan kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz.
None of the articles and photographs published in the The Museum Journal maybe quoted without mentioning of resource.

K

ültür ve Turizm Bakanlığı'nın girişim ortağı olarak DÖSİMM ile birlikte yürüttüğümüz gişe yönetimi ve modernizasyonu projesine bir halka daha ekledik ve bunun müjdesini geçtiğimiz ay İstanbul'da düzenlediğimiz bir etkinlik ile duyurduk. Harbiye Askeri Müzesi de artık Müzekart+ sistemine dahil oldu. Bir başka önemli adımı ise TEMSA ile birlikte attık. TÜRSAB Müze Girişimleri ve TEMSA işbirliğiyle bundan böyle müzelere ücretsiz ulaşım sağlanacak. Öte yandan, Türkiye müzeciliğinde de gurur verici gelişmeler oluyor. Önce, Hüsamettin Koçan'ın Baksı Müzesi, Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi tarafından Avrupa Konseyi Ödülü'nü kazandı. Nisan ayında Strassbourg'da düzenlenen ödül töreninde, Hüsamettin Koçan'ın, doğup büyüdüğü yer olan Bayburt'un Baksı köyünde kurduğu bu güzel müzeden övgüyle söz edildi. Ardından, Nobel ödüllü yazar Orhan Pamuk'un kurduğu Masumiyet Müzesi, Avrupa Müze Forumu tarafından düzenlenen Yılın Avrupa Müzesi Ödülü 2014'te büyük ödülü kazandı ve Mayıs ayında Estonya'nın Tallinn kentinde düzenlenen 37'nci EMYA töreninde ödül Orhan Pamuk'a verildi. Bu arada ödül andaçı olan, ünlü heykeltıraş Henry Moore'un "Yumurta" adlı yapıtı bir yıl boyunca müzede tutulmak üzere İstanbul'a, Masumiyet Müzesi'ne geldi. Bu ünlü ve güzel eseri Türkiye'de yaşayan herkesin görmesi en büyük temennimiz... Türkiye artık yalnız büyük müzeleriyle değil, küçük müzeleriyle de adından söz ettiriyor, ödüller alıyor, övgülere layık görülüyor. Bunlar, müzecilik tarihimize altın harflerle yazılacak, dev adımlar. Ben de huzurlarınızda hem Hüsamettin Koçan'ı, hem Orhan Pamuk'u hem de bu müzeleri gezip gören tüm müze severleri kutluyor, bu gelişmelerin bizleri ziyadesiyle gururlandırdığını ifade ediyor ve başarılarımızın daimi olmasını temenni ediyorum.

We have added a new ring to the ticket office management and modernization project that we have been running together with DÖSİMM (Central Directorate of Revolving Fund Management) as enterprise partners of The Ministry of Culture and Tourism and announced the good news last month with an activity we held in Istanbul. Harbiye Military Museum is now included in the Müzekart+ system. We have put forward another important step together with TEMSA. From now on free transportation will be provided to the museums with the cooperation of TÜRSAB Museum Enterprises and TEMSA. On the other hand, there have been arrogant developments in museology in Turkey. First, The Baksı Museum of Hüsamettin Koçan won the Council of Europe Award given by the Parliamentary Assembly of the Council of Europe. In April, during the award ceremony organised in Strasbourg praising words were spent on this beautiful museum set up in the Baksı village of Bayburt where Hüsamettin Koçan was born and brought up. Then, the grand award at The European Museum of the Year Award 2014, organised by the European Museum Forum, was given to the Museum of Innocence established by Orhan Pamuk, the author with the Nobel Prize, and the award was presented to Orhan Pamuk during 37th EMYA Ceremony organised in the city of Tallinn of Estonia in May. In the meanwhile, the award trophy "The Egg", work of famous sculptor Henry Moore, came to Istanbul, to the Museum of Innocence, to be kept for a year. It is our greatest wish that everybody living in Turkey will have the chance to see this famous and beautiful work of art... Turkey is now becoming popular not only with its big museums but also with its small museums; win awards and found praise worthy. These are the gigantic steps that should be carved in our history of museology with golden letters. And I would like to celebrate both Mr. Hüsamettin Koçan and Mr. Orhan Pamuk and also all the museum lovers who have visited the museums, I would also like to state that these developments have excessively elated us and I wish that our success will be perpetual.

Başaran Ulusoy

MÜZEKART+
BİR KAPIYI
DAHA AÇACAK!

HARBİYE ASKERİ MÜZESİ DE KATILDI!

© Özgür Açıkbaş

KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI'NIN MÜZE
İŞLETMELERİNDEKİ GİRİŞİM
ORTAĞI OLAN TÜRSAB,
DÖSİMM İLE BİRLİKTE
YÜRÜTTÜĞÜ PROJELER
KAPSAMINDA, PEK ÇOK
KURUM İLE İŞBİRLİĞİ
YAPARAK MÜZEKARTLARI
ÇEŞİTLENDİRMEYE DEVAM
EDİYOR. BU SİSTEME DAHİL
MÜZELER LİSTESİNE BU KEZ
İSTANBUL'DAN ÖNEMLİ BİR
MÜZE EKLENDİ.

HARBİYE ASKERİ MÜZESİ,
MÜZEKART+ SAHİPLERİNİ
ULUSUMUZUN EN ZENGİN
TARİHİ KOLEKSİYONUNU
GÖRMEYE DAVET EDİYOR!

Museumcard+ shall
open another door!

HARBİYE MILITARY
MUSEUM HAS ALSO
JOINED!

TÜRSAB, the enterprise partner of the Ministry of Culture and Tourism in museum management, within coverage of the project carried out together with DÖSİMM (Central Directorate of Revolving Fund Management), is diversifying the use of Museumcards in cooperation with many establishments. This time, an important museum from Istanbul has been added to the list of museums in this system. Harbiye Military Museum is inviting the Museumcard+ holders to see the richest historical collection of our country!

Protokol imza töreninde Mehter gösterisi de
sunuldu (sağda).
Müzenin salonlarından bir görüntü (üstte).

A Mehter team presented a show during the Protocol
Signing Ceremony (right).
A view from one of the halls of the Museum (above).

Harbiye Askeri Müzesi, Kültür ve Turizm Bakanlığı Döner Sermaye İşletmesi Merkez Müdürlüğü (DÖSİMM) ile TÜRSAB'ın ortak projesi kapsamında, "Müzekart+" sistemine dahil oldu. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın müze işletmelerindeki girişim ortağı olan TÜRSAB, DÖSİMM ile birlikte yürüttüğü projeler kapsamında, pek çok kurum ile işbirliği yaparak Müzekartları çeşitlendirmeye devam ediyor. Geçtiğimiz Mayıs ayından itibaren "Müzekart+" ile serbestçe ve "MuseumPass İstanbul" kartlarıyla indirimli olarak ziyaret edilebilen Harbiye Askeri Müzesi'ni, böylece daha çok sayıda ziyaretçi görebilecek. Bu yeniliği duyurmak amacıyla geçtiğimiz ay bir de tanıtım toplantısı düzenlenmiş, katılımcılarla yapılan Müze turunu, bir Mehter Konseri ile Ahmet Muhtar Paşa Salonu'nda verilen kokteyl izlemiştir.

Tanıtım toplantısında ne mesajlar verildi?

Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Daire (ATASE) Başkanı Tuğgeneral Necdet Tuna, toplantının açılış konuşmasında şunları söyledi:

"İçinde bulunduğumuz bu müze, çağdaş Türk müzeciliğinin ilk örneklerinden biri. Koleksiyonlarının zenginliği ve çeşitliliği bakımından da Türkiye'nin en eski müzelerinden biri olma ayrıcalığını taşıyor. Tarihten gelen bu eşsiz mirası geleceğe taşımak için birçok yeniliği, modern müzecilik anlayışı ve tekniklerini ziyaretçilerimize sunma çalışmalarımız hızla devam ediyor. Bu kapsamda Müzekart+ ve MuseumPass İstanbul kartlarına dahil olarak, TÜRSAB'ın sahip olduğu imkan ve olanakların da Askeri Müzemizin hizmetine sunulmasını büyük takdirle karşılıyoruz. Umuyoruz ki bundan sonra yerli ve yabancı ziyaretçi sayımız hızla artacak ve müzemizde daha çok ziyaretçi ağırlayacağız."

Within the scope of the common project of TÜRSAB and DÖSİMM (Central Directorate of Revolving Fund Management) of the Ministry of Culture and Tourism Harbiye Military Museum has been included in the "Museumcard+" system. TÜRSAB, the enterprise partner of the Ministry of Culture and Tourism, in museum management, is carrying on diversifying Museumcards in cooperation with multiple establishments within the scope of the projects run together with DÖSİMM.

As of last May, more visitors will have the chance to visit Harbiye Military Museum freely with their "Museumcard+" and at reduced rates with their "MuseumPass İstanbul" cards. In order to announce this innovation an introductory meeting was held last month, followed by museum tour, Mehter Band Concert and a cocktail at Ahmet Muhtar Pasha Hall.

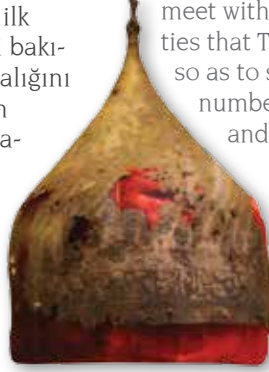
Which messages were given during the introductory meeting?

Brigadier General Necdet Tuna, President of Military History and Strategic Studies Department (ATASE) of the General Staff, stated the following words at the opening speech of the meeting:

"This museum that we are now in is one of the initial samples of contemporary Turkish Museology. It is also the privileged as being the oldest museum in Turkey with the wide range of rich collections. We are rapidly carrying out our efforts to take this unique heritage of the past to the future and present them to our visitors by using many innovations, modern museology understanding and techniques. At this scope we meet with great gratitude the presentation of the means and possibilities that TÜRSAB has devoted to Museumcard+ and MuseumPass cards so as to serve our Military Museum. We hope that from now on the number of our domestic and international visitors will quickly rise and we will host more visitors in our museum."

Başaran Ulusoy: "We wish that more visitors will visit the Military Museum".

"As TÜRSAB we have always tried and still trying to bring an attracting, welcoming and hosting museum understanding to our museums. Today, with the protocol that we are going to sign with the Military Museum and undertaking

Askeri Müze ve Kültür Sitesi Komutanı Piyade Albay Tahir Savran ile TÜRSAB Yönetim Kurulu Başkanı Başaran Ulusoy (üstte).
Infantry Colonel Tahir Savran, Commander of the Military Museum and Cultural Site, with Başaran Ulusoy, President of TÜRSAB.

Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Daire (ATASE) Başkanı Tuğgeneral Necdet Tuna ile TÜRSAB Yönetim Kurulu Başkanı Başaran Ulusoy (üstte ve solda), törenden görüntüler.
General Staff Military History and Strategic Etude Head of Department (ATASE) President Brigadier General Necdet Tuna (left) and TÜRSAB President Başaran Ulusoy (right), images from the ceremony.

Başaran Ulusoy: “Askeri Müze'nin daha çok ziyaret edilmesini istiyoruz”

“TÜRSAB olarak müzelerimize hep çağıran, karşılayan ve ağırlayan müze anlayışını getirmeye çalıştık ve hâlâ çalışıyoruz. Bugün Askeri Müze ile imzalayacağımız protokolle TÜRSAB ve DÖSİMM olarak bu görevi üstlenirken, Kültür ve Turizm Bakanlığımız gibi Genelkurmay Başkanlığımızın da bize güvenip, inandığının bilincindeyiz. Bizler Askeri Müzemizin daha fazla hayat bulması, daha çok ziyaretçi tarafından ziyaret edilmesi için elimizden gelen gayreti göstereceğiz. Hemen yanımızda bulunan İstanbul Kongre Merkezi ve Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı sadece senede 400 bin kişi ağırlıyor. Bu müzenin hak ettiği ziyaretçi sayısının ise 1 milyonun altında olmaması lazım. Bundan sonraki dönemde iş bizde, bu müzenin tanıtılması için elimizden gelen gayreti göstereceğiz.”

Açılış konuşmalarının ardından “Meçhul Asker” başlıklı miğfer sergisinin açılışı yapıldı. Daha sonra Mehteran Birliği, TRT sanatçıları ve Devlet Opera ve Balesi Topluluğu ortaklaşa bir konser verdiler.

Askeri Müze'nin Tarihçesi

Koleksiyonlarının zenginliği ve çeşidi açısından dünyanın önde gelen müzelerinden biri olan Askerî Müze'nin ilk kuruluşu 15. yy'a kadar iniyor. 1453'te İstanbul'un fethinden sonra değerli harp silah araç ve gereçleri, Aya İrini Kilisesi'nde toplanmış ve burası Cebehane olarak düzenlenmiş. 1726'da Cebehane'deki malzemeye yeni bir düzen verilerek Dar-ül Ešliha adıyla yeni bir kurum oluşturulmuş. 1846'da Tophane Müşiri Ahmet Fethi Paşa, çağdaş anlamda Türk müzeciliğinin ve Askerî Müze'nin de gerçek anlamda ilk temelini atmış. Ahmet Fethi Paşa'dan sonra Aya İrini'deki koleksiyon “Müzeyi Hümayun” olarak adlandırılmış. Fakat arkeolojik eserlerin çoğalmasından dolayı objeler Çinili Köşk'e taşınmış ve bugünkü İstanbul Arkeoloji Müzeleri'ne temel oluşturmuş. Askeri Müze'nin yükselişi ise Ahmet Muhtar Paşa ile mümkün olmuş. Ahmet Muhtar Paşa silah koleksiyonlarını zenginleştirmiş, kütüphanesi, sineması, atış poligonu, yayınları, kıyafethanesi ve mehteri ile günümüz çağdaş müzecilik anlayışına uygun,

this mission as TÜRSAB and DÖSİMM we are aware that our general staff, as our Ministry of Culture and Tourism, trust and believe us. We shall put forward all the possible efforts to enliven our Military Museum and increase the number of visitors. Istanbul Congress Centre and Lütfi Kırdar International Congress Centre that host 400 thousand people annually are situated just next to us. The deserved number of visitors to the museum should not be below 1 million. From now on the matter rests in our hands; we shall spend all the possible efforts to increase the awareness.” Following the opening speeches the exhibition titled “The Unknown Soldier” was opened. Then, the janissary (Mehter) band, TRT artists and the State Opera and Ballet Ensemble gave a joint concert.

History of the Military Museum

The founding of the Military Museum, one of the leading museums of the world with the richness and variety of its collections, goes back as far as to 15th century. After the conquest of Istanbul in 1453, valuable war weapons, related tools and equipment were gathered in Hagia Irene Church and the venue was then organized as Cebehane (Military storage for war means and instruments under the control of Cebeci Corps). In 1726 the material in Cebehane was reorganized and a new establishment was set up with the title Dar-ül Ešliha (the term was initially meant to be Military Storage and then used for Military Museum). In 1846 Ahmet Fethi Pasha, general in charge of the arsenal, laid the foundations for the Turkish Museology and the Military Museum in the contemporary sense. After Ahmet Fethi Pasha, the collection at Hagia Irene was called, “The

Müze salonları ve sergilenen eserlerden örnekler.
Halls of the museum and samples of the articles in display.

NELER, NASIL VE NE ZAMAN SERGİLENİYOR?

Askeri Müze koleksiyonlarında bulunan yaklaşık 55 bin obje arasından titizlikle seçilmiş 5 bin eser sergileniyor. Tarihi dönemleri, kullanım alanları ve yapım teknikleri gibi ölçütlerle gruplandırılan bu zengin koleksiyon içinde çeşitli silahlar, askeri kıyafetler, çadırlar, bayraklar ve sancaklar ve benzeri objelerle askeri kültür mirası öğeleri yer alıyor. İşlevsel olduğu kadar, incelikli el emeği ve estetik yaklaşımla yapılmış, ahşap ve maden süsleme sanatının en güzel örneklerini oluşturan tüfek, tabanca, top ve kılıçlar, zarif süslemeleri ve kitabeleriyle zırhlar, Osmanlı ordusunun görkemini vurgulayan demirden ve altın görünümlü tombak kalkan ve miğferler, Osmanlı saray çadırları 7'den 70'e tüm ziyaretçilere Türkiye Cumhuriyeti ve Osmanlı İmparatorluğu'nun geçmişinden farklı ipuçları veriyor.

Tarihi görsel olarak aktarabilmek ve anlamlı etki bırakabilmek amacıyla ileri bilgi ve iletişim teknolojilerinden de yararlanılıyor. Mehteri tanıtan Mehter Multivizyonu, Çanakkale savaşlarını anlatan Çanakkale Dioraması (üç boyutlu modelleme) ve dokunmatik bilgisayar sistemleri bu uygulamalardan bazıları. Müzeye Sanal Gezi de mümkün: http://www.askerimuze.tsk.tr/muze_cd/sanalgezi/index.html

Askerî Müze ve Kültür Sitesi Komutanlığı, tarihimizi yerli ve yabancı araştırmacılara da açmakta.

Çarşamba ve Cumartesi günleri 14.00-15.00 saatleri arasında okçuluk faaliyeti düzenleniyor. Ziyaretçiler Türk Okçuluğu hakkında bilgi edinip, ok ve yay kullanarak atış yapabiliyorlar. Dünyanın en eski bandosu olan Mehteran Birlik Komutanlığı, yurt içi ve yurt dışında verdiği konserlerin yanısıra her gün, 15.00- 16.00 saatleri arasında 500 kişilik modern Atatürk salonunda iki mehter konseri veriyor.

WHAT ARE DISPLAYED, HOW AND WHEN?

Neatly selected 5 thousand pieces out of 55 thousand objects that take place in the collections of the Military Museum are displayed. Among this rich collection that has been classified according to the historical periods, fields of use and production techniques there are various weapons, military clothes, tents, flags and Sanjaks as well as similar objects and elements of the military cultural heritage. Rifles, pistols, cannons and swords made out of wood and metal constituting the most beautiful samples of the art of decoration, hand made with aesthetic concern beyond being functional, tablets and armours with elegant decorations, iron and gold like tombac shields and helmets emphasising the elegance of the Ottoman army, Ottoman palace tents that reveal different hints on the past of the Republic of Turkey and the Ottoman Empire to all the visitors from 7 to 70. Advanced data and communication technologies are also used to transfer history by way of visual means so as to leave behind a meaningful effect. Mehter multi-vision show to introduce Mehter, Çanakkale (Dardanelles) Diorama (three dimensional displays) that recite the Wars of Dardanelles and touch-screen computer systems are few samples of these applications.

It is also possible to pay a virtual visit to the museum: http://www.askerimuze.tsk.tr/muze_cd/sanalgezi/index.html Military Museum and the Cultural Site Command voluntarily open our history to domestic and foreign researchers.

Archery activities are being organised on Wednesdays and Saturdays between 14.00-15.00 hours. The visitors are given the opportunity to gather knowledge on Turkish Archery and also exercise shooting arrows by using bows. The members of the Mehter Team Command, the oldest band on earth, perform two concerts everyday between 15.00-16.00 hours in the modern Atatürk Hall with a capacity of 500 viewers besides the concerts they perform in the country and abroad.

nitelikli bir müze oluşturmuş. Askerî Müze, II. Dünya Savaşı tehlikesinin ortadan kalkmasından sonra 1949'da bir tedbir olarak Maçka Silahhanesi'ne depoladığı tarihi eserleri, 1959'dan itibaren Harbiye'deki Harbiye Mektebi Jimnastikhane binasında tekrar sergilmeye başlamış. Bu binanın zamanla Askerî Müze koleksiyonları için yetersiz kalması üzerine 1964'de okulun tamamının müze olarak düzenlenmesine karar verilmiş... Askeri Müze; dini bayramların birinci günü, yeni yılın ilk günü ile Pazartesi ve Salı günleri dışında her gün 09.00 -17.00 saatleri arasında ziyarete açık. www.askerimuze.tsk.tr

Imperial Museum". Upon increase in the number of archaeological items it was moved to the Tiled Kiosk and became the base for today's Istanbul Archaeological Museum.

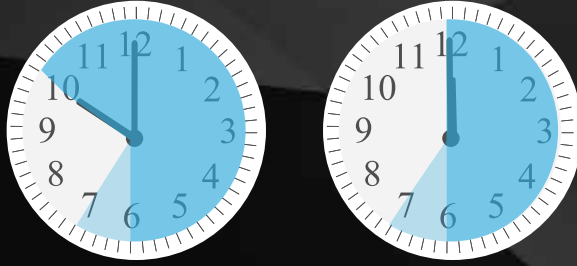
The rise of the Military Museum became possible with Ahmet Muhtar Pasha. Ahmet Muhtar Pasha enriched the weapon collection, composed the library, cinema, shooting gallery, publications, costume department and the military band in conformity with contemporary museology conception and turned it into a qualified museum. When the threat of the World War II ended the historical pieces that were removed to the Maçka arsenal as precaution in 1949 were taken back to the Gymnasium of the Military Academy at Harbiye as of 1959 to be displayed again. As this building gradually became insufficient for the Military Museum collections a decree was taken in 1964 that all the buildings of the school should be organized as museum...

The Military Museum is open every day between 09.00 – 17.00 hrs except the first day of religious holidays, the first day of the new-year, Mondays and Tuesdays.

www.askerimuze.tsk.tr

SAATİNİ AYARLA, “KARANLIKTA DİYALOG”U KAÇIRMA

Dünya üzerinde 135 kentte 8 milyondan fazla insana ulaşan Karanlıkta Diyalog sergisini hafta içi ve Pazar günü 12:00 - 19:15, Cumartesi günü 10:00 - 19:15 saatleri arasında ziyaret edebilirsiniz.

Our tours in English will be made on the following days and hours starting from the 21st June, 2014:
Tuesday - Wednesday - Thursday and Friday: 18:00 Saturday: 14:00 - 16:00 - 18:00 Sunday: 14:00 - 16:00

TÜRSAB MÜZE
GİRİŞİMLERİ

Müzekart+ ile avantajınız var! (Size özel 25 TL yerine 17 TL)

GAYRETTEPE METRO İSTASYONU DİYALOG SERGİ ALANI

facebook.com/dialogistanbul

twitter.com/dialogistanbul

#KaranlıktaDiyalog

www.dialogistanbul.com

dünyagöz

TURKISH AIRLINES

Allianz

Türkiye Finans

ISEM

İETT

İstanbul Ulaşım

NTV

NTV radyo

younger

Radikal.com.tr

DAILY NEWS

Sirkeci group

IKEA

KLIKSA

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

S360

HEProjects

medyaevr

NAVIGOVERZİN

secrettv.com

biletix
ticketmaster Türkiye

wall

ide

VAGABOND

© Rasim Konyar

AYDIN ARKEOLOJİ MÜZESİ

AYDIN... ANTİK ÇAĞLARDAN BERİ ANADOLU'NUN EN AYRICALIKLI TOPRAKLARI. ONLARCA ANTİK KENT VE ÖRENYERİNİN BİRİKTİRDİĞİ DOLU DOLU BİR TARİH! İŞTE AYDIN ARKEOLOJİ MÜZESİ BÖYLESİ ZENGİN BİR KÜLTÜRÜN DEĞERLİ ESERLERİNİ SERGİLİYOR, HEM DE YEPYENİ VE ÇAĞDAŞ BİR MÜZECİLİK ANLAYIŞIYLA...

AYDIN ARCHAEOLOGICAL MUSEUM

Aydın... located on the most privileged lands of Anatolia since ancient times. A prolific historical hinterland full of dozens of ancient cities and archaeological sites! Aydın Archaeological Museum is exhibiting the artefacts of that rich heritage, within a state of the art contemporary curatorship concept.

nadolu'nun, hele de Ege'nin en yeni, en çağdaş, en dikkat çekici müzelerinden birindeyiz, Aydın Arkeoloji Müzesi. 2012 yılında yeni yapılan binasına taşınan müze, Aydın ve yöresinden çıkan zengin bir tarihi sergiliyor.

Antik çağlardan beri Batı Anadolu'nun en ayrıcalıklı toprakları burası. Afrodiasias, Alabanda, Alinda, Apollon Tapınağı (Didim), Gerga, Harpasa, Magnesia, Mastaura, Milet, Nysa, Priene ve Tralleis gibi pek çok önemli antik kenti sınırları içinde barındıran Aydın'ın müzesi de toprakları kadar zengin. Bu benzersiz miras şimdi, yepyeni, çağdaş ve şık bir müzede sergileniyor.

Yaklaşık 60 bin eserin sergilendiği Aydın Arkeoloji Müzesi, Aydın-Denizli karayolu üzerinde 15 bin metre karelik bir arazide yer alıyor.

Depo, laboratuvar, arşiv gibi bölümlere sahip müzede geçici sergilerin gerçekleştirildiği bir sergi salonu, çocuk atölyesi ve 130 kişilik çok amaçlı bir salon da bulunuyor.

Sergilenmekte olan eserler arasında taş, cam, pişmiş toprak, sikkeler ve mozaik döşemelerden oluşan arkeolojik bulgular yer alıyor. Ören yerlerinde göremediklerinizi görmek, gördüklerinizi bir kez daha hayallemek için uğranması gerekli yerlerden biri kısacası...

Aydın Arkeoloji Müzesi salonlarında Tralleis, Magnesia, Alabanda, Nysa Arkaik Panionion, Kadıkalesi (Anaia), Tepecik Höyük kazıları ile Alinda, Amyzon, Piginda, Harpasa, Mastaura, Akharaka, Pygale,

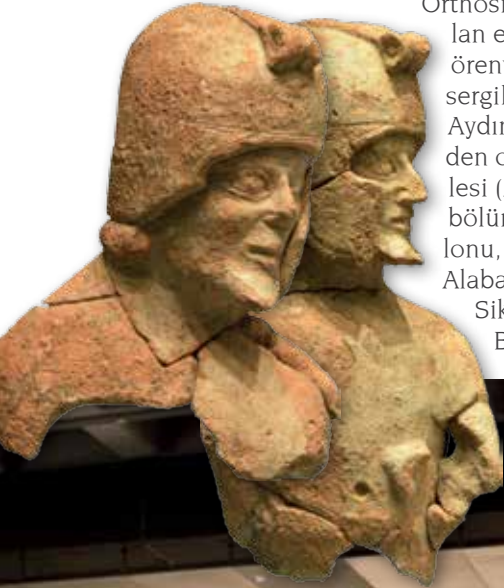
Orthosia gibi antik kentlerden çıkartılan eserler; bahçesinde ise gene bu ören yerlerinden taşınan taş örnekler sergileniyor.

Aydın Arkeoloji Müzesi şu bölümlerden oluşuyor: Tepecik Höyük, Kadıkalesi (Anaia), Arkaik Panionion Tapınağı bölümü, Tralleis Salonu, Mozaik Salonu, Magnesia Salonu, Nysa Salonu, Alabanda Salonu, Taş Eserler Salonu, Sikke Bölümü ve Kurtarma Kazıları Bölümü.

We are headed for one of Anatolia's most remarkable museums, downright the newest, most modern museum of the Aegean. Aydın Archaeological Museum showcases the artefacts of a rich history originating from the surrounding region, in its 2012 newly erected building.

The Aydın region has been embracing Western Anatolia's most blessed lands ever since ancient times. The area encompasses a vast array of ancient cities and historical sites ranging from Aphrodisias, Alabanda, Alinda, the Temple of Apollo (Didyma) and Gerga, Harpasa, Magnesia, Mastaura, Miletus, Nyssa, Priene to Tralleis, which have supplied Aydın's museum with a rich collection. This unique heritage is now on display in a brand new, contemporary and stylish museum building. Approximately 60 thousand pieces are on display at the Archaeological Museum of Aydın, stretching a total area of 15 thousand square meters, located on the highway between Aydın and Denizli. The museum complex includes warehouses, laboratories, archives in addition to a temporary exhibitions hall, a children's workshop and a 130-seat multi-purpose amphitheatre. The items on display include archaeological finds such as stone, glass, terra cotta objects, coins, tiles and mosaic floor panels. It is an ideal venue to view the artefacts that we were not able to see and to remember those we had seen at the archaeological sites. The interior halls of the Aydın Archaeological Museum shelter objects originating from the Tralleis, Magnesia, Alabanda, Nysa, Archaic Panionion, Kadıkalesi (Anaia) and Tepecik Mound excavations as well as finds from the ancient cities of Alinda, Amyzon, Piginda, Mastaura, Akharaka, Pygale, Harpasa and Orthosia. Samples of stone ruins from the above historical sites are on display outside at its courtyard. Aydın Archaeological Museum consists of the Tepecik Mound,

Müzeden genel görünüm (altta), Roma Dönemi, mermer Dionysos Başı (üstte) ve Arkaik Dönem savaşçı figürinleri (solda).
General view from the Museum (below), Roman period marble Dionysos Head (above) and the Archaic Period warrior figures (on the left).

Tepecik Höyük

Çine ilçesi, Karakollar köyü sınırları içerisinde bulunan Tepecik Höyük kazılarında elde edilen buluntuların sergilendiği bu bölümde Geç Kalkolitik, Eski Orta ve Geç Tunç Dönemleri'ne ait eserler sergileniyor.

Kadıkalesi (Anaia)

Kuşadası, Kadıkalesi kazılarında elde edilen buluntuların yer aldığı vitrinlerde en büyük ilgiyi bronz Hitit heykelciği topluyor. Özel bir vitrin içerisinde sergilenen heykelciğin yanısıra Prehistorik Dönem'e ait eserler, 12 ve 13. yüzyıllara ait seramikler, çeşitli eşyalar ile Bizans Dönemi'ne ait mühür baskıları dikkat çekiyor.

Alabanda Salonu

Bu bölümde Çine, Alabanda Antik Kenti kazılarında çıkartılan ve çeşitli dönemlere ait cam eserler, altın taçlar, diademler, pişmiş toprak seramik örnekleri, kandiller, ve çeşitli takılar gözler önünde. Bu bölümdeki en önemli eserlerden biri Roma İmparatoru Augustus'un heykeli.

Magnesia Salonu

Aydın'ın Germencik ilçesinde yer alan Magnesia (Menderes Magnesiası) Antik Kenti kazılarında bulunan eserler arasında pişmiş topraktan yapılmış kaplar, kandiller, figürinler, takılar, yüzük taşları ile fildişi ve kemik eserler var. Magnesia Antik Kenti Çarşı Bazilikası'nda bulunan Apollon heykeli ile Metrodoros Hermes en önemli buluntular arasında sayılıyor. Gene bu bölümde sergilenen Skylla başlıkları ise Homeros'un Odysseiası'nda söz edilen Skylla Efsanesi'ni doğrulaması açısından önem kazanıyor.

Kadıkalesi (Anaia), the Archaic Panionion Temple sections and the Tralleis Hall, Mosaics Hall, Nysa Hall, Alabanda Hall, Stone Artefacts Hall, the Coins Department and the Salvation Excavations Department.

Tepecik Mound Section

The section houses pieces unearthed at the archaeological excavations performed at the Tumulus of Tepecik, situated within the boundaries of the Çine Township, Karakollar Village. These objects include finds from the Late Chalcolithic and Early to Middle and Late Bronze Age periods.

Kadıkalesi (Anaia) Section

Among the finds originating from the Kuşadası Kadıkalesi excavations displayed in this section, a Hittite bronze statuette exhibited in a special showcase attracts the greatest interest. Moreover, the section includes various artefacts from the Prehistoric period, ceramics and miscellanea belonging to the 12th and 13th centuries, as well as Byzantine seal prints.

Alabanda Hall

This section is home to a group of items consisting of glass works of various periods, gold crowns, diadems, samples of terracotta pottery, ceramic oil lamps and a variety of jewellery originating from the ancient town of Alabanda (near present-day Çine). One of the most important pieces in this section is the statue of the Roman Emperor Augustus.

Magnesia Hall

The pieces on display in this hall were found during the excavations of the ancient city of Magnesia (on the Meander) situated in the township of Aydın Germencik. They include baked clay vessels and pots, oil lamps, figurines, jewellery, ring stones and ivory and bone paraphernalia. The statue of Apollo found in the Market Basilica of the Ancient City of Magnesia together with the Hermes-type Metrodoros bust is considered among the section's most important pieces. The Skylla helmets exhibited in this section are yet further testimony to the widespread use of the mythological monster figure Skylla mentioned in Homer's Odysseus, as war helmet decoration in the ancient world.

Nysa Hall

Roman period pieces come to the fore in this hall showing artefacts from the Ancient city of Nysa located at the Sultanhisar Township. Statues belonging to the stage building of the Nysa theatre, steles, and the "Child with Dolphin" statue are considered among the section's most valuable items. The hall displays also remarkable marble busts and heads.

Orthosia mozaikleri ile Bronz Boğa heykelciği, Roma Dönemi.
Orthosia mosaics and Bronze Bull figurine, Roman period.

MÜZENİN EN HEYECANLI VİTRİNLERİNDEN BİRİ: TRALLEİS SALONU

Aydın kent merkezinde yer alan Tralleis Antik Kenti kazılarında çıkan buluntular, müzenin en değerli bölümlerinden birini oluşturuyor. Helenistik ve Roma Dönemleri'ne ait ve Tralleis kenti heykeltıraşçılığının en güzel örneklerinin sergilendiği bölüme topraktan yapılmış çocuk oyuncakları, günlük ev eşyaları ve takılar ile dikkat çekiyor.

Tralleis heykeltıraşçılığının en güzel örnekleri olarak kabul edilen ve bir mezar kültürü içerisinde ele geçen bu eserler, "Batı Anadolu'daki en iyi korunmuş pişmiş toprak, anıtsal formlu heykelticiler" olarak kabul ediliyor. Helenistik Dönem'e özgü ve MÖ 180-170 yıllarına tarihlenen heykelticilerin küçük boyutlarına karşın "anıtsal" duruşları, farklı tonlardaki boya, elleri ve kollarının birbirine zıt duruşları ile hareketli yapıları hayranlık uyandırıyor. Vitrin içinde Eros, Nike, Herakles, Aphrodite betimlerinin yanısıra, güvercin ve rhyton figürleri, kandiller, unguanteriumlar (koku kabı), mürekkep hokkaları gibi çeşitli eserler de yer alıyor.

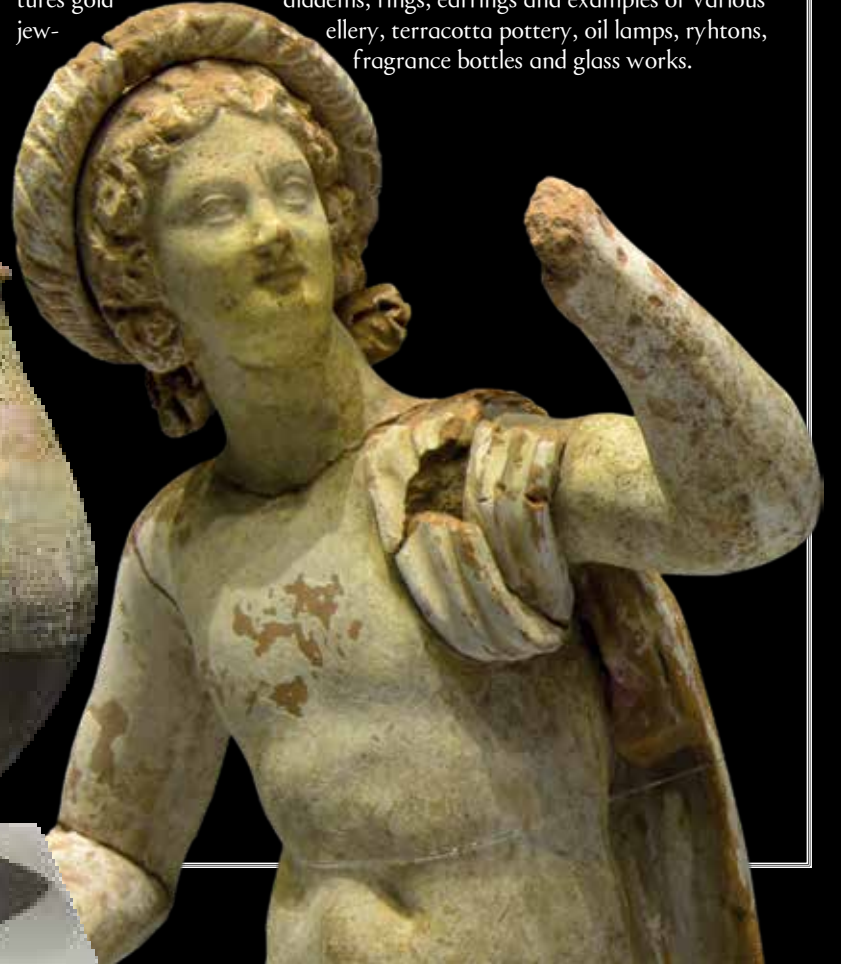
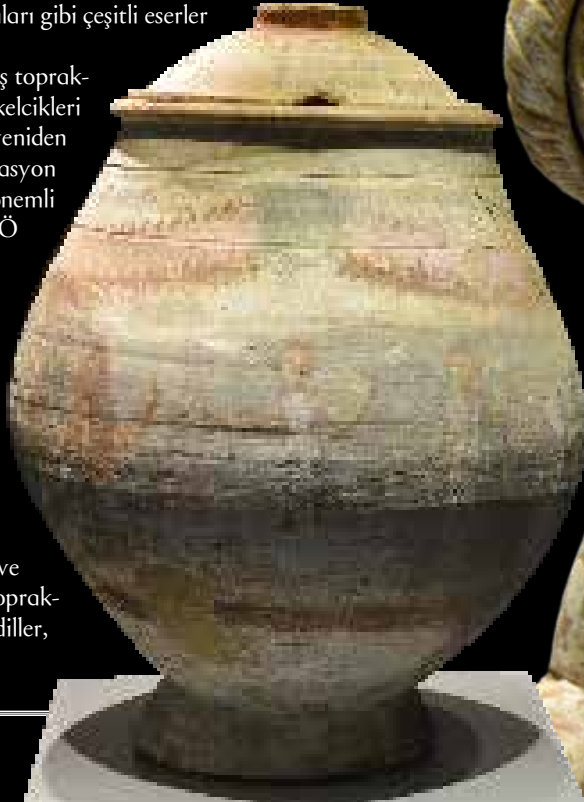
Helenistik Dönem'e ait pişmiş topraktan yapılmış boyalı Eros heykelticileri ile üzerinde reenkarnasyon (yeniden doğuş) sahnesi bulunan kremasyon kabı Tralleis Salonu'nun en önemli eserleri arasında sayılıyor. MÖ III. yüzyıla ait Kremasyon Kabı'nı çevreleyen bir kuşak üzerinde Kader Tanrıları Moiralar, Yeraltı Ülkesinin Tanrısı Hades, yeraltı ülkesinin bekçisi Üç Başlı Köpek Kerberos, yargıçlar ve ölen kişinin ruhuna ait tasvirler hayranlıkla izleniyor...

Bu bölümde ayrıca altın diademler, yüzükler, küpeler ve çeşitli takı örnekleri, pişmiş topraktan yapılmış seramikler, kandiller, rhytonlar, koku şişeleri, cam eserleri de görmek mümkün.

ONE OF THE MUSEUM'S MOST EXCITING CORNERS: THE TRALLEİS HALL

This hall features one of the most valuable collections of the museum, namely the finds from the excavations of the ancient city Tralleis located at Aydın's city centre. The pieces on display in this section, originating from a burial place, include "the best-preserved baked clay monumental shaped statuettes" found in western Anatolia" and Hellenistic and Roman periods' finest examples of Tralleis art of sculpture. Among them terracotta children's toys, household items and jewellery draw attention. The Hellenistic period statuettes dating back to 180 to 170 B.C. are admirable despite their small size, due to their "monumental" stances, their different shades of paints, and their moving structures with the hands and arms in opposite postures. The showcase contains Eros, Nike, Heracles, Aphrodite depictions, pigeons and rhyton figures, oil lamps, unguanteriums (fragrance containers) and a variety of artefacts including inkpots. The Hellenistic Period painted Eros figurines made of terracotta and the cremation vessel decorated with a reincarnation (rebirth) scene are to be mentioned among the most important pieces of the Tralleis Hall. The belt surrounding the cremation vessel portrays the gods of fate, Moiras, the god of the underworld, Hades and the guardian of the underworld, the Three-Headed Dog Kerberos, judges and depictions of the deceased person's soul... This section also features gold diadems, rings, earrings and examples of various jewellery, terracotta pottery, oil lamps, rhytons, fragrance bottles and glass works. This section also features gold diadems, rings, earrings and examples of various jewellery, terracotta pottery, oil lamps, rhytons, fragrance bottles and glass works.

ARCAİK PANİONİON TAPINAĞI

Bu bölümün ana yapısını Kuşadası, Davutlar beldesi, Samson Dağı zirvesinde yer alan Melia Antik Kenti'nde bulunan Arkaik Panionion Tapınağı oluşturuyor. Tapınak ve İon Birliği'nin toplantı salonundan oluşan yapının üçte bir oranında küçültülmüş hali müze ziyaretçilerinin en çok ilgi gösterdiği bölümlerden biri. Prof. Dr. Hans Lohmann tarafından yönetilen 2002 kazıları sırasında Melia Antik Kenti'nde ortaya çıkarılmış, Arkaik Dönem'e ait pişmiş toprak antefiksler, bronz ok uçları ve asker heykelcikler en önemli parçalar arasında sayılıyor. Tapınak MÖ 570-560 yıllarına tarihleniyor.

THE ARCHAIC PANIONION SANCTUARY

The nucleus of this section consists of the architectural remains of the Archaic Panionion (common sanctuary of the Ionian Confederacy) discovered at the Karian settlement of Melia located at the summit of Mount Samson near the Davutlar locality of Kuşadası. The one third reduced version of the actual Panionion consisting of the Temple and Meeting Room of the Ionian League generates visitors' great interest. The Archaic period terracotta antefixes, bronze arrowheads and soldier figurines unearthed during the Melia excavations conducted by Prof. Dr. Hans Lohmann in 2002, are considered among the most important pieces. The temple is dated to the years 570-560 B.C.

1957 yılında bir vatandaş tarafından, tesadüfen bir parçasının bulunması üzerine başlayan kazılar bu muhteşem eserin ortaya çıkmasını sağladı. Germencik Lahdi bugün Aydın Müzesi'nin en dikkat çeken eserlerinden birini oluşturuyor. Frigya bölgesinde Dokimeion'da yapıldığı belirtilen sütunlu Lahit, MS 2. yy Roma Dönemi'ne tarihlendiriliyor (üstte).

The Germencik Sarcophagus is one of the most remarkable pieces of the Aydın Museum. This magnificent treasure was unearthed during excavations launched following the incidental discovery by a layman of a fragment thereof in 1957. The sarcophagus with columns built at the Phrygian district of Dokimeion is dated to the 2nd Century A.D. of the Roman period (above).

KADIKALESİ HİTİT HEYKELCİĞİ

Bu heykelcik, Aydın, Kuşadası'ndaki Kadikalesi (Anaiia) 2002 kazıları sırasında bulunmuş. 7-8 cm uzunluğundaki heykelcik, sol ayağı öne doğru atar pozisyondaki bir erkek figürü. Giysileri, aksesuarları ve beden dili nedeniyle heykelcik bir Hitit eseri olarak nitelendirilmiş. Duruşuna bakarak, sol eli ile havaya bir ok attığı düşünülüyor.

KADIKALESİ HİTTİTE STATUETTE

This figurine was found during the 2002 excavations performed at Kadikalesi (Anaiia) in Kuşadası, Aydın. The 7-8 cm tall statuette represents a male figure taking a step forward with his left foot. Considering its clothing, accessories and body language, it is thought to be a Hittite soldier. His posture with one arm up lends to think that he was throwing a lance.

Nysa Salonu

Sultanhisar ilçesinde yer alan Nysa Antik Kenti buluntularının sergilendiği bu salonda Roma Dönemi eserleri öne çıkıyor.

Nysa Tiyatrosu sahne binasına ait heykeller, steller, Yunuslu Çocuk heykeli en önemli eserler arasında sayılıyor. Gene bu bölümde mermer büstler ve başlar dikkat çekiyor.

Mozaik Salonu

Aydın'ın Yenipazar ilçesinde, Orthosia Antik Kenti'nden taşınan mozaik, müzenin en can alıcı köşelerinden birini oluşturuyor.

Mosaics Hall

The Mosaics Hall accommodating the mosaics stemming from the ancient city of Orthosia situated in the Yenipazar Township of Aydın Province represents one of the museum's most crucial corners. The mosaics, which can be admired conveniently on the museum's floor thanks to the "visitor-friendly" walkways and bridges placed around them, are known to belong to the base of a Roman villa dated to the 2nd century B.C. The four main floor panels and their borders are ornamented with numerous animal figures and geometric motifs. The museum's greatest attraction is an interactive wall screen staging "Gladiator Fight" scenes with moving figures inspired from the Orthosia mosaics.

Stone Artefacts Hall

This section contains a variety of sculptures, reliefs, busts, sarcophagi and altars, tombs, funerary steles and other objects related to the burial culture originating from the ancient cities located within the boundaries of the Aydın province. The salient piece of this sec-

Roma Dönemi, mermer Erkek Büstü ve aynı dönem Altın Taç (solda, en üstte). Hellenistik-Roma Dönemi, Bant Biçimli Altın Diadem (solda, yukarıdan ikinci). Genç Tunç Çağı pişmiş topraktan Üzengi Kulplu Kaplar (sağda en üstte). Bozdoğan Definesi (üstte) ve Kızıldere Definesi (en altta). Roman Period marble male bust with Gold Crown from the same era (top left); Hellenistic-Roman Period, band-shaped Gold Diadem (left, second from the top). Early Bronze Age terracotta Stirrup Handle Vessels (below right); Bozdoğan Treasure Trove (below) and Kızıldere Treasure Trove (at the bottom).

tion not to be missed is the statue of shepherds' and flocks' protective god Pan flaunting a devilish smile on his face.

The Coins Department

The coins are exhibited here in chronological order, as Lydian, Classical Period, and Hellenistic, Roman, Byzantine, Seljuk and Ottoman period coinages. The four different treasure trove displays constitute the most striking exhibits of this department. The Kızıldere Roman Hoard gathering silver coins of 29 Roman emperors and 9 empresses dated to the period 40 to 270 A.D. is regarded as a unique example of its kind.

Yüzünde o ünlü gülümsemesi ile çobanların ve sürülerin koruyucu tanrısı Pan (solda), Roma Dönemi, Pişmiş Toprak, Kadın Figürini (sağ üstte), Doğu Roma tabakları (sağda) ve Magnesia kazılarında çıkan Roma Dönemi Asker Başı (sağ üstte). *The God of shepherds and herds Pan with the famous smile on his face (left); Roman Period Terracotta Female Figurine (above right); Eastern Roman dishes (right) and Roman Period Soldier's Head retrieved from the Magnesia excavations (top right).*

Üzerine ve çevresine yerleştirilmiş yürüme yolları ve köprüsüyle "ziyaretçi dostu" müzenin zemininde hayranlıkla izlenen mozaiklerin bir Roma villasının tabanı olduğu biliniyor ve MÖ 2. yüzyıla tarihleniyor.

Dört ana pano ile bu panoları çevreleyen bordürlerde pek çok hayvan figürü ve geometrik motifler var. Müzenin büyük ilgi çeken interaktif duvar panosunda ise Orthosia mozağindeki figürlerden yola çıkarak hazırlanmış "Gladatör Dövüşleri" hareketli olarak aktarılıyor.

Taş Eserler Salonu

Bu bölümde il sınırları içinde yer alan antik kentlere ait çeşitli eserler; heykeller, kabartmalar, büstler, sunaklar, mezar kültürünü aktaran objeler, lahitler ve mezar stelleri sergileniyor. Bu bölümde yer alan ve atlanmaması gereken bir eser de çobanların ve sürülerin koruyucu tanrısı Pan'ın, şeytani bir gülümsemeye yapılmış heykeli.

Sikke Bölümü

Kronolojik bir sırayla sergilenen paralar arasında Lidya, Klasik Dönem, Helenistik Dönem, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı sikkeleri yer alıyor. Dört farklı define sergilemesi ise bölümün en dikkat çekici eserleri arasında. MS 40-270 yıllarına tarihlenen, 29 imparator ve 9 imparatoriçeye ait gümüş sikkelerin toplandığı Kızıldere Roma Definesi "benzersiz" bir örnek olarak kabul ediliyor.

TRALLEİS'in ŞARKISI EVİNE DÖNECEĞİ GÜNÜ BEKLİYOR!

Aydın Arkeoloji Müzesi'nin en ilginç özelliklerinden birisi ziyaretçileri girişte karşılayan satırlar: "Yaşadığın müddetçe dertsiz tasasız ol. Hiçbir şeyin seni üzmesine izin verme. Hayat çok kısa. Ve zaman her şeye gebedir..."

Tralleisli Seikilios'un eşinin mezar taşına yazdığı bu dörtlük, dünyanın en eski yazılı şiiri olarak kabul ediliyor.

Yaklaşık 2000 yıllık ve "Seikilion" diye bilinen popüler müzik türünün ilk örneği olarak kabul edilen bu mısraların 6/8 lik nota ölçüleriyle ezgiye dönüştürüldüğü biliniyor.

Şarkı, Tralleis Antik Kenti'nde yaşayan Seikilos adlı sanatçının karısı için yaptırdığı mezar taşı üzerinde, notaları ve Grekçe şarkı sözleri ile yer alıyordu. Ancak 1800'lü yılların sonunda, Tralleis Antik Kenti'nden kaçırılan bu mezar taşının serüveni, başından bir dizi macera geçtikten sonra Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da sonlandı. Mermer taşının Tralleis'e geri getirilmesini isteyen Aydınlılar bir imza kampanyası başlattı ve şarkının sözlerinin yazılı olduğu binlerce broşürü kent halkına dağıttı. Mezar taşının ait olduğu yere, Tralleis Antik Kenti'ne dönmesi için çalışmalar sürüyor...

THE TRALLEIS SONG IS LONGING TO RETURN HOME!

One of the most interesting features of the Aydın Archaeological Museum is the following inscription welcoming visitors at the entrance:

"As long as you live, be light-hearted. Let nothing trouble you, Life is only too short, And time takes its toll."

The above quatrain inscribed on the tombstone of the wife of Seikilios from Tralleis is considered the world's oldest known written poem. The poem is believed to be the first example of an approximately 2000 years old type of popular music called "Seikilion". It is known that the verses were set to music with notes in a measure of 6/8 time.

The song is inscribed together with its musical notes and lyrics in Greek language on the tombstone that Seikilios, an artist having lived in ancient Tralleis built for his wife. However, the tombstone was smuggled out of Tralleis and following a series of adventures, ended up eventually in Copenhagen, capital of Denmark. The residents of Aydın, who wish that the marble stone be brought back to its original place, launched a campaign demanding its return. They handed out to the people of the city thousands of brochures bearing the lyrics of the song, with a view to collecting their supportive signatures. Efforts continue to be pursued to achieve the return of the gravestone to the ancient city of Tralleis where it belongs to.

444 1851

 /Sehir_Hatlari
 /SehirHatları

ŞEHİR
HATLARI

www.sehirhatlari.com.tr

Boğaz'ın güzelliklerini Müzekart+ ile keşfedin.

Müzekart+ sahibi olan yolcularımız,
İstanbul Şehir Hatları Nostaljik Boğaz
Turu ve Kısa Boğaz Turlarından
%25 indirimli olarak
geçiş yapabileceklerdir.

DÖSİMM

MÜZE

Bilgi için:

444 MÜZE (6893)

www.sehirhatlari.com.tr

www.muzekart.com

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

YENİ HİZMET
New Support

© Özgür Açıkbay & Shutterstock

MÜZELERE ÜCRETSİZ ULAŞIM!

TÜRSAB MÜZE GİRİŞİMLERİ VE TEMSA İŞBİRLİĞİNDE BAŞLATILAN “OTOBÜSÜ YAKALA TARİHE YOLCULUĞA BAŞLA” İSİMLİ PROJEDEN MÜZEKART VE MÜZEKART+ SAHİPLERİ FAYDALANABİLECEK. TEMSA TARAFINDAN TAHSİS EDİLEN OTOBÜSLER HER GÜN TAKSİM'DEN TARİHİ YARIMADA'YA, ORADAN DA SABANCI MÜZESİ'NE ÜCRETSİZ VE KONFORLU BİR ULAŞIM SAĞLAYACAK.

10:00
TAKSİM'den
SULTANAHMET'e
from TAKSİM
to SULTANAHMET

13:00
SULTANAHMET'ten
EMİRGAN'a
from SULTANAHMET
to EMİRGAN

15:30
EMİRGAN'dan
TAKSİM'e
from EMİRGAN
to TAKSİM

Türkiye Seyahat Acentaları Birliği (TÜRSAB) ile TEMSA işbirliğinde oluşturulan proje, müzeleri ziyaret etmek isteyen yerli ve yabancı turistleri İstanbul'un bir ucundan diğer ucuna hem ücretsiz, hem de konforlu bir yolculukla taşımayı hedefliyor.

TÜRSAB Müze Girişimleri ve TEMSA'nın ortak işbirliği ile oluşturulan ve "Otobüsü Yakala Tarihe Yolculuğa Başla" isimli proje ile bir "ilk"e daha imza atıldı. Müzekart ve Müzekart+ sahipleri, her gün Taksim'den Tarihi Yarımada'ya oradan da Sabancı Müzesi'ne ücretsiz olarak taşınacak. Topkapı Sarayı, Ayasofya Müzesi, İstanbul Arkeoloji Müzeleri, Yerebatan Sarnıcı başta olmak üzere kentin en önemli müzelerinin yer aldığı Tarihi Yarımada ile Emirgan'da bulunan Sakıp Sabancı Müzesi arasında sefer yapacak konforlu TEMSA otobüsü hergün saat 10:00'da Taksim Meydanı'ndan Sultanahmet'e doğru hareket edecek. Koltuk arkası ekranlarda Anadolu'daki tarihi ve kültürel değerlerle ilgili kısa filmin gösterileceği otobüs, saat 13:00'te Sultanahmet Meydanı'ndan ayrılarak Emirgan'daki Sakıp Sabancı Müzesi'ne doğru hareket edecek. Otobüs, saat 15:30'da Sakıp Sabancı Müzesi'nden ayrılarak Taksim'e geri dönecek. "Otobüsü Yakala Tarihe Yolculuğa Başla" isimli projeyi tanıtmak amacıyla 3 Haziran'da İstanbul Arkeoloji Müzeleri bahçesinde düzenlenen basın

TEMSA Global Genel Müdürü Dinçer Çelik (en solda), Topkapı Sarayı Müzesi Müdürü Prof. Dr. Haluk Dursun, (soldan ikinci), İstanbul Kültür ve Turizm İl Müdürü Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili (soldan üçüncü) ve TÜRSAB Genel Başkanı Başaran Ulusoy (direksiyonda).

TEMSA Global General Manager Dinçer Çelik (left), Topkapı Sarayı Museum Manager Prof. Dr. Haluk Dursun, (second from left), İstanbul Provincial Director for Culture and Tourism Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili (third from left) and TÜRSAB President Başaran Ulusoy (at the steering wheel).

toplantısında; İstanbul Kültür ve Turizm İl Müdürü Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili, Topkapı Sarayı Müzesi Müdürü Prof. Dr. Haluk Dursun, TÜRSAB Yönetim Kurulu Başkanı Başaran Ulusoy ve TEMSA Global Genel Müdürü Dinçer Çelik birer konuşma yaptı.

Ahmet Emre Bilgili:

İstanbul Kültür ve Turizm İl Müdürü Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili İstanbul'un en önemli müzelerinin bulunduğu Tarihi Yarımada'yı 12 milyon kişinin ziyaret ettiğini vurgulayarak şöyle konuştu: "Böylesine önemli bir bölgeyi daha efektif kullanmanın yollarını arıyoruz. Biliyoruz ki bunun gibi daha pek çok projenin gerçekleşmesi lazım. Ancak sizlere bugün tanıttığımız bu proje ile İstanbul'un farklı bölgelerinin hareket kazanacağına inanıyoruz..."

Başaran Ulusoy: "Bu bir kültürel sorumluluk projesidir..."

İstanbul'u ve müzeleri gezen turistlere ulaşım kolaylığı getireceklerini vurgulayan TÜRSAB Genel Başkanı Başaran Ulusoy, projenin kültürel bir sorumluluk çalışması olduğunu belirterek konuşmasında özetle şunları söyledi: "Çağırın, karşılayan, ağırlayan müze anlayışı çerçevesinde bir ilki daha başlatmış oluyoruz. İstanbul'a gelen turistleri tarih ve kültürümüzle buluşturarak tarihimizi öğreteceğiz, kültür varlıklarımızı tanıtacağız. Bunun yanısıra hem turiste hem İstanbullulara her türlü kolaylığı sunmayı hedefliyoruz. Öte yandan restorasyon çalışmalarımız ve diğer yeni projelerimiz de devam ediyor. Bu çalışmalarımıza birer kültürel sorumluluk projesi olarak bakıyoruz. Gün yüzü görmemiş eserleri ortaya çıkartmak ve bunları tanıtmak hepimizin görevi. Tarih ve kültür hepimiz için en büyük mirastır. Kültür varlıklarımız gezildikçe korunacak, korundukça yaşatılacak..."

FREE ACCESS TO MUSEUMS!

The 'Catch the Bus and Start Your Journey into History' project rolled out in collaboration with TÜRSAB Museum Enterprises and TEMSA will be offered to the benefit of Müzekart and Müzekart+ holders. The buses provided by TEMSA will be offering a comfortable and free transportation from Taksim to the Historical Peninsula and from there to the Sabancı Museum on a daily basis.

The project, rolled out in collaboration with TÜRSAB, Association of Turkish Travel Agencies and TEMSA, aims at offering local and foreign tourists who would like to visit the museums a free and comfortable transportation from one part of Istanbul to the other.

With the 'Catch the Bus and Start Your Journey into History' project rolled out in collaboration with TÜRSAB Museum Enterprises and TEMSA is a first implementation of this sort. Müzekart and Müzekart+ holders will be transported from Taksim to the Historical Peninsula and to Sabancı Museum from there on a daily basis.

The comfortable TEMSA bus will start its journey from Taksim at 10:00 a.m. in Taksim every day and drive to the Historical Peninsula and Emirgan where the Topkapı Palace, Hagia Sophia, İstanbul Archeology Museums, Yerebatan Cistern and other important museums of the city and Sakıp Sabancı Museum are located. During the bus trip, the backrest screens will be broadcasting a short film on the historical and cultural values of Anatolia. The bus will leave from the Sultanahmet Square at 13:00 and go to the Sakıp Sabancı Museum in Emirgan. The bus will leave the museum at 15:30 and drive back to Taksim.

During the press meeting that was organized in the garden at the İstanbul Archeological Museum on June 3 to promote the 'Catch the Bus and Start Your Journey into History' project, İstanbul Provincial Director of Culture and Tourism Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili, Topkapı Palace Manager Prof. Dr. Haluk Dursun, TÜRSAB President Başaran Ulusoy and TEMSA Global General Manager Dinçer Çelik have delivered opening speeches.

Ahmet Emre Bilgili:

İstanbul Provincial Director of Culture and Tourism Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili stated that the Historical Peninsula, where the most important museums of the city are located, is visited by 12 million people. He further stated that:

"We are looking for more effective ways of making use of such an important location. We know that many other similar projects should be rolled out. However, we believe that the project that we have just introduced you will bring dynamism to different parts of İstanbul..."

Başaran Ulusoy: "This is a project of cultural responsibility..."

TÜRSAB President Başaran Ulusoy stated that they would be making transportation easy for tourists visiting İstanbul and its museums. Başaran, who explained that this was a cultural responsibility project,

Diñçer Çelik: "Turizmin gelişmesi için her projenin içinde yer almaya devam edeceğiz..."

TEMSA Global Genel Müdürü Diñçer Çelik ise konuşmasında turizm sektörünün büyümeye devam ettiğinin altını çizerek, Türkiye'nin rekora koştuğunu ve 10 milyonu aşkın turist ağırlayan İstanbul için bunların bile yetmeyeceğini söyleyerek şöyle devam etti:

"Turist sayısı ve geliri açısından önümüzdeki yıllarda daha fazla pay elde edeceğimize inanıyoruz. Bu başarılarda TÜRSAB'ın çok önemli payı var. Biz de TEMSA olarak turizme katkı sağlayacak her projenin içinde yer almayı hedefledik. Bu proje de onlardan biri. Bugün 'Otobüsü Yakala, Tarihe Yolculuğa Başla Projesi'nin startını TÜRSAB Başkanı Sayın Başaran Ulusoy ile birlikte veriyor olmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

İstanbul'u ve müzelerimizi gezenler artık tarihi mirasımızı prestij otobüslerimizle keşfedecekler. Hem konforlu bir seyahat ile müzelere ulaşacaklar, hem de yol boyunca araçlarımızda yer alan koltuk arkası ekranlardan Anadolu'daki tarihi ve kültürel değerlerle ilgili kısa bir film izleyebilecekler. TEMSA 65 ülkeye gerçekleştirdiği ihracat ile ülkemize katma değer sağlamaya devam ediyor. Binlerce TEMSA otobüsümüz yurtdışında ülkemizin gururu oluyor. Bu proje ile de turizmin gelişimine, ülkemizin değerlerinin tanıtımına katkı sağlayacağımız için çok mutluyuz. Bundan sonra da turizm sektörünün gelişimine yönelik her projenin içinde yer almaya devam edeceğiz. TÜRSAB Başkanı Sayın Başaran Ulusoy'a turizm sektörünün gelişmesine yönelik sürdürdüğü yoğun çabalar için hem ülkem adına hem de kurumumuz TEMSA adına teşekkür ediyoruz."

Haluk Dursun: "Topkapı Sarayı yerine Topkapı Otogarı'na gidenleri biliyorum..."

Topkapı Sarayı Müzesi Müdürü Prof. Dr. Haluk Dursun ise konuşmasında özetle şu sözlere yer verdi:

"İstanbul'daki turistlerin Tarihi Yarımada'ya rahatlıkla ulaşmaları gerekiyor. Topkapı Sarayı'na gitmek isterken kendini Topkapı Otogarı'nda bulanlar var. Bu kenti gezenleri doğru yönlendirmemiz, ulaşım kolaylıkları sağlamamız gerekir. Bu proje bu anlamda turistlere hem kolaylık, hem de konforlu bir ulaşım sağlayacak."

Soldan; İstanbul Arkeoloji Müzeleri Müdürü Zeynep Sevim Kızıltan, Topkapı Sarayı Müzesi Müdürü Prof. Dr. Haluk Dursun, TÜRSAB Yönetim Kurulu Başkanı Başaran Ulusoy, TEMSA Global Genel Müdürü Diñçer Çelik, İstanbul Kültür ve Turizm İl Müdürü Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili.

From left; İstanbul Archeological Museums Manager Zeynep Sevim Kızıltan, Topkapı Palace Museum Manager Prof. Dr. Haluk Dursun, TÜRSAB President Başaran Ulusoy, TEMSA Global General Manager Diñçer Çelik, İstanbul Provincial Director for Culture and Tourism Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili.

gave this message in his speech: "We are realizing another first-time implementation towards a calling, welcoming and hosting museum concept. We will be teaching our history to tourists visiting Istanbul by presenting them our history and culture. In addition to this, we are aiming at offering all sorts of convenience to Istanbulites. Our restoration works and other new projects are continuing in full force. We deem these works of ours as cultural responsibility projects. Unearthing hidden monuments and promoting them are our responsibility. History and culture are the greatest heritage for all of us. Our cultural monuments will be preserved as they are visited and that will give them durability..."

Diñçer Çelik: "We will be taking part in every project for the improvement of tourism..."

TEMSA Global General Manager Diñçer Çelik highlighted that the tourism industry was still growing and Turkey was approaching a record. He said, even this will not be enough for Istanbul whose population has exceeded 10 million. He further stated that:

"We believe that we will be increasing our share in terms of the number of tourists and income from the sector. TÜRSAB has a great share in all these achievements. As TEMSA we have also aimed at being part of every project which will be contributing to tourism. This project is one of them. Today, we feel the great happiness of rolling out the 'Catch the Bus and Start Your Journey into History' project together with the TÜRSAB President Başaran Ulusoy.

Those who visit Istanbul and its museums will now be able to discover the city with our prestige buses. They will be able to reach the museums by a comfortable trip and on the backrest screens they will be able to watch a short film on the historical and cultural values in Anatolia.

TEMSA Global Genel Müdürü Diñçer Çelik (üstte).
TEMSA Global General Manager Diñçer Çelik (above).

TEMSA is continuing to offer added value for our country by exporting to 65 countries. Thousands of TEMSA buses are becoming a source of great pride for our country. We are very happy for being able to offer a great contribution to the development of tourism and to the promotion of our values. We will continue to be part of every project that will be focusing on the development of the tourism sector. We would like to extend our thanks to TÜRSAB President Mr. Başaran Ulusoy for what he has done for the development of the tourism sector, both on behalf of our country and on behalf our institution TEMSA." Haluk Dursun: "I know people who confuse Topkapı Bus Terminal with Topkapı Palace..."

The Topkapı Palace Museum Manager Prof. Dr. Haluk Dursun gave this message in his speech:

"Tourists in Istanbul should have easy access to the Historical Peninsula. There are those who find themselves in Topkapı Bus Terminal whereas they want to go to Topkapı Palace. We need to direct visitors to Istanbul properly and offer them easy transportation. This project will be offering an easy and comfortable transport.

GELENEKSEL

EL SANATLARI

EL EMEĞİ, GÖZ NURU!

CAM, AHŞAP, HALI KİLİM, METAL, SERAMİK, TAŞ, TEKSTİL, HAYVANSAL, CD-DVD, KİTAP

Müzekart+ ile alışverişlerinizde indirim fırsatı.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

DÖSİMM

www.ges.gov.tr
0.312 430 07 93

CUMHURİYET MÜZESİ

ATATÜRK TARAFINDAN KURULAN TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN ÇAĞDAŞ ANLAMDA TEMELDEN DÖNÜŞÜP ŞEKİLLENDİĞİ, ÖNEMLİ KARARLARIN ALINDIĞI TARİHİ BİR MEKAN... TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NDE "İLK" VE "TEK"LERİN MÜZESİ 90 YAŞINDA...

Museum of the Republic

The Grand National Assembly of Turkey's second building, the historic venue where important decisions were taken and the Republic of Turkey founded by Atatürk was fundamentally shaped as a modern state is 90 years old.

ugün Cumhuriyet Müzesi olarak kullanılan II. Türkiye Büyük Millet Meclisi binası cumhuriyetimizin gelişmesi için çok önemli kararların alındığı, çağdaş yasaların çıkarıldığı, uluslararası alanda Türkiye'nin etkinliğini ve saygınlığını artıran antlaşmaların yapıldığı, ülkenin önemli eserlerinden biri.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, 18 Ekim 1924'te ilk oturumunu yaparak bu binada faaliyete başlamıştı. Türk siyasi tarihinde önemli bir yeri olan bina, 27 Mayıs 1960 tarihine kadar, 36 yıl boyunca işlevini sürdürdü. Cumhuriyet Müzesi, taşınmaz kültür varlıkları ve taşınır kültür varlıkları arasında niteliksel bağın kurulmasını sağlıyor ve sergilemesi ile bir "dönem müzesi" olarak hizmet veriyor.

II. Türkiye Büyük Millet Meclisi binasının müze olarak kullanılmasındaki amaç; bir dönemin en iyi şekilde algılanmasını sağlamak ve bu tarihsel algıyı eserlerle destekleyen bir bakış açısıyla ziyaretçilere hizmet vermek. Bina, Mustafa Kemal Atatürk tarafından kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin çağdaş anlamda temelden dönüşüp şekillendiği, önemli kararların alındığı tarihi bir mekândır.

Cumhuriyet Müzesi'nde dönemin "ilk"leri

Bu yıl 90. yılını kutlayan Cumhuriyet Müzesi'nde sergilenen eserler, tarihimizdeki pek çok "ilk"i simgeliyor ve kaleminden şekere, camdan banknota; Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk yıllarına, önemli olaylarına ve endüstrileşme hamlelerine ışık tutuyor.

İlk şeker

17 Kasım 1926 tarihi yazılı gümüş kapaklı cam bir kap içinde, Atatürk'e, Türkiye Cumhuriyeti'nde üretilen "ilk şeker" sunulmuştu. Şekerliğin kapağı üzerinde "Büyük Dahi Kurtarıcıya; İstanbul ve Trakya Şeker Fabrikaları

Today used as Museum of the Republic, the second building of the Grand National Assembly of Turkey is one of the nation's historic landmarks where major decisions with regard to the development of the young Turkish Republic into a modern state were taken, contemporary laws were adopted, and treaties contributing to Turkey's status on the international field were made.

The inaugural Grand National Assembly meeting in this building was held on 18 October 1924. The landmark building which occupied a significant place in Turkish political history, served as the seat of the nation's parliament for 36 years until 27 May 1960.

The fact that the Museum of the Republic was deliberately set up in this building serves the purpose of establishing a qualitative link between immovable and moveable cultural assets. The intention in using the original setting of the historical events of the era as the venue for a "period museum" is to achieve a better understanding of that period of history by recreating its authentic atmosphere and supporting it with the objects on display belonging to that period.

The "firsts" of the period at the Museum of the Republic

There are many articles on display in this museum epitomizing various "firsts" of the history of our Republic, from pen to sugar, from glass to banknotes; shedding light on the achievements of the first period of the Turkish Republic including its initial efforts in terms of industrialization.

The first sugar

A sample of the "first sugar" produced in Turkey was presented to Atatürk in a silver lidded glass bowl bearing the inscription: "Istanbul and Thrace Sugar Factories Turkish Inc. has the honour to proudly

29 Ekim 1933, Atatürk 10. Yıl Nutku'nu okurken kullandığı mikrofon (en üstte) ve 1911 tarihli Meclis Çanı (üstte).

Photo showing Atatürk delivering his 10th Anniversary Address on 29 October 1933; the microphone he used that day (top) and the Assembly Bell dated 1911 (above).

Türk Anonim Şirketi Alpullu'daki Fabrikasında Üretilen İlk Türk Şeker Numunesini Takdim Etmekten İftihar Eder, 17 Kasım 1926" satırları yer alıyor. Şekerlik, Atatürk Devrimleri Odası'nda sergileniyor. Genç Türkiye Cumhuriyeti'nde üretilen ve bu kabın içinde Büyük Önder'e sunulan ilk şekerin öyküsü ise şöyle: Uşak ilinde, Nuri isimli bir çiftçi "Bizim çocuklarımız da şeker yesin!" düşüncesiyle, basit yöntemlerle şeker üretmeye çalışır. Üretimin büyümesi, bir şeker fabrikası kurulması için sermaye arayışına girer ve nihayet büyük uğraşlardan sonra Uşak Şeker Fabrikası'nın kurulmasını sağlar. Ancak üretimin başlamasına az bir zaman, 1 ay kala; yabancı mühendisler çalıştıran İstanbul ve Trakya Şeker Fabrikaları Türk A.Ş. Kırklareli, Alpullu'da Cumhuriyet tarihimizin ilk Türk şekerini üreterek Mustafa Kemal'e takdim ederler. Soyadı Kanunu çıkarıldığında, bu uğraşlarından dolayı Nuri Bey'e Şeker soyadı verilir.

İlk Basma

9 Ekim 1937 tarihinde, Sümerbank Genel Müdürlüğü'nden devir alınan Nazilli Bez Fabrikası'nda Türkiye Cumhuriyeti'nin ürettiği ilk basma, Atatürk Devrimleri Odası'nda sergileniyor.

Cumhuriyet tarihinde üretilen ilk şekerin Atatürk'e sunulduğu Şekerlik (en üstte solda), Şişe ve Cam Fabrikası'nın ürettiği ilk Cam Şekerlik (üstte, mavimsi cam), Montrö Boğazlar Antlaşması'nın imzalandığı Kalem (üstte, sağda) ve Cumhuriyet'in 10. Yılı anısına yaptırılan deri kaplı Sümen (üstte).

The bowl in which the first sample of sugar produced in the history of the Republic was presented to Atatürk (top left); the first glass object produced by the Bottle and Glass Factory (above, the blue glass); the pen with which the Montreux Straits Convention was signed (above, right) and the leather-covered desk pad commissioned to commemorate the 10th Anniversary of the Republic (above).

present the sample of the first sugar produced at its Alpullu Refinery, 17 November 1926." That Sugar Bowl, today on display at the Hall of Atatürk's Reforms, is coupled with an interesting story:

A farmer named Nuri living in Uşak Province, animated by the idea that "Children of ours should eat candy too!" is attempting to produce sugar through simple methods. He then multiplies his efforts for the extension of the production and undertakes to search capital for the

creation of a sugar refinery in his province. His tireless endeavours finally bear fruit and he succeeds in realizing the establishment of the "Uşak Sugar Factory".

However, one month ahead of the production start in Uşak, another company, the "Istanbul and Thrace Sugar Factories Inc.", employing foreign engineers, produces the first ever sugar "made in Turkey" at its Alpullu Refinery and presents its sample to Atatürk. Nevertheless, in recognition of his persevering efforts, Nuri Bey was awarded the surname "Şeker" (Turkish for sugar) upon the adoption of the Surname Act stipulating the institution of family names for Turkish citizens.

First Cotton Print

A sample of the first cotton print produced at the Sümerbank Nazilli Cloth Factory, inaugurated on 9 October 1937, is displayed at the Hall of Atatürk's Reforms. A cheerful crowd wearing cotton branches at their collars welcomed Atatürk participating at the opening ceremony of the textile plant. As the machines were set to run, Atatürk summed up the importance of agro-based industrial production in a few words by saying: "These are the sounds which will bring along prosperity to the population"...

The First Glass

On 21st November 1935, the "Bottle and Glass Factory" established under the guidance of the country's first national bank, "Türkiye İş Bankası (Turkish Business Bank-İsbank) presented a glass sugar bowl, their first product, to Celâl Bayar, the founder and first general manager of the bank.

Fabrika açılışında yakalarına pamuk dalı takmış coşkulu bir kalabalık tarafından karşılanan Atatürk, makineler çalıştırıldığında çıkan sesler için "İşte halka refah verecek sesler" diyerek tarıma dayalı sanayi üretiminin önemini özetliyordu...

İlk Cam

Kurucusu ve ilk genel müdürü olan Celal Bayar'a 21.11.1935'te hediye edilen şekerlik, Türkiye İş Bankası'nın öncülüğünde açılan Şişe ve Cam Fabrikası'nın ilk ürünüydü.

İlk Yerli Banknot

Cumhuriyet'in ilânından sonra, 30 Aralık 1925 tarihinde, 701 sayılı mevcut "Evrâk-ı Nakdiye'nin (kâğıt para) Yenileriyle İstibdaline Dair Kanun" (değiştirme yasası) kabul edilmiş ve ilk Türk banknotlarının basılmasına karar verilmişti.

Evkaf Müzesi Müdürü, Ressam Ali Sami Bey tarafından resimlenen ilk kâğıt paralar, 1927'de İngiltere'de Thomas de la Rue şirketi tarafından basılmıştı. Türk kâğıt paraları,

İngiltere'nin yanı sıra Almanya ve Amerika'da da bastırılmıştı. 1958 yılında Devlet Banknot Basımevi'nin kurulmasıyla kâğıt paralar Ankara'da basılmaya başlanmıştı.

Devlet Banknot Matbaası kurulmadan önce, Avrupa ülkelerinde basılan Türk banknotlarını, balyalar hâlinde Türkiye'ye getiren bir gemi II. Dünya Savaşı'nda Alman uçakları tarafından kaza ile batırılmış; paralar halkın eline geçmiş ve o dönem kâğıt paraların piyasadan çekilmesi gerekmişti...

Cumhuriyet Müzesi eserleri arasında 1958'de Türkiye Banknot Matbaası'nda basılan ve ilk banknot olarak kabul edilen 100 Türk Lirası da yer alıyor. Banknotun ön yüzünde Atatürk portresi, arka yüzünde Ankara Gençlik Parkı'ndan bir görünüm var. Eser, Atatürk Devrimleri Odası'nda sergileniyor.

İlk Kadın Milletvekilleri

Müzenin üst katı bir başka "ilk"e ev sahipliği yapıyor: İlk Kadın Milletvekilleri Odaları. Dönemin dekorasyon ve çalışma ortamı anlayışına uygun olarak düzenlenen bu odaların yanısıra Daire Müdürlüğü Odası'nda da Türkiye'nin ilk kadın milletvekillerinin portrelerinden oluşan resimler yer alıyor.

Türk siyasi tarihinin bir başka dönüm noktası olan ve 8 Şubat 1935 yılında gerçekleşen Türkiye Büyük Millet Meclisi 5. dönem seçimleri, 5 Aralık 1934 yılında kadınlara seçme ve seçilme hakkının verilmesinden sonra kadınların katıldığı ilk genel seçimlerdi...

Bu seçimlerde on yedi kadın milletvekili Türkiye Büyük Millet Meclisine girmişti. 1936 yılı başında boşalan milletvekillikleri için yapılan ara seçimde meclisteki kadın milletvekili sayısı on sekize çıkmıştı. Erzurum Milletvekili Nâkiye Elgün, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel

SARAY BAŞ MİMARLIĞINDAN MECLİS BİNASINA, MİMAR VEDAT TEK

Ankara Ulus'taki TBMM binasını yapan Vedat Tek, Osmanlı İmparatorluğu'nun saray baş mimarlığını da yapmıştı. Kastamonu'da Hükümet Konağı, İstanbul'da Sirkeci Postanesi kendi tarzı ile imzasını attığı yapılardan bir kaçı... Cumhuriyet'in ilanı ile Ankara'ya çağırılmış, Mustafa Kemal için Çankaya'daki bağ evini Gazi Köşkü olarak düzenlemişti. Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk kamu binası olan Türkiye Büyük Millet Meclisi binasını da yapan mimar Vedat Tek'in annesi ünlü

bestekâr Leyla Saz Hanımefendi, tanınmış bir müzisyendi. Mimarımız, müzik ortamında büyümüş ve "Mimarî, müziğin taşlaşmasıdır" bakış açısını bu eserine de yansıtmıştı. Yapı elemanlarını, süsleme öğelerini notalar gibi yerli yerine koyup estetikte geniş bir zemin kurgulayarak ruhumuzu alabildiğine besleyen yapılar tasarlamıştı. Ezgiler bir coğrafyayı, bir kavmi, bir ideal veya kavgayı ruhun derinlerine inip nasıl işler ise, bu yapı da seyredildiğinde, kaç çağrı aşırı o dönemin insanlarıyla bütünleşmiştir.

"Bir yapının içi ev sahibinindir, ancak dışı herkesindir" bakış açısıyla yapılmış bina, önünden geçen herkesin olmakla birlikte, Eski Meclis binasının içi de Cumhuriyet Müzesi olarak herkese açıktır...

FORMER CHIEF COURT ARCHITECT VEDAT TEK BUILT THE GRAND NATIONAL ASSEMBLY

The architect who designed the second building of the Grand National Assembly of Turkey in Ulus, Ankara, Vedat Tek had formerly served as Chief Court Architect of the Ottoman Empire. The Government House in Kastamonu and the Sirkeci Post Office in Istanbul are some of the numerous buildings bearing his signature. He was called to Ankara following the Proclamation of the Republic, where he first converted the vineyard house on Çankaya Hill utilized by Mustafa Kemal throughout the years of the Liberation War into an official residence, today a museum called the "Gazi Pavilion".

He built the Grand National Assembly which made history as the first public edifice of the Republic of Turkey. His mother Leyla Saz was a well-known poet, musician and composer. Our architect, who grew up in an environment of music, reflected on this monument his characterization of architecture as "music turned into stone".

He designed structures appealing to our soul by combining different building components and ornamental elements into an architectonic ensemble based on a broad aesthetic field like the notes in a musical composition. In the same manner as tunes echo the depths of a particular geography, community, an ideal or a struggle, this structure integrates, when viewing, with the people of that era across the ages. Although the outside of the structure designed in accordance with the point of view that "The inside of a building belongs to its owner, but the outside belongs to everyone", belongs indeed to everyone who passes in front of it, the inside of the former Parliament building is also open to everyone as the venue of the Museum of the Republic...

The First Domestic Banknote

After the proclamation of the Republic, Law No.701 stipulating the replacement of former banknotes with new ones entered into force on 30 December 1925, and the decision was taken to print the first national banknotes.

The first Turkish currency notes designed by painter Ali Sami Bey, Director of the Museum of Foundations were printed in Britain by the company "Thomas de la Rue".

Turkish banknotes were printed also in Germany and the USA besides Britain. With the establishment of the State Banknotes Printing House in 1958, Turkey began printing its own currency notes in Ankara. During WWII, a ship transporting batches of Turkish banknotes printed in European countries was inadvertently sunk by German air planes, the bills were scattered around, passed into the hands of the public

so that paper money had to be withdrawn from circulation for a while. A "100 Turkish Lira" bill printed by the State Banknotes Printing House in 1958 is now showcased in the Hall of Atatürk's Reforms at the Museum of the Republic, as the first example of Turkish banknotes printed in Turkey. The front side of the banknote features a portrait of Atatürk and the back side a view of the Ankara Youth Park.

The First Female Members of Parliament

The upper floor of the Museum hosts another first: the offices of the first Turkish female members of parliament, furnished in accordance with the workplace decoration concept of the era. Moreover, the Office Manager's room features portraits of the first women deputies. Another turning point in Turkish political history was the participation for the first time of women candidates at the 5th legislative period elections held on 8 February 1935 after the right to vote and to be elected were granted to Turkish women on 5 December 1934. Seventeen female deputies were elected to the Grand National Assembly of Turkey at those general elections. At midterm elections held at the beginning of the year 1936, due to occurred vacancies, one more woman candidate was elected so that the total number of female MPs rose to 18. Deputy of Erzurum, Ms. Nâkiye Elgün is recorded as the first woman parliamentarian to have taken the floor and addressed the Turkish Grand National Assembly.

The "firsts" of the era at the Museum of the Republic

The Museum of the Republic showcases many more pieces belonging to the foundation years of the Republic. Those objects not only symbolize important historical milestones of the young national state, but some of them are really "unique".

The Montreux Pen

One of these unique pieces is the "Montreux Pen" transferred from the Topkapı Palace Museum to the Museum of the Republic. The lid of the pen bears the following inscription: "Conférence de Montreux Juillet (July) 1936". This historic pen is exhibited at the Mustafa Kemal Atatürk Chamber.

That is the pen with which the Montreux Convention of 20 July 1936, granting to Turkey full sovereignty over the Straits of the Bosphorus and Dardanelles, was signed.

Assembly Bell

The Assembly Bell offered 1911 to the Ottoman House of Deputies by the Municipality of Istanbul, was immediately transferred to Ankara following the occupation of the Ottoman Parliament on 16 March 1920 by

Gazi Mustafa Kemal adına hazırlanmış Cumhurbaşkanlığı Mührü (üstte ve yanda). The Presidential Seal crafted for Gazi Mustafa Kemal (top and right).

Kurulu'nda söz alarak Meclis'e hitap eden ilk kadın milletvekili olmuştur.

Cumhuriyet Müzesi'nde dönemin "tek"leri
Cumhuriyet Müzesi'nde sergilenen daha pek çok çeşitli obje var. Bunların hemen hepsi de siyasi tarihimizin önemli "ilk"lerini simgiliyor, "tek" olma özelliği ile de dikkat çekiyor.

Montrö Kalemı

Topkapı Sarayı'ndan Cumhuriyet Müzesi'ne

İlk kadın milletvekillerinden Satı Kadın, 1935'de Meclis Kürsüsü'nde (sol üst), 1937 yılında Sümerbank'ta üretilen İlk Basma (üstte). Demiryolu rayı kesidi şeklinde hazırlanmış Demiryolu Hattı Açılış Şildi (üstte).

Satı Kadın, one of the first female deputies speaking at the Parliament in 1935 (top left); First cotton-print produced in 1937 by Sümerbank (above). Railway Line Inauguration Commemorative Plate (above); as crafted in the form of a railroad rail cross section.

devredilen Montrö Kalemı de bunlardan biri. Kapağın ucunda "Converence De Montreux Juillet (Temmuz) 1936" yazısı okunuyor. Bu tarihi kalem, Mustafa Kemal Atatürk Odası'nda sergileniyor. 20 Temmuz 1936 Montrö Boğazlar Antlaşması'nda attığı imza ile "İstanbul ve Çanakkale boğazlarını bütünüyle Türkiye Cumhuriyeti hâkimiyetine alan kalem" olarak tanınıyor.

Meclis Çanı

İstanbul Belediyesi tarafından 1911 yılında Osmanlı Mebusan Meclisi'ne hediye edilen çan, 16 Mart 1920'de İstanbul'u işgal eden İngilizlerin aynı gün Meclisi Mebusan'ı basmasından sonra Ankara'da toplanacak mecliste kullanılmak üzere İstanbul'dan getirilmiş. Ankara'da ilk olarak 23 Nisan 1920 Cuma günü öğleden sonra çalınmaya başlamış, Atatürk'ün 1927 tarihinde 36 saat 33 dakika süren Nutku'na ve meclisin bütün kararlarına tanıklık etmiş... 1911 tarihli Meclis Çanı, Genel Kurul Salonu'nda, meclisin en yaşlı üyesiymiş gibi Meclis Başkanlığı kürsüsünde sergileniyor hala... Hilal form üzerinde; "Şehir namına Dersaadet Cemiyet-i Umumiye-i Belediyesi tarafından

the British forces invading Istanbul. It was used at the inaugural session of the Turkish Grand National Assembly on 23rd April 1920, Friday afternoon. The bell has witnessed the remarkable Speech which lasted 36 hours 33 minutes that Atatürk delivered 1927 before the Assembly, as well as many more historic moments throughout the proceedings of the Turkish Parliament. The 1911 dated Assembly Bell is still at its original place at the General Assembly Hall, on the Chair of the President of the Assembly, as if it were the oldest member of this august chamber. The bell bears the initial dedication from Istanbul Municipality to the Ottoman House of Deputies cast on it in the shape of a crescent which reads: "Presented on behalf of the City to the Presidency of the Ottoman House of Deputies by the General Council of Istanbul Municipality, 1326/1328" - (1326/1328 Anno Hegirae=1911 Anno Domini).

Presidential Seal

The Symbolic Seal of the Office of the President of the Republic especially crafted for Atatürk is on display at the Mustafa Kemal Atatürk Chamber of the museum. The following inscription in Ottoman writing: "Gazi Mustapha Kemal Atatürk President of the Republic of the Republic of Turkey" is engraved on the rim of the seal.

Microphone

The microphone that Atatürk used when he was delivering on October 29, 1933, his memorable address on the occasion of the 10th Anniversary of the Proclamation of the Republic, remembered as well for his famous

Meclis-i Mebusan-ı Osmanî Riyasetine ihda olunmuştur. 1326/1328" yazısı okunuyor. Yani, bugünün diliyle aktarılacak olursa çanın üzerinde şu sözler yer alıyor: "Şehir adına İstanbul Belediyesi Genel Kurulu tarafından Osmanlı Mebusan Meclisi Başkanlığı'na hediye edilmiştir, 1911."

Cumhurbaşkanlığı Mührü

Cumhurbaşkanlığı makamının sembolik mührü. Mühür kaşı üzerine, Osmanlıca harflerle "Türkiye Cumhuriyeti Reis-i Cumhuru Gazi Mustafa Kemal" yazısı kazılı. Mustafa Kemal Atatürk Odası'nda sergileniyor.

Mikrofon

Atatürk'ün 29 Ekim 1933'te "Az zamanda çok ve büyük işler yaptık." hitabıyla da hatırlanan 10. Yıl Nutku'nu okuduğu mikrofon olması nedeniyle müzenin en çok ilgi çeken eserleri arasında yer alıyor. Bu tarihi mikrofon, Atatürk İlke ve Devrimleri Odası'nda sergileniyor.

Sümen

Cumhuriyetin ilk yıllarında, çalışma odaları ve çalışma masaları için tasarlanan ürünlere özgün bir örnek oluşturan bu sümen Cumhurbaşkanlığı Odası'nda sergileniyor. "Cumhuriyetin İlânının 10. Yılı" anısına özel yaptırılmış, kahverengi deri kaplı sümenin üzerinde metal rakamlarla, 1923-1933 yazısı yer alıyor. "Dünden bugüne" algısı yaratılarak, Roma rakamıyla "X" harfinin büyük yazılması "10. Yıl vurgusunu" güçlendiriyor. Cumhuriyetin ilân tarihinden kutlama yılına doğru irileşen rakamların sonundaki 3 rakamları, büyüklü küçüklü hilâller topluluğunu andırarak büyümeye dikkat çekiyor.

Demiryolu Hattı Açılış Şilti

"Demiryolu rayı kesiti" şeklindeki şiltin üzerinde Osmanlıca harflerle; "Türk Emeği ve Türk Bilgisi ile Başarılan Ankara-Kayseri Demiryolu'nun İşletmeye Açılma Hatırası, 29 Mayıs 1927" sözleri yer alıyor ve Atatürk Devrimleri Odası'nda sergileniyor.

DÖSİMM'in Katkıları

Kültür ve Turizm Bakanlığı, Döner Sermaye İşletmesi Merkez Müdürlüğü (DÖSİMM)'in finansal katkıları ile düzenlenen "İnteraktif Atatürk Fotoğrafları Albümü ve Çocuk Dostu Müze Projesi" kapsamında "Atatürk ve Manevi Kızı Ülkü" konulu hareketli bir görsel yansıma yaratılıyor. Müze odalarında uygulanan bu görsel hareketlilik, Cumhuriyet Müzesi'nin ziyaretçi sayısında olumlu bir etki yarattı. Gene DÖSİMM'in katkıları ile basılan ve müze ziyaretçilerine dağıtılan müze broşürü ile kitap ayrıçları ilgi çekmeye devam ediyor.

Cumhuriyet Müzesi binası (üstte) ve Türkiye'nin ilk banknotu, 1958 yılında basılan 100 Türk Lirası'nın ön ve arka yüzü.
Museum of the Republic building (top) and Turkey's first banknote, the 1958 printed 100 Turkish Lira bill's front and back sides (above).

words: "We achieved great many things in a short amount of time..." is among the pieces of the museum's collection which attract the greatest public interest. This historic microphone is on display at the Chamber of Atatürk's Principles and Reforms.

Desk Pad

An original desk pad representative of the type of office material reflecting the design concept of the early Republic years is showcased at the President of the Republic Chamber. The brown leather-covered desk mat was custom-made on the occasion of the 10th Anniversary of the Proclamation of the Republic. It posts the inscription "1923-1933" in metal characters. The emphasis on the 10th year anniversary is accentuated through the use of a large size Roman numeral "X", creating a "From past to present" perception. The numerals growing gradually large from the left to the right, namely from the year of the proclamation of the Republic, 1923, towards the year of the celebration, 1933, are enveloped in a crescent shaped arc. Moreover, the two "3" figures of the "33" at the end of the line are shaped in the form of a set of intertwined crescents of varying dimensions, evocative of the crescent of the Turkish national flag, thus highlighting the progress achieved by the Republic within its first ten years.

Railway Line Inauguration Commemorative Plate

The Commemoration Plate, crafted in the form of a rail cross section, posts the following phrase in Ottoman-Turkish characters: "In Memory of the Inauguration of the Ankara-Kayseri Railroad Achieved through Turkish Labour and Turkish Know-How, 29 May 1927". It is on display at the Hall of Atatürk's Reforms.

Contributions of the Central Directorate of Revolving Fund Management (DÖSİMM)

A visual animation presenting "Atatürk and his Foster Daughter Ülkü" was created within the framework of the "Interactive Atatürk Photos Album and Children-Friendly Museum Project" financed by the Central Directorate of Revolving Fund Management of the Ministry of Culture and Tourism. The visual mobility practiced in the halls of the museum has contributed to an increase in the number of guests visiting the Museum of the Republic. The Museum booklets and bookmarks printed and distributed to museum visitors thanks also to the financial support of the Central Directorate of Revolving Fund Management of the Ministry of Culture and Tourism, continue to attract public interest.

ELHAMRA SARAYI

© Shutterstock & Wikipedia

MİMARİ
Architecture

BASİT BİR KALEDEN, DÜNYANIN EN BÜYÜLEYİCİ VE SANAT DOLU SARAYLARINDAN BİRİNE, BİR SU MİMARLIĞI VE BOTANİK HARİKASI, BİR HAT VE SÜSLEME SANATLARI ŞAHESERİNE EVRİLEN, ZİYA PAŞA'YA GÖRE "TEMELİNE AKIL VE HAYAL MÜHENDİSİ HAYRAN KALAN, YAPILIŞ TARZI FELEĞİ ŞAŞIRTAN" BİR ENDÜLÜS VE DÜNYA MİRASI.

Endülüs İspanyası, Doğu ve Batı kültürlerinin içiçe geçip iz bıraktığı, insanlık tarihinin göz alıcı ilerlemeler gösterdiği ender coğrafyalardan biri. Burada 800 yıl yaşamış Berberiler ve Araplar, Roma'dan kalan mimari mirası koruyup geliştirirken süregiden haçlı saldırılarına da direnmişler. Sonra birer birer kaleler düşmüş. En son Granada Sultanlığı kalmış. O da 1492'de Papa destekli saldırıdan sonra şehrin anahtarını Kral Ferdinand'a teslim etmiş...

Bizim ülkemizde, Endülüs dendiğinde akla en çok Elhamra Sarayı, bir de Endülüs'te Raks şiiri gelir. Bunda Yahya Kemal şiirinin, kuşaktan kuşağa müzikle taşınmasının rolü varsa da Türk halkının Endülüs'teki İslam kültür ve uygarlığına duyduğu ilgi ve merakın da payı olsa gerek. Nitekim Endülüsle ilgili çok sayıda Türkçe yayın var. Elhamra Sarayı için "Temeline akıl ve hayal mühendisi hayran kalmış, yapılış tarzı feleği şaşırtmıştı" diyen Ziya Paşa'nın 19.yy'da yazdığı "Endülüs Tarihi" bile sadeleştirilerek yeniden basılmış.

Farklılıklara ve kültür mirasına saygı

Türklerin Endülüs ilgisinin temelinde, din eksenindeki ortaklık yapabileceği gibi İslam kültür mirasına karşı Hristiyan İspanya'nın tutumuna duyulan merak da olabilir. Nitekim, Prof. Dr. İlber Ortaylı da Endülüs İspanyası'nı "beşeriyet tarihinin en büyük gelişme gösterdiği zaman ve mekânlardan biri" olarak niteleyip, evrensel kültür mirasına saygılı davranmanın önemini şöyle ima ediyor:

"...Üstelik üç dinin mensuplarının bu derecede verimli bir biçimde kaynaştığı başka bir dönem ve yer görülemez. Bununla birlikte Doğu Batı arasındaki bağnazlığın da örtülü olarak en çok yaşadığı bölgedir. Kurtuba mescidinin bugünkü hali bunun bir göstergesidir. Ne var ki; bizzat İspanyolların içinde gün geçtikçe bu dönemi arayan, tarihteki olumlu yönüne işaret eden gruplar günden güne ortaya çıkmaktadır" ("Endülüs'ün Değişen Talihi", Milliyet, 15.07.2012).

Rönesans'a ışık saçan bir kültür nasıl yok edilir?

Ortaylı'nın Kurtuba konusunda işaret ettiği olguyu Yahya Kemal "Mektuplar-Makaleler"inde şöyle anlatmış:

"...Kurtuba Camii muazzam bir eserdir... Cami bugünkü haliyle yine çok caziptir. Fakat İspanyollar fethettikten sonra katedrale çevir-

ALHAMBRA PALACE

Having evolved from a simple fortress into one of the world's most fascinating palaces, a masterpiece of art featuring the finest examples of water architecture and botanical landscape, calligraphy and decorative arts, the World Heritage Site Alhambra is an Andalusian jewel, "whose foundations have fascinated the mind and imagination engineer, whose construction style has bedazzled fate", in the words of the great Turkish poet Ziya Paşa.

mişler ve 16. asır başında bir mimari şüursuzluğu ederek ortasına Rönesanskâri bir kilise yapmışlar, caminin etrafını da çepeçevre Hristiyan mihraplarıyla doldurmuşlar. Bu tahribat yapılmış, bugün bile gözleri kamaştıran genişlik daha fevkalade olurmuş."

Elhamra Sarayı'nın tarihinde de benzer bir durum söz konusu. Uzun zaman kaderine terk edilen Saray, UNESCO sayesinde şimdi en çok ziyaret edilen yerler listesinin başında geliyor!

Buna rağmen Elhamra Vakfı resmi sitesinde hâlâ "Saray, Hristiyanlığın İslamiyete karşı elde ettiği zaferin ("Reconquista" 1492) bir simgesidir" gibi ifadeler görmek de mümkün! 1492'den sonra Granada Rambla Meydanı'nda 1 milyona yakın kitap yakılmış. Hatta ünlü fizikçi Pierre Curie de "Bize Endülüs'ten 30 kitap kaldı. Biz bu kitaplarla

Spain's Andalusia is one of these rare lands blessed by the blended heritage of the Eastern and Western cultures, where admirable achievements have left their mark in the history of mankind. Berbers and Arabs lived here for 800 years, preserving and developing the Roman architectural heritage while resisting the ongoing crusades. Then the castles fell one by one so that eventually the Arab rule of Al Andalus was reduced to the Sultanate of Granada. And finally in 1492 Granada surrendered to King Ferdinand II of Aragon attacking with a force of overwhelming numbers backed by the Pope.

In Turkey, our minds immediately associate Andalusia with the Alhambra Palace as well as with famous Turkish poet Yahya Kemal's poem "Dance in Andalusia", which was set to music and passed on from

Elhamra Sarayı'ndan detaylar. *Details from the Alhambra Palace.*

Rönesans'ı gerçekleştirdik. Sonra atomu parçaladık. Yakılan kitapların hepsi elimizde olsaydı, şimdi galaksiler arasında geziyorduk" demiş. Elhamra (Al Hambra) Sarayı, Granada; Osmanlı deyişle Gırnata şehrine hâkim tepede yer alır. İspanyolca "Granada" "nar" demek. Şehrin simgesi narı, Sierra Nevada Dağları'nın eteklerine yayılmış Granada'nın her köşesinde görmek mümkün.

Elhamra da Arapça (El Kala't-ül Hamra) "kırmızı kale" demek. Yapımındaki kırmızı kilden dolayı bu adı almış. Madrid'te elçilik de yapan Yahya Kemal, Granada ve Sarayı "Mektuplar-Makaleler"inde şöyle niteliyor:

"Arab'ın her taraftan kovulup, İspanya'nın cenubunda bir köşeye sığındığı ve bütün sanat an'anesinin, son sanatkârlarının kuvvetiyle vücuda getirdiği nihai bir hatıradır. Elhamra ise Endülüs medeniyetinin İspanya'dan çekilmeden önceki son ziyafetidir!"

Granada'nın ilk yerleşim bölgesi, bir tepe üstüne kurulu olan Albayzın. Kökü Roma Dönemi'ne kadar iniyor. Tepede olduğundan dokusu bozulmamış. 1984'de de UNESCO koruması altına alınmış. Arapça'da "atmaca avcılarının yeri" anlamına gelen "el baizin"den türeyen

generation to generation as a well-known song. The existence of a large number of publications in Turkish language on Andalusia is yet another sign of the interest of the Turkish public for the heritage of the Islamic culture and civilization in Spain. In this vein, the "History of Andalusia" written by Ziya Paşa in the 19th Century, in which he glorifies the Alhambra Palace as a masterpiece, "whose foundations have fascinated the mind and imagination engineer, whose construction style has bedazzled fate", has been republished.

Respect for diversity and cultural heritage

The interest of the Turkish people regarding Andalusia may be based on the one hand on religious affinity, and on the other hand, on its attentiveness concerning Christian Spain's attitude towards Islamic cultural heritage. In this context, Prof. Dr. İlber Ortaylı, who qualifies Andalusian Spain as "a time and space where human history has achieved major developments", underlines the importance of a respectful attitude towards universal cultural heritage in following words: "... Moreover, this degree of prolific fusion between the three religions cannot be seen in any other time or place. Yet, it is also a region where the bigotry between East and West has existed in an implicit form. The current state of the Cordoba Mosque is an indication of it. However, an increasing number of groups among Spaniards are emerging day by day, who look for and point out to the positive aspects of that period of Spain's history." ("The Changing Fortune of Andalusia", Milliyet daily, 15.07.2012).

How can a culture having shed light on the Renaissance be destroyed?

In his book "Letters-Articles", Yahya Kemal refers to the situation of the Cordoba Mosque emphasized by Ortaylı in following terms: "... The Mosque of Cordoba is a tremendous work ... The Mosque as it stands today is still very alluring. But Spaniards have turned it into a cathedral after their conquest and committed an architectural insensibility at the beginning of the 16th Century, by building a Renaissance-like church in the middle and filling the inner periphery of the mosque with Christian altars. Had there not been this destruction, the mosque's extraordinary spaciousness which is even today so dazzling would have been even more remarkable." A similar situation exists in the history of

Albayzin'in dar sokaklarından tırmanıldığında Elhamra Sarayı'nın en iyi seyredildiği bir seyir terasına çıkılıyor.

Basit bir kaleden saray ve külliye

Elhamra'nın yerinde 9. yy'da bir kale varmış. Nasrî'ler Granada'ya yerleşince, Muhammet İbnü'l-Ahmer, 4 kule ekleyip kaleyi sağlamlaştırmış. 1341'den sonra I. Yusuf, rampalı çıkıntılı surları, Adalet Kapısı, Hanımlar Kulesi, Küçük Portal Sarayı, Alberca Avlusu, "Comares" Kulesi, toplantı salonu ve saray hamamını yaptırmış.

Oğlu V. Muhammed de bunlara Aslanlı Avlu, Adalet Salonu, İki Kız Kardeş Salonu ve Harem'i eklemiştir.

Kale, Karakollar, Yazlık Saray ve Generalife olmak üzere dört ana kısımdan oluşan Elhamra, özellikle "Generalife" (Cennet-ül Arif) diye anılan yazlık sarayı ile Endülüs kültürünün muhteşem bir örneği. Sarayın bahçelerinin bittiği yerde Medine Çarşısı, onun arkasında ise Arapça "Kazbah" sözünden türetilen "Alcazaba" dedikleri kale içi yerleşimi, yani eski şehrin artıkları bulunuyor. 3 milyon 455 bin m² alana yayılan Elhamra'nın ziyarete açık kısmı 655 bin m². Elhamra'yı görmek için bilet almak ise ayrı bir zanaat!

Elhamra Masalları Yazan New Yorklu

1829'da İspanya'ya büyükelçi sekreteri olarak atanan Washington Irving, kendisine ikamet yeri olarak İspanya'nın unutmak istediği, terk edilmiş Elhamra'yı seçmiş. 1832'de "Tek başıma, büyümlü taşların cazibesine esir olmuş vaziyette, burada aylarca kaldım. Anlatacaklarım, bu zevk verici esaretim esnasında yapmış olduğum araştırma ve kurduğum hayallerin meyvesidir" diye başladığı Elhamra Masalları'nı yazmış. Rivayete göre masalları sarayda yaşayan bir evsiz, Mateo Ximenes'den dinleyip kaydetmiş. Daha sonra kitap büyük etki yaratmış. Mısırlı Rıdvan Aşur'dan Lübnan asıllı Fransız Amin Maalouf'a, Garcia Lorca'dan Francisco Ayala'ya, Ernest Hemingway'e kadar pek çok yazar Elhamra ve Endülüs'ü konu edinmiş. İspanya hükümeti de ilk kez bu kitaptan sonra sarayı restore etmeye çalışmış.

BEZEMELERDEKİ CEBİR VE GEOMETRİ

Elhamra'da birbiriyle bağlantılı sayısız oda ve salon, bezemeleriyle müthiş hayranlık uyandırıyor. İnsan ve hayvan figürleri, deri üzerine yaldız zeminli kabartmalar, yumurta akıyla yapılan minyatür üslubundaki resimler de öyle. Uzmanlar duvarlardaki geometrik motifleri, geometrik tekrar, simetri ve süreklilik kuralları ile açıklıyor. İki karenin iç içe geçtiği, 8 köşeli yıldız motifler yoğunlukta. Motiflerin ortasında bütün sarayın duvarlarını süsleyen "Lâ galibe illallah"; "Allah'tan başka galip yoktur" yazıyor.

ALGEBRA AND GEOMETRY IN THE ORNAMENTATIONS

Alhambra arouses admiration with its numerous interconnected halls and rooms and its splendid ornamentations; human and animal figures, gilded reliefs on leather and pictures in miniature style made with egg white. Experts explain the geometric motifs on the walls in terms of geometric repetition, symmetry and continuity rules. Eight-pointed star patterns with two interlaced squares are the most frequent patterns. In the middle of the ornaments, the inscription "Lâ galibe illallah"; "There are no winners other than Allah" adorns the walls of the palace.

ELHAMRA'NIN CENNET BAHÇELERİ

Bu yüksek şehre motorsuz sarnıçlar ve kanallarla getirilen su da bir mühendislik dehası. Bahçeleri cennetin versiyonları varsayılan, Rönesans bahçelerinin esin kaynağı İslam bahçecilik anlayışına göre düzenlenen Elhamra bahçeleri, su ile ilişkili avlular biçiminde:

Mersinli Avlu: Bahçesi en geniş su yüzeyine sahip olan avlu. Havuzun her iki yanında biçilmiş mersin (Myrtus) çiti var. Kısa kenarlar 7 sütunlu revakla çevrili. Revakların suya yansması, havuzu bir su aynasına çeviriyor.

Aslanlı Avlu: Dört yanı mermer sütunlu revaklarla çevrili, portakal ağaçlı avludaki havuz, 12 aslanın sırtında taşıdığı bir çanaktan oluşuyor. Çanaktan taşıp aslanların ağzından fışkıran su, avluyu dörde bölen ince kanallarla salonlara gidiyor.

Generalife: 3 avlusu var. Su Kanalı Avlusu'nun kuzey ve güney pavilyonlarında, ince uzun fiskiyeden çıkan suları tak oluşturan iki havuz var. İki ucunda lotus yapraklı, fiskiyeli küçük su çanakları bulunan havuzlara zakkum, servi ağacı, mersin ve güller eşlik ediyor. Servili Avlu'da, ona adını veren 4 servi ile fiskiyeli havuz var. Su Merdivenleri Avlusu'nda su, küçük havuzlar ve kanallar ile basamaklardan aşağıya doğru akıtılıyor. Mozaik taş döşemenin bitkisel ve geometrik desenleri önemli.

EDEN GARDENS OF THE ALHAMBRA

Water brought by non-motorized water cisterns and channels to this high city is in itself a product of engineering genius. The Alhambra gardens considered to be earthly versions of the gardens of Eden, arranged according to the Islamic style of gardens, source of inspiration of Renaissance gardens, are set out in the form of courtyards associated with water:

Court of the Myrtles: This is the courtyard which has the largest water surface. The pond is surrounded on both sides by trimmed myrtle hedges. Its short edges are sided by seven-columned porticoes. The reflection of the porticoes in the water is turning the pool into a water mirror.

Court of the Lions: The courtyard adorned with orange trees, is surrounded by columned porticoes at its four sides. In the centre of the court is the Fountain of Lions, an alabaster basin supported by the figures of twelve lions in white marble. Water overflowing from the basin and gushing through the mouth of the lions is conducted to the halls through the channels dividing the yard in four quarters.

Generalife: It has 3 courtyards. The Patio de la Acequia (Court of the Water Channel or Water-Garden Courtyard) is surrounded by colonnades and pavilions and features a long pool equipped with bubblers forming an arc of water, framed by a small water basin on each end and by flowerbeds, oleanders, cypress trees, myrtles and roses. The Jardín de la Sultana (Sultana's Garden or Courtyard of the Cypress) features a round pool framed by four cypress trees which attribute it its name. The Court of the Water Steps is equipped with small pools and channels through which water flows down the stairs. Floral and geometric patterns of the mosaic flooring are remarkable.

the Alhambra Palace as well. The Palace, long abandoned to its fate, now tops the list of world's most visited places thanks to UNESCO! Even so, the official site of the Alhambra Foundation continues to post phrases like "The Palace is the symbol of the victory of Christianity against Islam (the" Reconquista "1492). Close to one million books were burned in 1492 on Granada's Rambla Square. Nobel laureate French physicist Pierre Curie's following statement is enough to understand the importance of the topic: "Only thirty books are left to us from Andalucía and we broke atom into pieces. If we had inherited half of the burnt one million books, we could be travelling between different galaxies now".

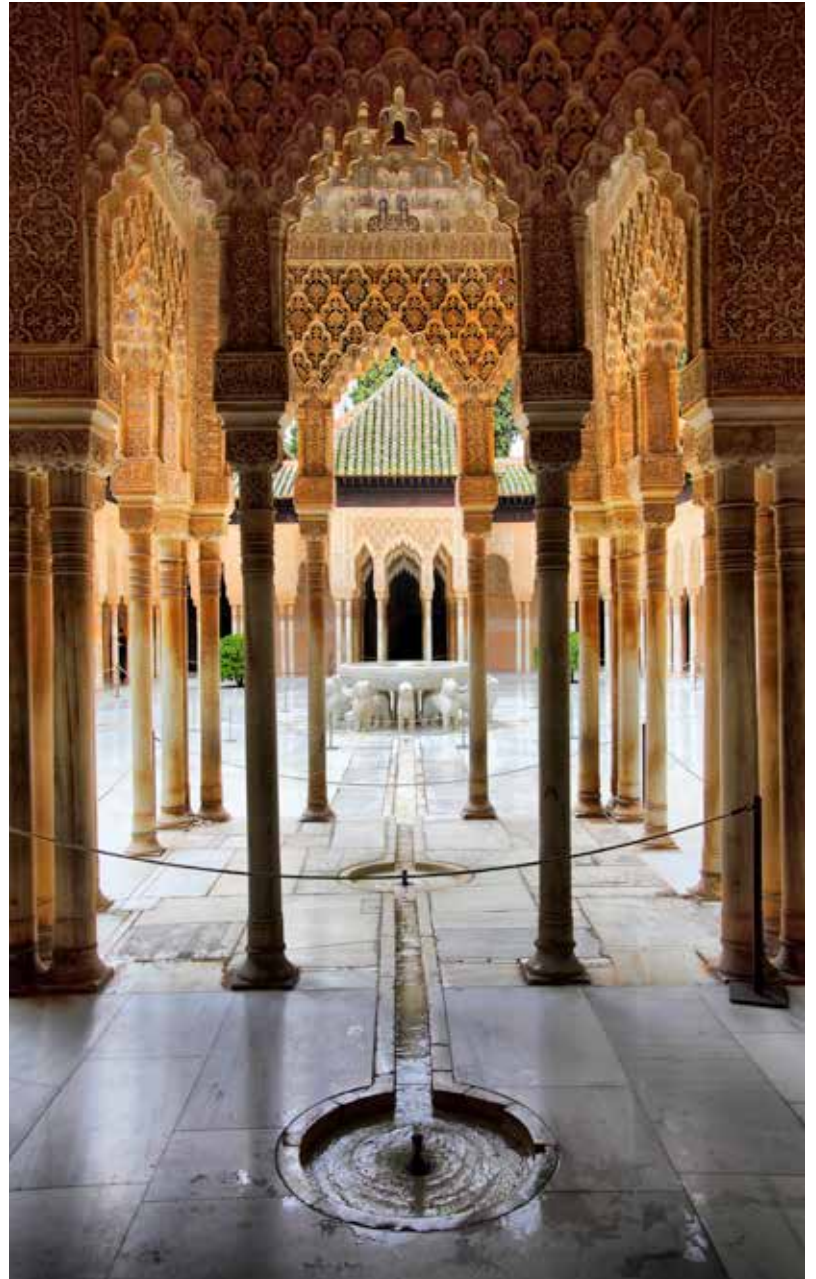
Alhambra (Al Hambra) Palace, Granada; "Girnata" in Ottoman parlance, is located on a hill dominating the city of Granada. In Spanish language, "Granada" means "pomegranate". Pomegranate, symbol of the city can be seen in every corner of Granada extending across the foothills of the Sierra Nevada Mountains. In Arabic, Alhambra (El Kala't-ul Hamra) means "red fortress". It was named after the red clay used for its construction. Poet Yahya Kemal, who has served as Turkish Ambassador to Spain, describes Granada and the Palace in his book "Letters-Articles" as follows: "This is an ultimate keepsake brought into being by a whole tradition of art through the power of the last artists and craftsmen, in a corner of southern Spain where Arabs took refuge after having been driven out from all other places. Alhambra is the last feast offered by the Andalusian civilization before retreating from Spain!" The first settlement in Granada was El Albayzin (also Albaicin) located on top of a hill, with its roots dating back to the Roman era. It conserved its historic texture intact thanks to being situated on a hilltop. In 1984, it was inscribed on UNESCO's World Heritage List. The name Albayzin derived from the Arabic "el baizin" means the "hawk hunters' place". A viewing terrace offering the best view of the Alhambra Palace is reached by climbing to the top through Albayzin's narrow streets.

From a simple fortress to a palace complex

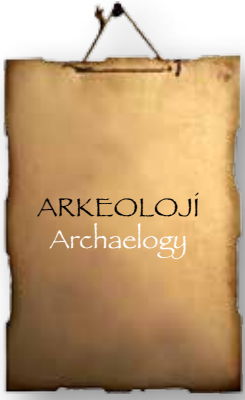
The site of the Alhambra was occupied by a small fortress in the 9th Century. After the Nasrid Dynasty settled in Granada, Mohammed ben Al-Ahmar fortified the castle by building four new towers. Yusuf I, Sultan of Granada converted it into a royal palace. He built, after 1341, the protruding ramparts, the Tower of Justice, the Ladies Tower, the Small Partal Palace, the Alberca Courtyard, the Comares Tower, the meeting hall and the palace baths. His son Mohammed V added the Court of the Lions, the Hall of Justice, the Hall of the two Sisters and the Harem. The buildings on the Alhambra Palace hill can be grouped into four main parts: the Alcazaba (Fortress), the Palacios Nazaries (Nasrid Palaces), the Generalife Gardens and the Medina (town). Generalife, derived from Arabic (the Muslim Jennat al Arif, "Eden of Arif," or "Garden of the Wise", also "Garden of the Architect") is a summer palace, a magnificent example of Andalusian culture. The Medina Souk is situated next to the palace gardens. Located behind the Medina, Alcazaba (derived from Arabic Kazbah) is the fortress, which acted as military headquarters for the Nasrid dynasty and which is the oldest part of the Alhambra on the highest point of the hill. Alhambra is spanning an area of 3 million 455 thousand m² of which only some 655 thousand m² is open to visitors. Buying a ticket to visit Alhambra requires a special skill in itself.

A New Yorker who wrote the Tales of Alhambra

The American essayist Washington Irving spent several months at the Alhambra in 1829 while an attaché at the American legation in Madrid. In 1832 he wrote the "Tales of Alhambra", a book that he describes as the product of his observations and dreams during his delightful captivity at Alhambra where he stayed alone for months, captured by the charm of the magic stones. While there, he recorded the tales he heard from a man whose family had been living in the fortress from generation to generation, Mateo Ximenes, and transmitted them in his book. The book had a great impact and created awareness regarding Alhambra so that the Spanish Government eventually began to restore the palace complex after that book. The subject fascinated various writers such as Spanish novelist Francisco Ayala, poet and dramatist Federico Garcia Lorca, American author and journalist Ernest Hemingway, Egyptian author Radwa Ashour, Lebanese-born French author Amin Maalouf, who all wrote about Alhambra and Andalusia.

Elhamra Sarayı'ndan detaylar. *Details from the Alhambra Palace.*

İSTANBUL'UN ANTİK TANIĞI

BATHONEA

11. Yüzyıl sırlı seramik, insan yüzü (melek?) betimli tabak parçası (en üstte).
Bilim Heyeti Üyemiz rahmetli Pilot Murat Öztürk tarafından çekilen Küçük Liman hava fotoğrafı (üstte).
A piece of plate with a human face on (angel?) made of glazed ceramic, from 11th century (topmost).
Aerial photograph of the Minor Port taken by deceased Pilot Murat Öztürk, member of our board of scholars (above).

KÜÇÜKÇEKMECE GÖL HAVZASI AVCILAR KİYİLERİNDE BAŞLAYAN BATHONEA KAZILARI TÜM DÜNYANIN İLGİSİNİ ÇEKTİ. İSTANBUL'UN TARİHİNE IŞIK TUTAN BULUNTULAR HEYECAN YARATIRKEN, ÖNÜMÜZDEKİ YIL DEVAM EDECEK KAZI ÇALIŞMALARI MERAKLA BEKLENİYOR.

11-12. yüzyıllara tarihlenen kartal betimli sırlı tabak (üstte).
Eagle designed glazed plate dated 11-12 centuries (above).

BATHONEA, THE ANTIQUE WITNESS OF ISTANBUL

The Bathonea excavations that started at the coast of Avcılar, at Küçükçekmece Lake basin, drew the attention of the entire world. While the findings that enlightened the history of Istanbul created excitement, the excavation works that are going to be carried on next year are curiously awaited.

Küçükçekmece Gölü havzasının Avcılar kıyılarında Bathonea Antik yerleşiminde arkeolojik kazılar sürüyor. Bugüne kadar pek çok önemli buluntunun gün yüzüne çıkarıldığı bu önemli kazı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Kocaeli Üniversitesi işbirliği ile Bathonea'yı da dünyaya tanıtıyor. Bilim çevrelerinde büyük heyecan yaratan bu antik yerleşimi Kazı Başkanı, Yard. Doç. Dr. Şengül Aydingün anlattı.

■ **MÜZE DERGİ: Bathonea kazılarının ne zaman başladığını ve kazı süresinde neler yaşandığını bize biraz anlatır mısınız? Bu antik yerleşimin arkeolojik önemi nedir?**

■ **Şengül Aydingün:** Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2009 yılında Bakanlar Kurulu kararı ve Cumhurbaşkanlığı onayıyla Küçükçekmece Gölü havzasının Avcılar kıyılarında kazılara başlama görevini benim başkanlığımıdaki bilimsel ekibe verdi. Kazılardan önce birkaç yıl detaylı inceleme yaptık. Hem karadan adım adım araziye araştırdık, hem de sualtı ve su üzerinden teknelerle gölü belgeledik, her detayı kayıtladık, ayrıca jeofizik ve jeoradar çalışmalarla yer altını inceledik. Pek çok ülkeden ve üniversiteden arkeologlar, mimarlar, sualtı uzmanları, jeologlar, jeofizikçiler, biyologlar, kuş gözlemcileri dahil, pek çok disiplinden uzmanlar görev yaptı. Prehistorik zamanlardan itibaren bölgenin hayli canlı olduğunu anladık. Helenistik-Roma Dönemi'nde kullanılmış antik limanlar, mermer yollar, büyük yapıların varlığını ortaya koyan sonuçlar elde ettik. Ayrıca göl içinde bir de antik fener tespit ettik. Bu durumda Küçükçekmece Gölü'nün eskiden Marmara Denizi'nin bir koyu olduğu anlaşılıyordu. İstanbul gibi her şeyi ile göz önünde olan bir kentin, artık merkezi haline gelmiş bir bölgesinde böylesi büyük bir yerleşimin varlığının fark edilmemiş olması oldukça şaşırtıcıydı. Sunduğumuz raporlar Bakanlıkça dikkate alındı ve kazılara başlanılmasına karar verildi. Aslında yapılan her arkeolojik çalışma önemlidir. Kazmaya başlayıp istediğiniz sonuca ulaşamasanız bile, "Burada amaçlanan şu konuda bir sonuç elde edilememiştir" diyebilmek için sağlam verileriniz vardır artık. Bilgi bilgidir. Kazı öncesi ne kadar araştırma yaparsanız yapın "Son sözü kazma söyler" der büyük hocalarımız.

Burasının yüz binlerce yıldır insanlar tarafından yaşanan bir bölge olduğunu kanıtlayan izler, ilk tarımcı toplulukların faaliyetlerine ait aletler bulduk. Büyük bir liman yerleşmesine ait çok etkileyici yapılar var. Avrupa'nın doğu ucundaki bu bölge Antik Çağlar'da çok yoğun deniz ticaretine de sahne olmuş.

■ **Buluntular kentin tarihi ve kültürü hakkında ne söylüyor?**

■ Yerleşimde Helenistik-Roma Dönemi'nden kalma

"KAZIDAN ÇIKAN EN ESKİ ESERLER MÖ 2000'Lİ YILLARIN İLK YARISINA TARİHLENEN ERKEN HİTİT BULUNTULARI. İSTANBUL'UN KRONOLOJİSİNDEKİ TARİHSEL BOŞLUKLARDAN BİR EVRENİN KAPANABİLECEĞİNE DAİR BİLGİLER İÇERMEŞİ AÇISINDAN BU ESERLER OLDUKÇA ÖNEMLİ..."

"THE OLDEST WORKS THAT HAVE BEEN EXCAVATED ARE THE EARLY HITTITE FOUNDINGS THAT HAVE BEEN DATED BACK TO THE FIRST HALF OF 2000'S BC. THESE PIECES ARE QUITE IMPORTANT AS THEY HAVE INFORMATION THAT A PERIOD IN THE HISTORICAL GAPS OF İSTANBUL'S CHRONOLOGY CAN BE CLOSED..."

The archaeological excavations of the Bathonea Antique Site, at the coast of Avcılar by Küçükçekmece Lake Basin are in progress. This important excavation from which many important findings have been unearthed until now also promotes Bathonea to the world with the cooperation of the Ministry of Culture and Tourism and the University of Kocaeli. Assistant Professor Dr. Şengül Aydingün, the Chairman of the Excavations, recited this antique site that arouses great excitement at the scientific circle.

■ **MUSEUM MAGAZINE: Can you tell us a little about when the Bathonea excavations commenced and what have you gone through during the excavations? What is the archaeological importance of this antique settlement?**

■ **Şengül Aydingün:** In 2009 The Ministry of Culture and Tourism, with the decree of the Cabinet and the approval of the Presidency, assigned a scientific team under my leadership to start excavations at Avcılar coast of the Küçükçekmece Lake basin. Before excavations we examined in detail for a few years. We inspected the terrain step by step from the land, also documented the lake both from the surface and underwater, recorded each detail and also examined the underwater surface by geophysical and geo-radar studies. Many specialists from different disciplines, from different countries and universities including archaeologists, geophysicists, underwater experts, biologists and birdwatchers took part in the survey. We came to the conclusion that the region was quite vivacious as from the prehistoric times. We found some results that referred to ports of the Hellenistic-Roman periods, marble roads and great constructions. Besides, we designated a lighthouse in the lake. This indicated the fact that once the Küçükçekmece Lake was a port of the Marmara Sea. It was amazing that in a city like Istanbul, where all its features are in front of the public eye, hid such a place of settlement almost in the heart of the city. The reports that we prepared were taken into account by the Ministry and a decision was given to start excavations. In fact every archaeological study actualised is important. Even if you do not reach to a desired result after excavations then you have strong data to state that, "No result has been acquired on the issue we thought of". Information is information. Our great masters say that, "The final words are always uttered by axes", no matter the amount of pre-excavation work done. We found traces to prove that this place has been a re-

Geç Antik Çağ'da Mısır'dan gelme Amphoralar (solda). Prehistorik Dönem'de deniz taşıtlarında kullanılmış taş çapa veya ağırlık (en solda). Apsisli yapının kazıları (altta). Amphorae that came from Egypt in the Late Antique Age (left). Anchor or weight made of stone used in vessels in the Prehistoric Period (far left). Excavations of the construction with abscissa (below).

büyük ve küçük olarak tanımladığımız liman kalıntıları, antik yollar, meydanlar, pazar yeri, dev bir sarnıç ile apsisli, büyük anıtsal yapılar ortaya çıkıyor. İmparatorlar tarafından inşa ettirildiği anlaşılan yapılardan, özellikle sarnıç, büyüklüğü ve tonlarca su kapasitesiyle, burada yaşayanların her dönem su ihtiyacını karşılayabilecek nitelikte. Roma İmparatoru Constantinus, tüm Akdeniz coğrafyasına yayılmış imparatorluğunu daha iyi yönetebilmek için başkentini, jeostratejik yönden Asya ile Avrupa'nın buluştuğu önemli bir coğrafyada konumlanmış ve bugünkü İstanbul'un tarihî yarımadasında MÖ VII. yüzyılda kurulmuş olan Byzantion şehir devletine taşımış. Constantinus, Roma'nın yeni başkentinde büyük bir imar faaliyetine girmiş. Geç Antik Dönem kaynakları, Konstantinopolis'in en dış sınırlarının Küçükçekmece'den başladığını yazar. Küçükçekmece Gölü Havzası'nda yürütülen kazılar, yazılanları arkeolojik verilerle doğruluyor.

Şimdilik kazıdan çıkan en eski eserler MÖ 2000'li yılların ilk yarısına tarihlenebilen Erken Hitit heykelticikleri ile seramik parçaları. Bu eserler bilim dünyasını ve bizi çok şaşırttı. Geçtiğimiz haftalarda Alman Arkeoloji Enstitüsü'ndeki Hititler Dönemi ile ilgili sempozyumda, konunun en önemli uzmanları da buluntuların Hititlerin Erken Dönemleri'ne ait olduğu konusunda hemfikir oldu. İstanbul'un kronolojisindeki tarihsel boşluklardan bir evrenin kapanabileceğine dair bilgiler içermesi açısından bu eserler oldukça önemliler. Gelecek seneki kazılar bu bilgileri ne kadar sağlamlaştıracak, doğrusu biz de merak ediyoruz.

■ Burada yapılan kazılarda İstanbul'un en eski su yolu bulundu. Bu su yolunun Antik Kent için önemi nedir? Su yolu bugünün su sorunları için de bir çözüm/alternatif olabilir mi?

■ "İstanbul'un en eski su yolu bulundu" başlıklı haberler, basının konuları abartılı aktarış biçiminden dolayı. Biz MS. 4. ve 5. yüzyıllara ait, bir değil birkaç su yolu bulduk. Mağara araştırmacısı (ASPEG) heyet üyelerimiz çok deneyimli araştırmacılar, onları bu tünellere soktuk. Bazen beş saate yakın çıkmadılar kanallardan, tabii çok telaşlandık. Bir şey mi oldu içeride, hangi seviyede kaldılar diye. Çıktıklarında ağızları kulaklarında büyük bir keşfi gerçekleştirmenin mutluluğunu yaşıyorlardı. Sonraları defalarca girip, çizimler yapıp, bulguları başarıyla belgelediler. 20 cm'lik dar yerleri geçebilmek için 15 kilo zayıflayanlar oldu aralarında. Kış aylarında bile çalıştılar suyun içinde, yarı bellerine

"20 CM'LİK DAR YERLERİ GEÇEBİLMEK İÇİN 15 KİLO ZAYIFLAYANLAR OLDU ARALARINDA. KIŞ AYLARINDA BİLE ÇALIŞTILAR SUYUN İÇİNDE, YARI BELLERİNE KADAR..."
"AMONG THEM THERE WERE PEOPLE WHO LOST 15 KG SO AS TO PASS THROUGH PASSAGES OF 20 CM. THEY EVEN WORKED IN WINTER MONTHS, IN WATER UP TO THEIR BELLIES..."

ASPEG tarafından yerleşmenin yer altı içme su kanalları inceleniyor. Kanalların uzunluğu toplam 350 metreye ulaşmış durumda.
Underground drinking water canals of the settlement are examined by ASPEG. The length of the canals has reached 350 metres in total.

gion where men have lived for thousands of years, we found devices related with the activities of early agricultural populations. There are very effectual constructions of a port settlement. This region, at the eastern end of Europe, also staged intensive sea trade in the Antique Ages.

■ What do the findings tell us about the history and culture of the city?

■ In the settlement: large and small scales of remains of ports of the Hellenistic-Roman Period, antique roads, squares, agora, a gigantic cistern and great monumental constructions with abscissas are observed. Especially the cistern that seems to be constructed by the order of the emperor, with its dimensions and capacity for tons of water, was able to provide water for the inhabitants at all ages. The Roman Emperor Constantine moved his capital to Byzantium, the city state that was situated in an important geography, at the historical peninsula of today's Istanbul, in VII century BC, where Asia met Europe, so as to administer better the empire that was stretched at the whole Mediterranean geography.

Constantine started a remarkable construction action in the new capital of Rome. The Late Antique Period sources state that the most outer city walls of Constantinople started from Küçükçekmece. The excavations executed at the Küçükçekmece Lake Basin confirm the statements with archaeological data.

For the time being, the oldest pieces that have been excavated are the Hittite figurines and ceramic works which are dated back to the first half of 2000's BC. These works have surprised us as well as the world of science. Recently, in a symposium on the Period of the Hittites at German Archaeological Institute the most important specialists of the subject agreed on the fact that the findings were from the Early Age of the Hittites. From the historical gaps of the Istanbul chronology these works are rather important as they involve data that can end a period. We really wonder how much the next year's excavations will strengthen this information.

■ During the excavations the oldest aqueduct of Istanbul was discovered. What is the importance of this aqueduct for the Antique City? Can this aqueduct be a solution/alternative to today's water problem?

■ News titled "the oldest aqueduct of Istanbul is found" was the exaggerated approach of the press. In fact we found a few aqueducts from the 4th and 5th centuries AD. We sent the extremely experienced members of cave researchers council (ASPEG) into these tunnels... There were times that they did not come out of the tunnels before almost five hours, naturally we were much alerted. We were worried if something unexpected happened in tunnels or where were they

kadar. Su yolları antik yerleşimin büyük nüfusunu rahatlıkla karşılayacak biçimde planlanmış gibi görünüyor. Bazısı dışarıda bir çeşmeye çıkıyor, bazısı ise 7-8 bin metre küp su hacimli dev bir sarnıca bağlanıp orayı besliyor. Belki bu dev sarnıç uzak yol gemilerine de temiz su sağlıyordu. Çünkü Küçükçekmece o zamanlar göl değil, fırtınalara karşı oldukça korunaklı limanlara sahip bir koy idi. Yumuşak tarım toprağının birkaç metre altında su geçirgenliği olmayan kireçli ve kumlu bir yapı var. Yağan yağmur tarım toprağı ile bu katman arasında kalıp depolanıyor ve kanallarla bu su toplanıp yüzeye çıkabiliyor. Tabii, bu olay, yukarıda yapılaşma olmadığı için gerçekleşebiliyor. Açık alanlar çok olabilmeli ki yer altı suları depolanabilsin. İstanbul'un bazı yerlerindeki jeolojisi su toplamaya çok müsait, ancak yeni yapılaşmalar buna izin vermiyor. Çok derin temelli yapılar, söz ettiğim türdeki katmanları yok ettiğinden su tutabilen katmanlar arasında seviyeler birbirinden kopuyor, dolayısıyla su tutmak imkansızlaşıyor.

■ **Bathonea gibi İstanbul'da pek çok kent bulunduğunu biliyoruz. Sizce İstanbul'daki antik kentler gün yüzüne neden geç çıkıyor?**

■ İstanbul merkezinin çevresini çok değil, yüzyıl öncesiyle hatırlarsanız, bugün hala adları yaşayan pek çok köy olduğunu görürsünüz. Bu köyler artık İstanbul'un büyük mahalleri ama isimleri devam diyor. Kadıköy, Erenköy, Bakırköy, Arnavutköy gibi. Bundan 2000-2500 yıl önce de öyleydi. Merkez, Boğaz'ın girişindeki Byzas idi (bugünkü Sultanahmet çevresi) ve etrafında pek çok köy ya da mahalle (Pyhle) vardı. Günümüzde pek çoğu yoğun yapılaşma altında kalmış olan bu antik yerleşimler, bazen tesadüfen, ya bir alt yapı çalışmasıyla ortaya çıkıyor ya da bizim yaptığımız gibi ciddi yüzey araştırmalarıyla. Bu merkezlere antik kent demek yerine, antik yerleşim demek daha doğru. Bathonea'nın adının bölgedeki Bathinias Deresi'nden geldiğini Prof. Dr. Semavi Eyice ve Prof. Dr. Arif Müfit Mansel hocalar yazmışlar. Çalıştığımız kazı alanının adının gerçekte ne olduğu zamanla kesinlik kazanacaktır. Ancak, yüz binlerce yıl içinde yaşanılmış bir alanın adı

Kazıların yürütüldüğü alanları gösteren haritalar (altta).
Maps showing areas where excavations are in progress (below).

stuck. When they appeared in daylight we could see them in full grin of happiness as they had succeeded a great discovery. Then, they entered the tunnels for many times, drew sketches and successfully documented the foundlings. Among them are members who lost 15 kg so as to pass through narrow passages of 20 cm. They even worked in winter months, in water up to their bellies. The aqueduct seemed to be planned to easily supply water to the remarkable population of the antique settlement. Some led to fountains while some are connected to feed gigantic sized cisterns with 7-8 thousand metre cubes capacity. May be this cistern did also supplied clean water to ocean going ships. Because, in those days Küçükçekmece was not a lake, it was a bay with harbours well protected from storms. A few metres below the soft agriculture soil there is a texture of lime and sand which is not water permeable. The rain is stocked between agriculture soil and this layer and this water is collected at the tunnels and then earthed. Of course this happens as there isn't any housing above. There must be plenty of open areas so that underground water can be collected. The geology of Istanbul in some places is convenient for water collection, but new housings do not permit. As constructions with very deep foundations destroy the layers that I have mentioned, the levels between water holding layers are broken, therefore to hold water becomes impossible.

■ **We know that there are many cities in Istanbul like Bathonea. What is the reason, in your opinion, for the antique cities in Istanbul being unearthed late?**

■ If you recall the surrounding of Istanbul centre for about 100 years ago, you can see that there are so many villages living in their names. These villages are now great quarters of Istanbul but still called with their old names. Such as Kadıköy, Erenköy, Bakırköy and Arnavutköy. It was the same about 2500-3000 years ago. The centre was Byzas at the entrance of the Bosphorus (today's Sultanahmet and its surroundings) surrounded by many villages or quarters (Pyhle). Today, the antique cities, most of which are buried under the ground, under excessive housing, come to daylight either during substructure works or as in our case: with serious surface researches. It is more likely to call these centres as antique settlements rather than antique cities. Teachers Prof. Dr. Semavi Eyice and Prof. Dr. Arif Müfit Mansel wrote that the name Bathonea came from Bathinias, the Creek of the region. The real name of the area we are now working on will become definite by time. But the name of the area where people survived for hundreds of thousands of years might have changed for many times. It could have been called with different names at different periods, just like the names of Istanbul in the past.

■ **At which stage did you live the most difficulty related with excavations?**

■ The greatest problem was the constitution of the excavation house and the laboratories. You cannot imagine the importance of a single water glass in an excavation. We had nothing during the first years. I did not save from the excavation house my spoon and fork set of my dowry. We visited all our close friends to collect everything available that they did not use; pots, pans, linen, towels, cupboards, TV sets, armchairs, tables etc. I collected the old dentistry equipment from my dentist to use in opening atomies. We changed our cars with pick-ups so as to carry furniture to constitute the excavation house to provide suitable conditions and the necessary substructure for our scientific team. Mr. Haldun Aydingün carried on his back an old refrigerator up and down a few storeys. Then, we found out that the fridges were out of order. Two of my assistant students hurt their backs while carrying a washing machine. We hired trucks with my students to bring material from every possible source. You know, it is the greatest problem to provide financial support to excavations. Apart from the allowances From the Ministry of Culture and Tourism the neighbouring Municipalities, Agency of the European Metropolis of Culture, Special Provincial Administration of the Governorship

Göl içindeki yapı kalıntılarını ve kilometrelerce uzanan antik kıyı duvarlarında her taş su altı ekibince tek tek ölçülüp çiziliyor (üstte). İlk kez bir kazıdan 440 adedi toplu halde çıkarılan unguanteriumlar (ilaç şişeleri) kazı ekibinde büyük bir sevinç yaratmış (altta).
Construction remains in the lake and each stone of the antique coastal wall is measured and drawn one by one by the underwater team (above). 440 unguentariums (medicine bottles) that have been unearthed en masse for the first time from an excavation have evoked great joy on the excavation team (below).

birçok kez değişmiş olabilir. Dönem dönem başka başka adlarla da anılmış olabilir. İstanbul'un geçmişteki adları gibi.

■ Kazılarla ilgili en büyük zorluğu hangi aşamada yaşadınız?

■ Kazı evi ve laboratuvarları oluşturmak en büyük sorundu. Aslında bir su bardağının bile kazıda ne kadar önemli olduğunu bilemezsiniz. İlk yıllarda hiçbir şeyimiz yoktu. Kullanmaya kıyamadığım çeyizlik kaşık, çatal takımlarımı kazı evinden esirgemedim. Tüm yakın çevremizi dolaşıp, kullanmadıkları tencere, tava, çarşaf, havlu, dolap, TV, koltuk, masa ne varsa topladık. Diş doktorumdan eski dişçi aletlerini aldım iskeletleri açmak için. Arabamızı kamyonetle değiştirdik ki eşya taşısyalım, kazı evini oluşturup bilim ekibine düzgün bir çalışma ortamı ve alt yapı sağlayalım diye. Haldun Bey (Aydınğün) sırtında birkaç kat eski buzdolabı çıkarıp, indirdi. Sonra dolaplar arızalı çıktı. İki asistan öğrencim, bir çamaşır makinasını taşırken bellerini incittiler. Öğrencilerle kamyonlar tutup her yerden malzeme getirdik. Biliyorsunuz kazılara maddi destek bulmak en büyük sorun. Bize Kültür ve Turizm Bakanlığı ödenekleri dışında, çevre Belediyeler, Avrupa Kültür Başkenti Ajansı, İstanbul Valiliği İl Özel İdaresi en büyük destekleri sağladılar. Marport ve Elkenz gibi denizcilik işletmeleri de desteklerini esirgemiyorlar. Kalamış Rotary, Henkel ve Ünilever aynı şekilde destek yaptılar. 2014 yılında çeşitli firmalardan da küçük çaplı destekler alacağız. Sayın Valimiz Hüseyin Avni Mutlu beyin desteği ile önemli katkı aldığımız İl Özel İdaresi'nin kapanmasıyla ana destekçilerimizden birisini kaybettik. Özel İdare katkılarıyla kazı evinde seramik, restorasyon, konservasyon, adli tıp, mimari alanlarında beş adet laboratuvar kurabilmiş ve 70 işçi ile iki yıldır uzun süreli çalışabiliştik. Bu yıl çok sıkıntı yaşanacak gibi görünüyor.

"BİLGİ BİLGİDİR. KAZI ÖNCESİ NE KADAR ARAŞTIRMA YAPARSANIZ YAPIN, 'SON SÖZÜ KAZMA SÖYLER' DER BÜYÜK HOCALARIMIZ..."
 "INFORMATION IS INFORMATION. IT DOES NOT MATTER HOW MUCH RESEARCH YOU MAKE BEFORE THE EXCAVATION, 'AXE SAYS THE LAST WORD' SAY OUR GREAT MASTERS..."

of Istanbul provided great supports. Maritime organisations such as Marport and Elkenz did not keep away their supports. Kalamış Rotary, Henkel and Unilever supported in kind. In 2014 we shall receive support from establishments like TÜRSAB and Boeing in small scale. We lost one of our substantial supporters that we had benefitted with the support of our Governor Mr. Hüseyin Avni Mutlu as the Special Provincial Administration was closed. With the contributions of the Special Provincial we were able to set up five laboratories on ceramics, conservation, forensics and architecture and could work for two long years with 70 workers. It seems that we are going to face great distress this year.

■ At which moment were you excited most during excavations?

■ Believe me there cannot be a moment more beautiful and exciting than seeing a new thing emerging at the excavation site. At times, when I do not go to the site, I await the team to come back; this is thrilling. Students that come back with baskets full of broken pottery, objects that have not been defined and asking, "Teacher, what is this?", and listening to the interpretations of the scientific board members are all different excitements.

■ Bathonea excavations were met with excitement in the publications abroad. What do you think about the reflections abroad?

■ Because of the essay I wrote to American Archaeology Magazine we examined the site before excavations started with the chief editor of the magazine, Mr. Mark Rose. When he bent down and turned around a piece of marble he picked, he got excited as he understood that it belonged to a sculpture. Then, he noticed the constructions at the port, stretched out for miles, a Roman sarcophagus was staying still in the lake, he was very excited. He raised his head and looked around; intensive constructions have already surrounded the lake

■ Kazı boyunca sizi en çok heyecanlandıran an hangisiydi?

■ İnanın, kazı alanına gittiğimde, yeni bir şeyin ortaya çıktığını görmek kadar güzel ve heyecanlı bir an olamaz. Araziye çıkmadığım günlerde ise ekibin dönüşünü beklemek çok heyecanlandırıyor. Elleri sepetler dolusu kırık çanak çömleklerle gelen öğrenciler, "Hocam bu nedir?" diye gösterilen anlaşılammış objeler, bilim heyetinden günün yorumlarını dinlemek, hepsi başka heyecanlar.

■ Bathonea kazıları yurtdışındaki yayınlarda da heyecanla karşılandı. Yurtdışındaki yankılar hakkında ne düşünüyorsunuz?

■ Amerikan Arkeoloji Dergisi'ne yazdığım bir yazı nedeniyle derginin baş editörü Mark Rose ile henüz kazılar başlamadan araziye dolaştık. Yere eğilip kırık mermer parçasını çevirdiğinde bir heykele ait olduğunu anlayarak heyecanlandı. Daha sonra uzun uzadıya giden liman yapılarının kıyıdaki kalıntıları farketti, bir Roma lahdi göl içinde duruyordu, çok heyecanlandı. Başını kaldırıp etrafa baktı, yoğun yapılar gölün etrafını çoktan sarmıştı, üzerimize doğru geliyordu. "İnanılmaz bir şey" dedi. "14 milyonluk bir şehirdeyiz ve burada ıssız adada gibiyiz". Aynı yıl kazımızı en büyük arkeolojik keşifler listesine koydular. Peşinden İngiltere'den, Japonya'dan Hindistan'dan bilim kuruluşları, listelerinde değişik sıralarda keşfimizi duyurdular. İlk kazı gününden beri yabancı bilim insanları ve basın sürekli olarak bizimle iletişimde. Newyork Times, American Science, National Geographic, Der Spiegel, Independent gibi pek çok yayında haber olduk. Geçen yaz yine Amerikalı bir basın grubu Bakanlık izniyle kazı alanını gezdi. Ekiptekiler bu büyüklükte bir yer beklemediklerini söyledi. Yurt dışından buraya özel turlar yapılmak isteniyor. Tabi şimdi izin veremiyoruz. Ancak bilim insanları için durum farklı. Güney Amerika'dan iki tıp profesörü sırf burayı gezmek için geldiler. Amerika'dan, MIT Üniversitesi'nden bir heyet, günler öncesinden bizimle iletişim kurup alanı ziyaret etti. Polonya'dan, Avusturya'dan ünlü arkeolog hocalar geldi...

■ Kazılarla ilgili bir de belgesel çekildi. Bize biraz bu belgeseli de anlatır mısınız?

■ Çok değerli gazeteci ve yazar Ömer Erbil, bu yaz, kazı alanını Kültür ve Turizm Müdürümüz Sn. Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili ile birlikte birçok kez ziyaret etti. Sürekli değişen, gelişen, şaşırtıcı bir çevre gördüler. Erbil, kazının tanıtımı için senaryosunu kendisinin yazdığı, danışmanlığını da yaptığı bir belgesel projesi yaptı. 55 dakikalık belgesel için aylarca çalıştılar. Hava çekimleri, "jimmy-jib"ler, en son teknoloji ile yapılan kaliteli bir çalışma ortaya çıktı. Biz ne kadar disiplinli özverili çalışıp kazıyorsak, onlar da işlerini aynı disiplinle yapıyorlardı. Yönetmen Nihal Ağırbaş ve kamera arkası ekibi saatlerce bizimle beraber oldular. Belgeseli, ekibimizin pilot üyesi, geçen yıl kaybettiğimiz hava fotoğrafçısı Murat Öztürk'ün anısına armağan ettik.

were moving towards us. "This is incredible," he said "we are in a city of 14 million people but we are in the middle of a deserted island". The very same year, they placed our excavation in the list of the greatest archaeological discoveries. Then, scientific establishments from England, Japan and India announced our discovery in their lists but in different rows. Since the first day of the excavation the foreign scientists and press were continuously in touch with us. We have been news in many publications such as Newyork Times, American Science, National Geographic, Der Spiegel and Independent. Last year, a group of American press members visited the excavation site with the permission granted by the Ministry. The members of the group stated that they did not expect such a vast site. There is demand for private excursions to the site from abroad. Natural enough, we cannot permit for the time being. But this is not the fact for the scientists. Two professors of medicine from South America came only to visit this site. A committee from USA, from the University of MIT visited the site after communicating with us well ahead of time. Famous teachers of archaeology from Poland and Austria came...

■ A documentary has been shot about the excavations. Can you tell us a little about this documentary?

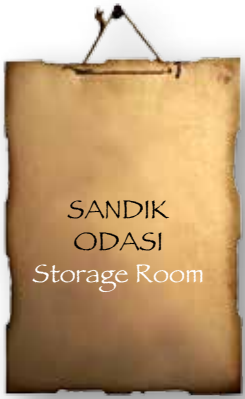
■ Esteemed journalist and writer Mr. Ömer Erbil has visited the excavation site many times this summer with Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili, Manager for Culture and Tourism. They have observed an environment in continuous change and development. Erbil wrote the script for a project, of a documentary he consulted, for the promotion of the excavation. They worked for months for the documentary of 55 minutes. With aerial and "jimmy-jib" shootings a quality work has been created with the most update technology. They did their jobs with the same discipline as we scratched out ours with self devotion. Director Nihal Ağırbaş and the team behind the camera spent hours with us. We have dedicated the documentary to our team member, aerial photographer Pilot Murat Öztürk who passed away last year...

İstanbul Arkeoloji Müzeleri Bahçesi'nde yer alan Bathonea yazılı Roma Dönemi Lahti (solda). Mimari ekip 3D çalışması yaparak yapıları ayağa kaldırma projesi hazırlıyor (altta solda). Küçük Liman'a inen Roma Dönemi yolu, bordür taşlarıyla kenarları belirginleştirilerek son derece düzgün olarak imal edilmiş (altta sağda).

Roman Period Sarcophagus at the Istanbul Archaeological Museum on which Bathonea is scripted (left). The architectural team is working on a project to animate constructions using 3D technique (below left). Roman Period road leading to the Minor Port made extremely smooth with the edges outlined by kerbstones (below right).

© Wikipedia & Shutterstock

Dünyanın en aristokrat, en sürprizli, en pahalı ve estetik yumurtaları... Değerli maden ve taşları bir heykeltıraş gibi yontmuş, adından dev bir marka yaratmış, saray kuyumcusu, efsanevi tasarımcı:

FABERGE

The most aristocratic, the most surprising, the most expensive and the most aesthetic eggs of the world... Carved valuable ores and gems like a sculptor, created a gigantic brand name out of his name, the jeweller of palaces, a legendary designer:

FABERGÉ

Faberge'nin 1907'de yaptığı ünlü "Güllü Kafes Yumurtası". Çar Nicholas II bu yumurtayı eşi Çariçe Aleksandra'ya armağan etmişti (wikipedia, Walters). Bu eşsiz yumurta şimdi Walters Sanat Müzesi, Baltimore, Maryland'da sergileniyor.

The famous "Egg of Rose Cage" Fabergé created in 1907. This egg was presented as a present to Tsarina Aleksandra by Tsar Nicholas II (Wikipedia, Walters). This unique egg is now exhibited in Walters Museum of Art, Baltimore, Maryland.

abergé'in kurucusu, yaratıcı ve girişimci deha, Rus İmparatorluk Sarayı'nın efsanevi kuyumcusu Peter Carl Fabergé... Günümüzdeki Fabergé, bugün de dünyaca tanınan bu ismi şöyle anlatıyor:

"O, kaybolmuş bir dünyanın zarif mücevherleri ve prestij objeleriyle özdeşleşmişti. Çağının ruhundan etkilenen eserleri hala tüm zamanlara seslenir. Yapıtlarında nefes kesici bir ustalık, mükemmeliyetçi bir anlayış ve seçkin bir güzellik vardır. Mücevherleri, kişisel aksesuarları ve fantezi nesnelərindeki büyüleyici duruş, zengin kültürel referanslar taşıyan, derin ve tükenmiş bir uygarlığın şarkısı gibidir.

Onlar, hızla değişen dünyanın katı gerçeklerinden uzakta, saraylarında bolluk içinde yaşayan, II. Nikolas ve Aleksandra'nın, yani Romanov Hanedanı yaşamının trajik izini de sürer. Fabergé'in sanat eserleri, tıpkı yansıttıkları öyküler gibi çekiciliklerini bugün de sürdürüyorlar..."

Peter Carl Fabergé

1846'da St. Petersburg'ta doğan Peter Carl Fabergé, kuyumcu Gustav Fabergé'in oğlu. Eğitimine St. Petersburg'ta başlamış, Dresden ve Paris'te devam etmiş. Gençliğinde Medici kültürünü tattığı Floransa'ya da sık seyahat etmiş. Fransa, Almanya ve İngiltere'nin saygın kuyumcularından uzmanlık dersleri almış.

1872'de St. Petersburg'ta Augusta Julia Jacobs ile evlenen Carl Peter, burada 10 yıl boyunca babasının baş ustası Hiskias Pendin ile çalışmış. "Fabergé Evi", mücevher ve objelerin yanısıra Hermitaj Müzesi'ndeki eserlerin replikası, onarım ve kataloglanması işlerini de alırken, 1881'de Bolshaya Morskaya caddesi üzerindeki geniş merkezine taşınmış. Pendin 1882'de ölünce işi Peter Carl üstlenmiş. Dresden'de eğitim alan, yetenekli ve yaratıcı kardeşi Agathon da ona katılmış. Carl ve Agathon Moskova'da katıldıkları ve sansasyon yarattıkları Pan-Rus Sergisi'nden altın madalyalarla dönmüşler.

Parladıkça parlayan Fabergé

Bundan sonrası Fabergé'in başarı öyküsü... Onların replikalarını özgün eserlerden ayırdedemediğini söyleyen Çar III. Alexander "Fabergé Evi" ürünlerinin Hermitaj'da da sergilenmesine karar vermiş. Peter Carl da 18. yy Fransız modasına uygun mücevherlerin tasarım ve üretimini daha sanatsal bir boyuta taşımış. Böylece o zamana kadar unutulmuş mine tekniği canlanırken, fantezi nesnelər de ortaya çıkmaya başlamış. Bu nesneleri gören Çar, Fabergé Evi'nin unvanını "İmparatorluk Kuyumcusu" olarak değiştirerek, yalnız Rus sarayına değil, Avrupa hanedanlarına da hizmet veren Fabergé'in tüm ürünlerinde, çarlık mührünü kullanmasına izin vermiş.

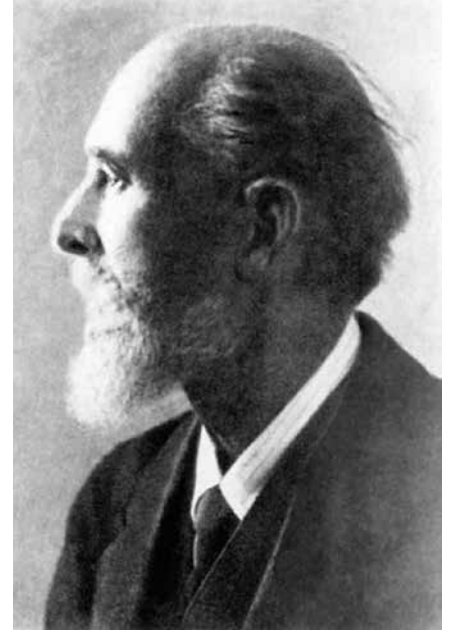

Peter Carl Fabergé (sağ üstte), Lili Buketi adlı yumurta (Wikipedia, Stan Shebs) (ortada), İsviçre'deki Faberge mağazası (Shutterstock, Martin Good) (üstte). Peter Carl Fabergé (right above), Egg named Bouquet of Lilly of the valley (Wikipedia, Stan Shebs) (centre), Fabergé Shop in Switzerland (Shutterstock, Martin Good) (above).

The founder of Fabergé, a creator and entrepreneur genius, legendary jeweller of the Russian Imperial Palace: Peter Carl Fabergé... Fabergé of our day tell us about this worldwide famous name as follows:

"He was identified with the elegant and prestige objects of a lost world. His works, inspired by the spirit of his age, still calls out to all times. In his works there is a breathtaking craftsmanship, a perfectionist cognizance and a distinguished beauty. The mesmerizing attitude in his jewellery, personal accessories and fantasy objects is like a song of deep and exhausted civilisation carrying rich cultural references.

They also follow the tragic traces of the lives of Nikolas II and Aleksandra, in other words the Romanov Dynasty, who live in their palaces in prodigality, far from the solid realities of the rapidly changing world. The artworks of Fabergé still sustain their charm just like the stories they reflect..."

Peter Carl Fabergé

Peter Carl Fabergé who was born in 1846 in St. Petersburg is a son of a jeweller Gustav Fabergé. He started his education in St. Petersburg and continued in Dresden and Paris. In his youth he frequently visited Florence where he tasted the Medici culture. He took speciality lessons from recognised jewellers of France, Germany and England.

Carl Peter married Augusta Julia Jacobs in 1872 in St. Petersburg and for 10 years he worked with Hiskias Pendin, the chief master of his father. "Fabergé House", besides making jewellery and objects, took

also the replication, repair and cataloguing of the works of the Hermitage Museum and in 1881 moved to a spacious venue on Bolshaya Morskaya Street. After Pendin died in 1882 Peter Carl took over the responsibility. His talented and creative brother Agathon, who was educated in Dresden, joined him. Carl and Agathon attended the Pan-Russian Exhibition in Moscow where they created sensations and returned with gold medals.

Fabergé; shining as being polished

From here onwards is the success story of Fabergé... The Tsar Alexander III stated that he could not tell the difference between replicas and the original works and decided that the works of the "Fabergé House" should be displayed at the Hermitage. And Peter Carl carried the design and production of jewellers suiting French fashion to a more artistic dimension. Thus, enamelling technique that was forgotten till then began to liven and objects of fantasy started to bloom. The Tsar, seeing these objects, changed the title of the Fabergé House to "Imperial Jewellery" and gave permission to Fabergé, who did not only serve the Russian Palace but also the dynasties of Europe, to use the stamp of the Tzardom on all products.

EN PAHALI YUMURTA: 1913 KIŞ YUMURTASI

En pahalı yumurta 1913 "Kış Yumurtası". O zamanki 24.600 rubleye (2.460 £) mal olmuş. Fabergé Ltd.'in hesabına göre I.Dünya Savaşı çıkmadan önce İngiltere'de, Claridge'de bir odanın geceliği 10 şilin, bu da bugünkü 380 £ anlamına geliyor. Buna göre Kış Yumurtası bugünün parasıyla 1 milyon 87 £ ediyor. Pırlantalı kar tanesi tasarımlarıyla ün kazanmış Alma Pihl'in hazırladığı bu yumurta, cam kadar ince kesilmiş necef, platin, altın ve pırlantalarla yaratılmış. Eriyen bir buz tabakasını temsil eden kristal üzerine oturtulmuş yumurtadaki sürpriz ise harikulade bir anemon sepeti. Pırlantalı platinden yapılmış sepette, beyaz kuvars, nefrit, altın ve ayaşından çiçekler var. Çiçekler, yeşil altından bir yosun demeti içine yerleştirilmiş. Yüksekliği 14.2 cm olan yumurtadaki pırlanta sayısı ise tam 3.246 adet. Kış Yumurtası New York Christie'de 9.6 milyon ABD dolarına Katar Emiri'ne satılmış.

Kaynak: Winter Egg www.mieks.com/eng/1913-Winter-Egg.htm

THE MOST EXPENSIVE EGG: 1913 WINTER EGG

The most expensive egg is the 1913 "Winter Egg". It costed 24,600 Roubles (£ 2,460) of that time. According to the calculations of Fabergé Ltd., before the World War I broke the night rate of a room in Claridge, England was 10 shillings; which is the equivalent of today's £ 380. Accordingly the Winter Egg is worth £ 1 million and 87 in today's money. This egg, that was famous with diamond snowflakes designed by Alma Pihl, was created with pebbles cut as thin as glass, platinum, gold and diamonds. The surprise of the egg that stands on crystal representing melting ice is an extraordinary anemone basket.

In the basket which was made from platinum with diamonds there are flowers of white quarts, jade, gold and moonstone. The flowers have been placed in a bunch of moss made of green gold. The number of diamonds in this egg, 14.2 cm in height, is just 3,246 pieces. The Winter Egg was sold at New York Christies to the Emir of Qatar for 9.6 million USA Dollars.

Source: Winter Egg www.mieks.com/eng/1913-Winter-Egg.htm

Eggs that have been hatched

Among the new Fabergé works are the hat pins, buckles, buttons, pendants, compacts and various boxes, picture frames, miniatures, animalcules, trinkets, clocks, flowers, binoculars, walking stick handles, fans, writing sets, stamps, silver cups, plate and trays, fork and knife sets, chalice and carafes, perfume bottles; followed one another in extreme beauty. Among these there is a kind that has, as if waited in hatch till then, that was and today is recalled immediately when "Fabergé" is pro-

nounced: The Imperial Eggs! In 1885 Tsar Alexander III ordered Fabergé a jewelled egg that would make his wife Tsarina Marie Fedorovna happy. As Easter has replaced "Christmas of the West" in Russia there would not be a better opportunity for a surprise to Tsarina...

The First Egg

And finally the egg came out of a chicken. In fact his first egg in Fabergé history is called with the same name: "The Chicken Egg". When the transparent "shell" of enamel made of pure

1892 yılında çekilmiş fotoğrafta Romanov Ailesi birarada görülüyor. Çariçe Marie Fedorovna (ön sırada soldan beşinci) ve yanında Çar III. Alexander. Faberge yumurtalı bir Rus pulu (en üstte), (Shutterstock, vvoe). Peter Carl Fabergé'in eşi Augusta Julia Jacobs (sağda).

In the photograph taken in 1892 the Romanov Family are seen together. Tsarina Fedorovna (fifth in the front row from left) and next to her is Tsar Alexander III. A Russian stamp with a Fabergé Egg (topmost) (Shutterstock, vvoe). Augusta Julia Jacobs, wife of Peter Carl Fabergé (right).

Kuluçkadan çıkan yumurtalar

Yeni Fabergé eserleri içinde her biri muhteşem güzellikte, şapka iğneleri, toka, düğme, pandantif, pudriyerler ve çeşitli kutular, resim çerçeveleri, minyatürler, hayvancıklar, biblolar, saat, çiçek, dürbün,

baston sapları, yelpaze, yazı takımları, mühürler, gümüş kase, tabak ve tepsiler, çatal bıçak takımları, kadeh ve sürahiler, parfüm şişeleri birbirini izlemeye başlamış.

Bunların içinde sanki o zamana kadar kuluçkaya bekleyen bir tür var ki dün de bugün de "Fabergé" dendiğinde herkesin aklına ilk onlar gelir: İmparatorluk Yumurtaları!

Çar III. Alexander 1885'de Fabergé'e eşi Çariçe Marie Fedorovna'yı mutlu edecek mücevherli bir yumurta sipariş etmiş. Rusya'da Paskalya, "Batı'nın Noel"i yerine geçtiğinden Çariçe'ye yapılacak sürpriz için bundan güzel fırsat olamazmış...

İlk yumurta

Sonunda yumurta tavuktan çıkmış! Zaten bu ilk yumurta Fabergé tarihinde de aynı adla anılıyor: "Tavuk Yumurtası". Som altından yapılan yumurtanın saydam beyaz mineden yapılmış "kabuğu" açıldığında içinden ilk sürpriz çıkıyor: Mat altından bir yumurta sarısı! O da açıldığında içinden altın samanlar üzerinde çok renkli, yakut gözlü, altın bir tavuk ile gözgöze geliniyor...

Tavuğun kuyruğundaki tüylerin altında günümüze kadar gelememiş iki sürpriz daha saklı:

21. YÜZYILDA FABERGÉ

1917'de Fabergé'in malvarlığı kamulaştırılmış. Eserlerinin bir kısmını daha önce yurt dışına çıkarmış olan Carl Peter 1920'de, karısı Augusta ise 1924'de İsviçre, Lozan'da ölmüş. Mezarları Fransa, Cannes'da. Agathon, Rusya'da bir süre tutuklu kaldıktan sonra 1921'de Finlandiya'ya kaçıp bir filatelist olarak ölmüş.

Carl'in oğulları Eugène ve Alexander ise 1924'de Paris'te "Fabergé et Cie" markasıyla bir atölye açıp, eski Fabergé mücevher ve objelerinin onarımına başlamış. Ehil usta yokluğundan ve o sırada Cartier'nin yıldızı yükseldiğinden başarılı olamamışlar.

1937'de ABD'de Fabergé meraklısı bir işadamı "Fabergé Inc." i tescil ettirmiş. Eugène ve Alexander hukuk yoluna başvursalar da 1951'de Fabergé markasının fikri mülkiyet hakkını kaybetmişler. Marka sonra Unilever'e satılıp 2007'ye kadar onun mülkiyetinde kalmış. O yıl Fabergé markasını satın alan İngiliz madencilik şirketi Pallinghurst, Fabergé ailesini şirketleri birleştirmeye davet etmiş ve eski koleksiyonları da kapsayan Fabergé Ltd. 2009'da yeniden faaliyete geçmiş. Aileden Tatiana ve Sarah Fabergé, şimdi Katharina Flohr yönetimindeki Fabergé'in yaratıcı ekibinde çalışıyor ve 21. yy ile geçmiş arasında köprü oluşturuyorlar. Kaynak: www.Fabergé.com

FABERGÉ IN 21ST CENTURY

The assets of Fabergé were nationalised in 1917. Carl Peter, who moved some of his works abroad, died in 1920 and his wife Augusta in 1924 in Lausanne, Switzerland. Their graves are in Cannes, France. Agathon, who spent some time in jail in Russia run away to Finland where he died as a philatelist. Carl's sons, Eugène and Alexander opened up an atelier in Paris in 1924 under the brand name "Fabergé et Cie" and started to repair old Fabergé jewellery and objects. They could not succeed since there were not talented masters and also due to rise of Cartier in those days.

In 1937 a businessman in USA, a Fabergé fan, registered "Fabergé Inc.". Although Eugène and Alexander sued the case they lost the intellectual property right of Fabergé brand name in 1951. The brand name was then sold to Unilever and stayed in their possession until 2007. The English mining company, Pallinghurst, bought the Fabergé brand name and invited the Fabergé family to unite the companies and thus Fabergé Ltd. with the old collections became operational again in 2009. Tatiana and Sarah Fabergé from the family are working in the creative team under Katharina Flohr management and constituting a bridge between 21st century and the past. Source: www.Fabergé.com

Biri İmparatorluk tacının altın ve pırlantalı bir replikası, diğeri ise asıl hediye; Çariçe'nin boynuna takması için ucu yakutlu bir zincir kolye! İşte Çariçe'nin bu olağanüstü armağandan duyduğu tarifsiz hoşnutluk, bu yumurtaların 1885'den 1917 Rus İhtilali'ne kadar 32 yıl, her Paskalya'da devam edecek bir imparatorluk geleneğine dönüşüyor...

Ve diğerleri

Tasarım ve yapımı büyük bir gizlilik içinde süren bundan sonraki yumurtalar için Fabergé'e büyük bir özgürlük tanınıyor. Tek koşul, temalar değişse bile yumurtanın içinden sürprizler çıkması! Fabergé daha sonraki yumurtaların sürpriz tasarımı için sıkça aile içi bağlara, saraydaki önemli olaylara, Romanov Hanedanı'nın başarılarına gönderme yapan simgelerden yararlanıyor. 1911'de Çar II. Nikola'nın tahta çıkışının 15. yıldönümü, 1913'de Rus Hanedanı'nın minyatür portreleriyle 300. yıl kutlamaları gibi...

"Tahta Çıkış" temalı yumurtanın içindeki sürpriz ise yüzyıllardır konuşuluyor: Mekanik bir kuğu, fildişinden bir fil ve bir saltanat arabası. Onun içinden de minyatür bir şövaleye yerleştirilmiş kalp biçimli çerçeve çıkıyor. Çerçevenin içinde hükümdar ailesinin minyatür portreleri var...

Fabergé'in Rusya'daki sonu

Toplamda imparatorluk için 50 yumurta yapılmış. Bunların yalnızca 42'si günümüze kadar gelebilmiş. Kalan 8'inin akıbeti meçhul. 1917 İhtilali'nden sonra üretimi durdurulan yumurtaların bir kısmı Kremlin'e götürülmüş, bir kısmı da satılmış. Yumurtaların yakın geçmişteki en önemli koleksiyoncusu, Forbes dergisinin sahibi, ABD'li işadamı Malcolm Forbes. Forbes, 1965-85 arasında dokuz Fabergé eseri satın alarak "yumurtalar"ın yeniden "dünyanın en değerli nesnelere" olmasını sağlamış. O öldükten sonra koleksiyonu müzayedeye çıkarılmış. Bir kısmı da müzeler ve özel koleksiyonlarda bulunuyor. Şimdi yeni Rus zenginleri kalan yumurtaların peşinde.

Büyük Petro isimli Faberge yumurtası (en üstte), Faberge tarafından Çariçe Fedorovna için yapılan bir sigara kutusu (Shutterstock, dompr) (solda) ve Alexander III Equestrian yumurtası (Wikipedia, Stan Shebs) (üstte). Fabergé's egg named Peter the Great (top most), Cigarette Case made by Fabergé for Tsarina Fedorovna (Shutterstock, dompr) (left) and the egg of Alexander III Equestrian (Wikipedia, Stan Shebs) (above).

gold is opened the first surprise is uncovered: An egg yolk made of matt gold! And when that is opened you come eye to eye with a ruby eyed chicken, so colourful resting on golden straws... Under the feathers of the tail of the chicken two more surprised are hidden that could not reach our day: a replica of the Imperial Crown in gold with diamonds and the other one is the real present; a chain pendant with a ruby at the end for the Tsarina to wear on her neck! The indescribable happiness that this extraordinary present gave to Tsarina turned these eggs to become an Easter tradition of the Empire for 32 years, from 1885 until the Russian Revolution in 1917...

And others

A great freedom was presented to Fabergé for the eggs to follow; which were designed and produced in great secrecy. Upon only one condition: a surprise must come out of eggs even though the themes might change! In creating the surprise design for the following eggs, Fabergé frequently used symbols related to family ties, important events at the palace and successes of the Romanov Dynasty. Such as 15th anniversary of the Tsar Nikola II ascend the throne in 1911, celebrations of the 300th year in 1913 with miniature portraits of Russian Dynasty...

The surprise of the egg with the theme of "Ascending the Throne" is talked about for centuries: A mechanical swan, an elephant made out of ivory and an imperial vehicle. And inside it there is a heart shaped frame in which a miniature knight is placed. In the frame there are the miniature portraits of the sovereign family...

The end of Fabergé in Russia

A total of 50 eggs were made for the empire. Only 42 of them have survived. The destiny of the remaining 8 is unknown. Production of eggs was ceased after the 1917 Revolution; some were taken to Kremlin and some were sold.

The most important collector of the eggs in recent history is Mr. Malcolm Forbes, a businessman from USA who owns the Forbes magazine. He bought nine Fabergé eggs between 1965-85 and procured that "the eggs" became the "most valuable items on earth". After his death his collection was taken to auction. Some of them are now in museums and some in private collections. Now, the new rich people of Russia are after these eggs.

HISART

Dünyanın ilk ve tek canlı tarih ve diorama müzesi

İSTANBUL ÇAĞLAYAN'DA 1.500 METREKARELİK BİR ALANDA, 6 KATLI BİR MÜZE... ROMA İMPARATORLUĞU'NDAN ANADOLU SELÇUKLU'YA, OSMANLI İMPARATORLUĞU'NDAN KURTULUŞ SAVAŞI'NA, I. VE II. DÜNYA SAVAŞI'NDAN KÖRFEZ SAVAŞI'NA KADAR GEÇMİŞİ ŞEKİLLENDİREN BÜYÜK DEVLETLER, OLAYLAR, SAVAŞLAR... DÜNYANIN KADERİNİ BELİRLEYEN DÖNÜM NOKTALARININ FARKLI BİR BAKIŞ AÇISIYLA SERGİLENDİĞİ BİR MÜZE...

The First and Only Live History and Diorama Museum of the World: HISART

A 1,500 square metres of six storey museum at Çağlayan, Istanbul... Grand states, events and wars, from the Roman Empire to the Anatolian Sultanate of Seljuk, from the Ottoman Empire to the War of Independence, from World War I and II to the Gulf War... A museum where turning points that determine the destiny of the world are displayed with a different point of view...

© Hisart Müzesi arşivi

uhadaroğlu Şirketler Grubu'nun İstanbul Çağlayan'da bulunan binasında kurulan Hisart Canlı Tarih ve Diorama Müzesi yepyeni bir müzecilik anlayışıyla kapılarını açtı.

Dünyanın ilk ve tek canlı tarih ve diorama müzesi Hisart'ın Mayıs ayında yapılan açılış törenine başta Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı Özgür Özaslan olmak üzere çok sayıda davetli katıldı.

Hisart'ın kurucusu ve aynı zamanda Çuhadaroğlu Şirketler Grubu Yönetim Kurulu Başkanı olan Nejat Çuhadaroğlu, törende "Bu müzenin var olması için yıllar boyunca, gece gündüz çalıştım. Şimdi Hisart'a baktığımda bu insanüstü emeğin boşa gitmediğini görmek beni fazlasıyla gururlandırıyor. Umarım Hisart'ı ziyaret eden misafirlerimiz de yaşadığım bu gurura ortak olur" dedi.

Hisart Canlı Tarih ve Diorama Müzesi 1.500 metrekarelik, 6 katlı bir müze. Roma İmparatorluğu, Anadolu Selçuklu Devleti, Osmanlı İmparatorluğu, Kurtuluş Savaşı, I. ve II. Dünya Savaşları, Körfez Savaşı gibi dünya tarihinin önemli olaylarını sahneliyor.

Her bir eserinde 30 senelik maket deneyimini, 25 senelik diorama yeteneğini, 18 senelik koleksiyoner kimliğini ve birikimini Hisart Canlı Tarih ve Diorama Müzesi ile tarih ve sanatseverlerle paylaşan Çuhadaroğlu müzeyi şöyle anlatıyor:

■ **MÜZE DERGİ:** Hisart hakkında bilgi verir misiniz? Dünya'daki ve Türkiye'deki örneklerinden farkı nedir?

■ **NEJAT ÇUHADAROĞLU:** Hisart, dünyanın kaderini belirleyen tarihi dönüm noktalarının, farklı bir bakış açısıyla sergilendiği bir müze olarak açıldı. Roma İmparatorluğu'ndan Anadolu Selçuklu Devleti'ne, Osmanlı İmparatorluğu'ndan Kurtuluş Savaşı'na, I. ve II. Dünya Savaşı'ndan Körfez Savaşı'na kadar geçmişi şekillendiren büyük devletler, olaylar, savaşlar, başlangıçlar ve sonlar Hisart'ta hayat buluyor. Hisart'ta sergilenen eserlerin büyük bir çoğunluğu savaş ile bağlantılı... Ancak bu durum savaş savunduğumuzdan kaynaklanmıyor. Aksine, hayatın bir parçası olan savaşın toplumları nasıl şekillendirdiğini kanıtlarıyla gösteriyoruz. Savaşlarla birlikte yaşanan ekonomik, sosyolojik ve kültürel değişimlere ışık tutuyoruz. Müzeye gelenler burada savaşın çok ötesinde bir tarihi görecekler.

Bu müze, konsepti ile diğerlerinden ayrılıyor. Biz mümkün olduğu kadar tarihsel bir kesiti yeniden yaratıyoruz ve ziyaretçilere bir deneyim vaat ediyoruz. Müzeyi diğerlerinden ayıran pek çok özellik var.

Dioramaların sayısal fazlalığı en önemli farklardan biri... Dünyada bu kadar çok diorama sayısına ulaşan müze yok. Ayrıca, dünyada biribi-

Hisart Live History and Diorama Museum, established at the building of Çuhadaroğlu Group of Companies at Çağlayan, Istanbul has opened its doors with a brand new museology concept.

So many invitees, including Mr. Özgür Özaslan, the Undersecretary of the Ministry of Culture and Tourism attended the inauguration ceremony of Hisart, the first and only history and diorama museum of the world, actualised in May. The founder of Hisart and also the President of the Board of Directors of Çuhadaroğlu Group of Companies Mr. Nejat Çuhadaroğlu, during the ceremony, stated that, "I have worked day and night, for years to realise this museum. Now, when I look at Hisart I am more than proud to see that all these superhuman efforts have not been in vain. I hope that our guests who visit Hisart will share our pride." Hisart Live History and Diorama Museum is a 6 storey museum on 1,500 m². It stages the important events of the world history such as the Roman Empire, Anatolian Sultanate of Seljuk, Ottoman Empire, War of Independence, World Wars I and II, Gulf War. In each of his work Çuhadaroğlu, who shares his 30 years of model making experience, 25 years of diorama talent, 18 years of collector identity and accumulation with history and art lovers describes Hisart Live History and Diorama Museum as follows:

■ **MUSEM MAGAZINE:** Will you give us information on Hisart? What is its difference from the samples in the world and in Turkey?

■ **NEJAT ÇUHADAROĞLU:** Hisart was opened as a museum where historical milestones that designate the destiny of the world are displayed with a different point of view. Great states, events, wars, beginnings and ends that shaped the past, from the Roman Empire to the Anatolian Sultanate of Seljuk, from the Ottoman Empire to the War of Independence, from the World Wars I and II to the Gulf War; all come back to life in Hisart. Most of the works that are displayed in Hisart are related with war... But this fact does not mean that we defend war. On the contrary, we show with proofs how wars, as part of life, shape societies. We cast light on the economical, sociological and cultural changes which are the realities of wars. Those who will come to the museum will see a history far beyond wars.

This museum is different from others with its concept. We recreate a historical cross section as much as possible and promise an experience to our guests. There are many specialities that separate the museum from others. One of the differences is the excess number of dioramas... There isn't a museum in the world that has so many dioramas. Besides, there isn't a museum in the world that has a diorama collection so rich

Müzedede sergilenen 17. yy Leh Süvari Miğferi (sol sayfa üstte), 16. yy Avrupa Miğferi (sol sayfa altta). Müzenin zemin katı (aşağıda).

17th century Polish Cavalier's Helmet displayed at the museum (left page above). 16th century European Helmet (left page below). The ground floor of the museum (below).

rinden farklı ölçek çeşitliliğine sahip, böylesi bir diorama koleksiyonu da bulunmuyor. Bu müzede 1/350, 1/200, 1/72, 1/48, 1/35, 1/32, 1/30, 1/16, 1/9 ve 1/6 ölçeğe kadar diorama bulabilirsiniz mümkün. Bu müze dönemsel zenginlik açısından da dünyada tek olma özelliğine sahip...

Hisart'ta sergilenen her eserde kendi imzam bulunuyor. Dioramaların kurgusu ve yapımı, mankenlerin tasarlanması ve giydirilmesi, sergi sistematiğinden vitrin dizaynına kadar her aşamasında da ben varım. Müzede eserler genellikle, tarihi anı belgeleyen resim, gravür ya da fotoğraf gibi bir görsel, bu görseldeki olayı anlatan bir diorama ve bu dioramanın yanında da dioramadaki bir kesiti temsil eden gerçek boyutlu bir manken bulunuyor. Bu sergileme tekniğinin de dünyada bir benzeri yok.

Bu müzeyi başka bir müze ile kıyaslamak onlara da bize de haksızlık olur. Burayı oluştururken biz bir konsept yaratık. Hisart, içinde tarihin canlandığı ve derinlik kazandığı bir yaklaşıma sahip. Bu müze, tarihte yanlış bilinen detayların ya da bilinmeyen gerçeklerin altını çizerek ve doğru olanı vurgulayacak bir müze olacak.

■ Neden böyle bir müze açmayı düşündünüz? Eserler müzede ilk kez mi görücüye çıkıyor? Müzenin belirli bir konusu var mı?

■ Ressam bir anne ve yüksek mimar bir babanın oğlu olarak, sanata yatkınlığının genetik olduğunu söyleyebilirim. Çocuk yaşlarda başlayan maket yapma yeteneğim, tarihe olan merakımla birleşince ortaya sanat yaşamımın ilk dönem dioramaları çıktı. Sanat ve tarih tutkum da beni tetikledi. Diorama yaparken aynı zamanda askeri materyallerden oluşan koleksiyonumu da her geçen gün genişlettim.

Eserlerin büyük bölümü ilk kez sergileniyor. Bir kısmı daha önce düzenlenen bir sergi ile sanatseverlerle buluştu. 2012'de "Yaşayan, Savaşan Osmanlı ve Dioramaları" adıyla Yıldız Sarayı'nda bir sergi düzenledik. Müzenin belirli bir konusu yok. Zaten müzeyi diğerlerinden ayıran en önemli özelliklerinden biri de bu. Sınır tanımayan bir müze.

■ Müze, askeri obje ve maket eserleri üzerine kurulu... Neden?

■ Dünya tarihine bakarsanız, savaşları görürsünüz. Başlangıçlar ve sonlar. Her kritik olay, arkasında ya da devamında bir savaşı barındırıyor. Hayatımızın içinde bile her gün bir anlamda birçok savaş veriyoruz. Dostluğu, düşmanlığı, heyecanı, cesareti, korkuyu, zaferi, yenilgiyi, aşkı, nefreti, fedakarlığı, bencilliği, kıskançlığı, paylaşmayı, mizahı, yası... Kısacası hayatın içinde ne varsa hepsinin savaşın içinde de var olduğunu görüyoruz. İşte bu nedenlerle dünyanın kaderini belirleyen savaşlar, tarihi olaylar hep dikkatimi çekmiştir. Bundan dolayı askeri obje biriktiriyor, bunları yaptığım çalışmalar üzerinde sergiliyorum.

■ Eserler hangi dönemleri kapsıyor? Askeri materyalleri nerelerden temin ettiniz? Her eser orijinal mi?

■ Müzede Roma İmparatorluğu Dönemi'nden 1990-1991 Körfez Savaşı'na kadar olan geniş kapsamlı bir sürece ait eserler sergileniyor.

in different scales. It is possible that you can find 1/350, 1/200, 1/72, 1/48, 1/35, 1/32, 1/30, 1/16, 1/9 and 1/6 scaled dioramas in this museum. This museum has also a unique speciality from the point of periodic richness...

Every work that is displayed in Hisart carry my signature. I am there at each step from setting up to making the dioramas, from designing the models to dressing them and from the exhibition systematic to the display design.

The works in the museum have generally a visual such as a picture, engraving or a photograph that documents a historical moment, a diorama that narrates the story and next to the diorama there is a model in real size that represent the sequence of the diorama. There isn't a similar application of this exhibition technique anywhere in the world.

It would not be fair for us or for them to compare this museum with any other museum. We created a concept while constituting this museum. Hisart has an approach in which history livens and gains depth. This museum is going to be a museum that would underline realities that carry misconceived details or unknown history and emphasize the truth.

■ Why did you think to open a museum like this? Is it the first time that these works are exhibited? Does the museum have a defined topic?

■ I can say that as a son of a painter mother and a master architect father my predisposition to arts is genetic. When my ability to build models, which started in childhood, united with my curiosity in history the first phase dioramas of my artistic life emerged. My addiction to arts and history also stimulated me. While making dioramas I also extended my military material collection regularly.

The majority of the works are exhibited for the first time. Some of them have met the art-lovers in exhibitions held before. We organised an exhibition in 2012 with the title, "The Living, Fighting Ottomans and their Dioramas" at the Yıldız Palace. The museum has not got a definite subject. Anyway, this is one of the most important issues that distinguish this museum from others. A museum with no boundaries.

Kimi zaman dönemi orijinal bir eser, kimi zaman da bir diorama betimliyor. Bu derece kapsamlı bir müzeyi oluşturacak koleksiyon oldukça vaktimi aldı. Müzayedeler benim en önemli kaynağım oldu. Dünya çapındaki bu müzayedelerin yanı sıra dünyanın önde gelen antikacılarından edindiğim eserler de koleksiyonuma önemli katkı sağladı.

Müzedede yer alan kılıçlardan kalkanlara, silahlardan miğferlere askeri materyallerin hepsi tamamen gerçek eserler. Tekstil ürünleri saklanıp korunamadığından Osmanlı Devleti'nin 19. yüzyıl'a kadar olan dönemine ait eserler günümüze kadar aktarılamamış. Bu nedenle erken dönem Osmanlı kıyafetleri, resim ve gravür gibi görsellere sadık kalınarak hazırlanan replikalardan oluşuyor. Ancak diğer tüm kıyafetler yine orijinal eserlerdir.

■ Müzenin en özel parçaları hangileridir? Müze ne kadar büyüklükte?

■ Müzede sergilenen her eser oldukça önemli. Ancak özel ilgiyi hak eden eserler de bulunuyor. Örneğin; 18'inci yüzyıl başına ait tek örnek olan Zülfikar ağızlı Türk palası, Yatağan kılıç örnekleri, Enver Paşa'nın torunlarından

■ The Museum is based on military objects and model works... Why?

■ If you look at the history of the world you see wars. The beginnings and ends. Each critical event houses a war either at the back or in the front. Even in our lives, in a way, we fight everyday in so many senses. For friendship, enmity, excitement, courage, fear, victory, loss, love, hatred, sacrifice, selfishness, jealousy, sharing, humour, mourning...

In brief, we see that anything in life also takes part in wars. That's why the wars and historical events that designate the destiny of the world have always drawn my attention. Therefore I collect military objects and display them with the works I create.

■ Which periods do your works cover? Where did you get the military material from? Is each work original?

■ In the museum a wide range of works are displayed; from the Roman Empire Period to 1990-1991 Gulf War. Sometimes an original piece sometimes a diorama describes the period. The collection to constitute a museum with such an extensive scope has taken quite a

DIORAMA NEDİR?

Diorama, "gerçek veya kurgu bir olayın, anın veya hikâyenin üç boyutlu olarak modellenmesi" olarak tanımlanıyor ve sergi amacıyla yapılmış üç boyutlu büyük tablo olarak da tanımlanabiliyor.

Sözcüğün kökeni Fransızca, Fransızcaya da Yunanca'dan girmiş. "İçinden" anlamına gelen "dia" sözcüğü ile "görünen" anlamına gelen "orama" (panoramadaki gibi) sözcüğünün birleşmesiyle oluşmuş. Genellikle müzeler veya sergiler için yapılan dioramalar, gerçek boyutlarında olabileceği gibi belli ölçeklerde küçültülerek de yapılabiliyorlar. Bir olayın veya anın canlandırılması söz konusu olduğu için dioramalarda birden fazla obje belli bir kompozisyon oluşturacak şekilde yer alıyor.

Dioramaların hepsini gerçekleştiren Nejat Çuhadaroğlu, bu çalışması hakkında şunları söylüyor:

"Hala tamamlanmayı bekleyen birçok dioramam da var. Diorama yapımı, her sanat dalında olduğu gibi yetenek, hayal gücü ve elbette ki sabır gerektiriyor. Dioramaları, gravür, resim ya da fotoğraf gibi önceden belirlediğim bir görsel belgeye ya da tamamen hayal gücümüne dayanarak hazırlıyorum. Bu arada, hayal gücünden kastım; o anın nasıl gerçekleştiğini gözümde canlandırıp tarihi veriler doğrultusunda yansıtmaktır..."

WHAT IS DIORAMA?

Diorama is defined as "three dimensional modelling of a real or set up event, moment or story"; it can also be defined as a big three dimensional scene made to be displayed.

The root of the word is French, it came into French from Greek. It is constituted by "dia" meaning, "from inside" joined with "orama" (as in panorama) which means "seen". Dioramas are in general made for museums and exhibitions; they can be in real scales or minimised at certain sizes. As the purpose is to animate an event or a moment, more than one object take place in dioramas so as to constitute a certain composition.

Nejat Çuhadaroğlu who made all the dioramas tells us the following on his work: "I still have many dioramas waiting to be completed. Making dioramas require talent, imagination and of course patience as in all kinds of art. I prepare my dioramas relying on engravings, pictures or photographs that I have designated beforehand or on a visual document or completely on my imagination. Meanwhile, what I mean by imagination is; the revival of how was that moment occurred in front of my eyes and reflect it in accordance with the historical data..."

Müzenin birinci katı (sol üst). 16-17. yy Osmanlı askeri (sol alt). Nejat Çuhadaroğlu (üstte). 12-13. yy Anadolu Selçuklu Kılıçları (sağda), Osmanlı Cellat Palası (ortada) ve 19. yy Osmanlı Mercanlı Pala (en sağda). First floor of the museum (left above). 16-17th century Ottoman Soldier (left below), Nejat Çuhadaroğlu (above). 12-13th centuries Anatolian Seljuk swords (right), Ottoman decapitator's scimitar (centre) and 19th century Ottoman Coralline Machete (far right).

temin edilen gerçek üniformaları, üzerinde Anadolu Selçuklu Devleti damgası bulunan kılıç, Yıldırım Bayezit tuğralı kılıç, çelik üzerine altın sıvama yapılmış miğferler, cellat palası, Osmanlı sultanlarının ayet, hadis ve sembolere süslü her biri üç-dört yılda dokunan "Tılsım Gömleği" örneği, Hanedan-ı Ali Osman Nişanı, çeşitli dönemlere ait Osmanlı sancakları, sarı lacivert renklerin yer aldığı en eski "Fenerbahçe Bayrağı" verilebilecek örnekler arasında...

Çuhadaroğlu Holding'in İstanbul Çağlayan'daki Hürriyet Mahallesi'nde bulunan binası, Hisart Canlı Tarih ve Diorama Müzesi için restore edildi ve bina müzeye dönüştürüldü. Müze; 1500 metre-karelik, 6 kata yayılan bir sergi alanından oluşuyor. Zemin ve duvarları siyah granitlerle döşenen müzede özel bir ışıklandırma sistemi uyguladık.

■ **Müzede kaç eser bulunuyor? Müzenin genel maliyeti ne kadar? Müze ile ilgili kazanç beklentiniz var mı?**

■ Bu konuda net bir rakam vermek doğru olmayacaktır. Çünkü her geçen gün eserlere yenileri ekleniyor ve bu eserler envantere kaydediliyor. Onbinlerce eserin müze çatısı altında bulunduğunu söylemek mümkün. Müzenin genel maliyeti 25 milyon dolar. Ancak yeni eklemelerle birlikte bu rakamın da artmasını bekliyoruz. Sergilenen eserler paha biçilmez olunca maliyet de artıyor. Örneğin, küçük ölçekli bir dioramanın maliyeti kimi zaman 15 lira, kimi zaman ise 15 bin TL'ye kadar ulaşabiliyor.

Türkiye'de müzecilik adına yapılan hiçbir çalışmada kar amacı güdemezsiniz. Bu müzeyi kurmaya karar verdiğimde bunun ekonomik bir yatırım değil, kültürel bir yatırım olduğunu bilerek yola çıktım. Hisart söz konusu olduğunda maddi zenginlikten ziyade kültürel zenginliğe önem veriyorum. Bu yönüyle bakıldığında burada yapılan iş, bir anlamda sosyal sorumluluk ruhu taşıyor.

remarkable time. Auctions were my most important sources. Alongside these global auctions pieces that I collected from leading antiquaries have seriously contributed to my collection. Military objects that take part in the museum; from swords to shields, from weapons to helmets are all real. As the textile products could not be kept and protected, related works of the Ottoman Empire before 19th century could not reach the present. That's why the early period Ottoman clothes have been constituted by replicas prepared in accordance with visuals such as pictures and engravings. But the rest of the clothes are again original pieces.

■ **Which are the most special pieces of the museum? How large is the museum?**

■ Every piece displayed in the museum is rather important. But, there are pieces that deserve special attention. For example, the Turkish Scimitar, the only sample of early 18th century, with a Zulfiqar (bifurcated) end, samples of the Yataghan swords, real uniforms obtained from the grandchildren of Enver Pasha, the sword that has a stamp of the Anatolian Seljuk Sultanate, a sword with a signature of Sultan Yıldırım Bayezid, steel helmets plated with gold, decapitator's scimitar, sample of a "Magic Shirt" stitched in three-four years, decorated with the versicle, hadith and symbols of Sultans, Medal of Ali Osman's Dynasty, Ottoman Sanjaks of different periods, the oldest "Flag of Fenerbahçe" in yellow and navy are the samples that can be stated... The building of Çuhadaroğlu Holding at Hürriyet Quarter of Çağlayan, Istanbul has been refurbished and turned into a museum for Hisart Live History and Diorama Museum. The museum is composed of an exhibition area of 1500 m² on 6 floors. We applied a special illumination system in the museum where the floor and walls have been furnished with black granite.

■ **How many pieces are there in the museum? What is the common cost of the museum? Do you expect any income from the museum?**

■ It won't be right to pronounce a net figure on this issue. Because, everyday new items are added to the existing ones and they are enrolled to the inventories. It is possible to say that there are tens of thousands of works under the roof of the museum. The common cost of the museum is 25 million dollars. But, with the new additions we expect that this figure will rise. When the displayed articles are priceless then the cost rises. For example, the cost of a small scaled diorama is sometimes 15 liras and sometimes it can be 15 thousand liras. You can never seek profit in any work you accomplish in the name of museology in Turkey. When I decided to set up this museum, I knew that it was a cultural investment, not economic. When Hisart is in question I pay attention more to cultural richness rather than tangible richness. When regarded from this angle the mission accomplished here is in a way carry a social responsibility spirit.

■ **How are the models prepared?**

■ As the dresses of the models are original, according to the situation, enrobing may take 1 month, 1 year or 10 years. In enrobing I, primarily start with the head. The enrobing process that commences with the material such as morion, helmet and hat is completed by moving towards the lower part of the body. And I make proper make up on their faces appropriate to the character they revive. Using various specific materials I add mimics to the faces of the models. Thus I maintain an appearance different than those with constant looks you can meet in every museum. The visitors will really sense that moment with these mimics.

■ **What kind of a visitor circulation do you expect at your Museum?**

■ According to the data of TÜRSAB (Association of Turkish Travel Agencies) in 2013 a total number of 29 million 533 thousand people visited the museums and ruins in Turkey. 69 % of the visitors were foreigners and the remaining 31 % were constituted by our citizens. According to the report, in 2013, 44% of museum visits were realised in the region of Istanbul. Topkapi Palace Museum was the most visited museum with 3 million 397 thousand and 907 visitors. We carefully study this table in front of us. Such a museum should host a total number of 600 to 1000 visitors daily.

■ Mankenler nasıl hazırlanıyor?

■ Mankenlerin kıyafetleri orijinal olduğu için giydirilmesi duruma göre 1 ay, 1 yıl ya da 10 yıl sürebiliyor. Giydirmelerde ise öncelikle baş kısımdan başlıyorum. Miğfer, kask, şapka gibi materyallerle başlayan giydirme işlemini vücudun alt kısımlarına doğru ilerleyerek tamamlıyorum. Yüzlerine de tasarlanan canlandırmaya uygun makyaj yapıyorum. Çeşitli özel materyallerle de mankenlerin suratlarına mimik veriyorum. Böylece her müzede görebileceğiniz o durağan görüntüden farklı bir görünüm elde ediyorum. Ziyaretçiler bu mimiklerden çok hoşlanıyorlar. Ziyaretçiler bu mimiklerden çok hoşlanıyorlar. Ziyaretçiler bu mimiklerden çok hoşlanıyorlar.

■ Müzenizde nasıl bir ziyaretçi sirkülasyonu bekliyorsunuz?

■ Türkiye Seyahat Acentaları Birliği (TÜRSAB)'nin verilerine göre; 2013 yılında Türkiye'deki müze ve ören yerleri 29 milyon 533 bin kişi tarafından ziyaret edildi. Ziyaretçilerin yüzde 69'unu yabancılar, yüzde 31'ini Türkiye vatandaşları oluşturdu. Rapora göre 2013 yılında toplam müze ziyaretlerinin yüzde 44'ü İstanbul bölgesinde gerçekleştirilmiş görünüyor. Topkapı Sarayı müzesi, 3 milyon 397 bin 907 ziyaretçiyle en çok ziyaret edilen müze. Karşımızda var olan bu tabloyu iyi inceliyoruz. Böyle bir müzenin olması gereken ziyaretçi sayısı günde 600 ila 1.000 arasında değişir.

■ Müzenizin hedef kitlesi kimler? Sonraki hedefleriniz neler?

■ Müzemizin hedef kitlesi kısaca "herkes". Biz sadece özel bir kitleye hitap etmiyoruz. Amacımız, tarihe ve sanata merak duyan yetişkinler kadar, onların bu merakı aşılacağı çocuklar ve gençlerin de müzemizi ziyaret etmesi. Benim en büyük arzum, farklı tarzdaki bu müzeyi ülkemiz ve dünya çapında tanıtmak, bir dünya markası haline getirmek ve sonrasında hak ettiği değere yakışır bir mekana taşımak.

■ İş dünyasının içindeyken ailenizin yorumu ne oldu?

■ Annem bir ressam olmasına rağmen önceleri benim bu tür faaliyetlerle uğraşmama karşı çıktı. Ancak unuttuğu şey, benim onun genlerini taşıyor olduğumdu. İlginçtir ki annem, 2012 yılında Yıldız Sarayı'nda açılan sergide gözyaşlarını tutamayarak benimle gurur duyduğunu söyledi...

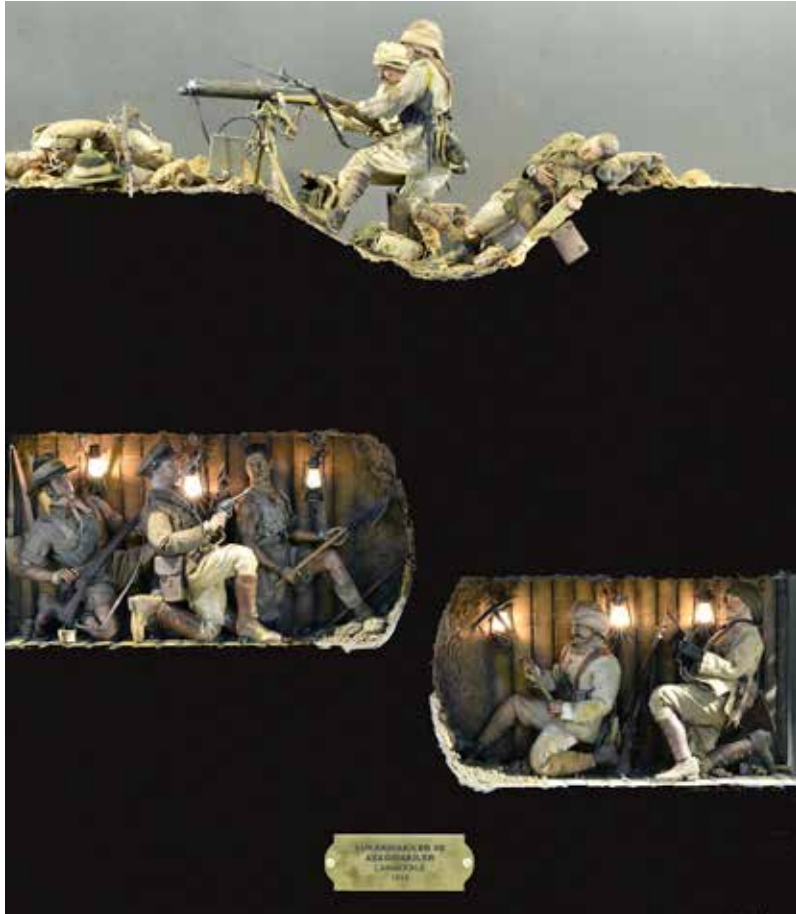

■ Who are the target group of your Museum? What will be your future targets?

■ In brief, the target group of our museum is "everybody". We are not targeting a special group. We hope that alongside those adults who are interested in history and art, their children inoculated by curiosity and the youth will visit our museum. My greatest goal is to introduce this different museum domestically and on international grounds and turn it into a global trademark and then move it to a venue it well deserves.

■ How did your family approach when you were in the centre of professional world?

■ My mother, although she is a painter she initially resisted my activities in this direction. The thing she forgot was that I carry her genes. It is interesting that, in the exhibition opened in 2012 at Yıldız Palace, my mother could not help shedding her tears and told me that she was proud of me...

Nejat Çuhadaroğlu eserleriyle birlikte (sol üst), İlk Uçak Vagonu (sol alt), Mohaç Meydan Savaşı (en üstte), Sarıkamış Harekâtı (üstte), Çanakkale Cephesi Yukarıdakiler Aşağıdakiler (solda), Enver Paşa'nın orijinal üniforması (sağda), Mesudiye Zırhlısı (altta) ve Kırım Savaşı (en altta). Nejat Çuhadaroğlu with his works (left above), First Airplane Wagon (left below), Battle of Mohaç (topmost), Sarıkamış Manoeuvres (above), Çanakkale (Dardanelles) Front Upstairs Downstairs (left), the original uniform of Enver Pasha (right), Mesudiye Battleship (below) and war of Crimea (far below).

KEŞFETTİKÇE SEVİLEN, DEĞERİ 300 YIL SONRA
ANLAŞILAN, ŞAŞILACAK KADAR YENİLİKÇİ,
DÜNYA ÇAPINDAKİ ESERLERİYLE TÜM
ZAMANLARA SESLENEN RESSAM.

© Shutterstock & Shutterstock

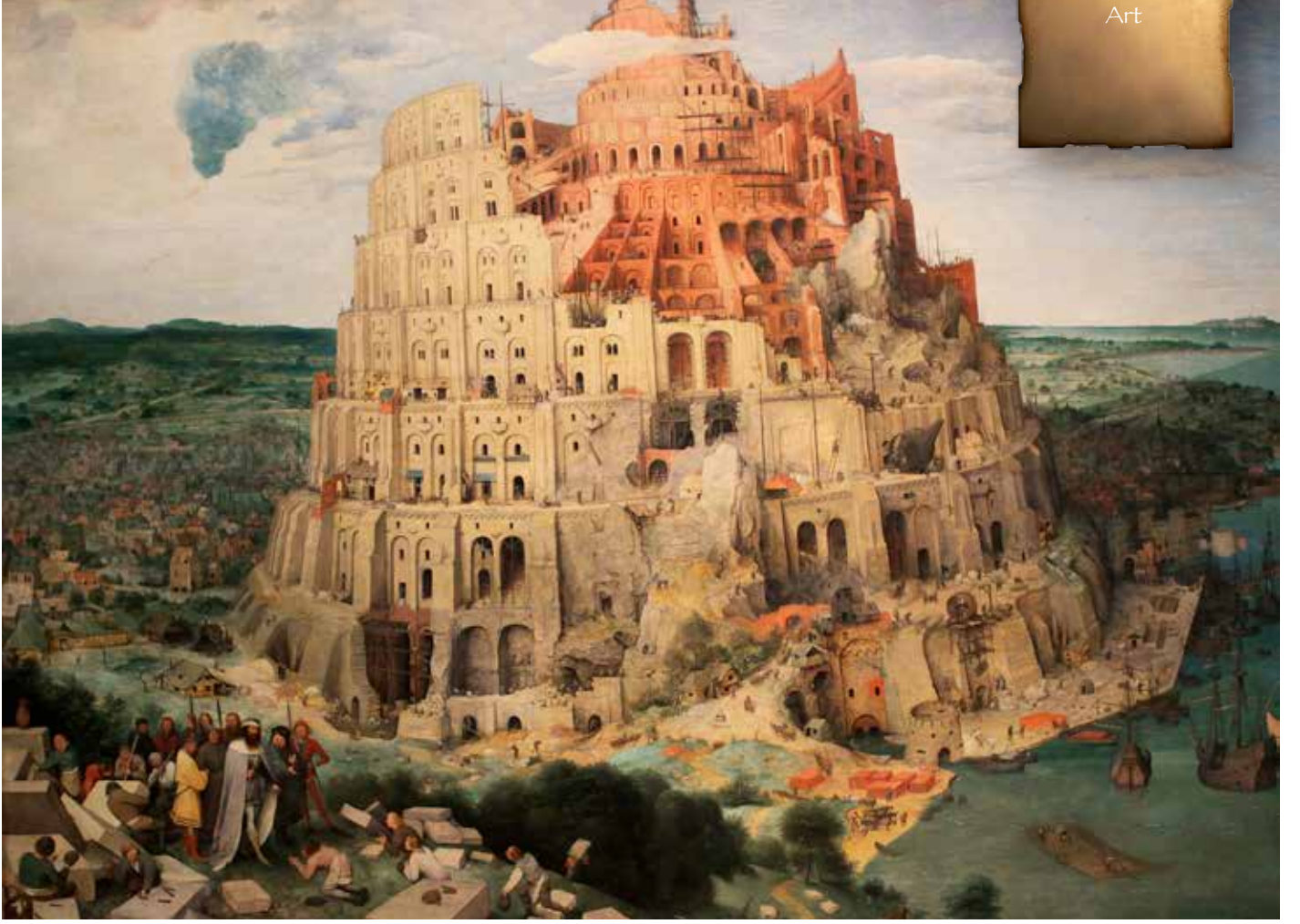
PIETER BRUEGEL

PIETER BRUEGEL

A painter gaining increased admiration as you explore his work, surprisingly innovative, finally understood 300 years later, appealing to all times with his universally meaningful paintings.

Flemenk Atasözleri, tahta pano üzerine yağlıboya, 1559 ve Bruegel'in otoportresi (sol sayfa). Babil Kulesi (Vienna versiyonu), 1563 (büyük resim) Babil Kulesi, (Rotterdam versiyonu), 1563 (küçük resim). "Netherlandish Proverbs", oil on wood panel, 1559; and Bruegel's self-portrait (left page). "Tower of Babel" (Vienna version), 1563 (the large picture); "Tower of Babel" (Rotterdam version), 1563 (the small picture).

SANAT
Art

Bruegel, çok boyutlu yeryüzünün canlılığını; onunla bütünleşen emekçilerin bütün tuhaflıkları, sevimlilikleri, zaafı ve güçlü yanlarını; din, dil, mezhep, sınıf ve kültür çatışmalarını mizahi çizgilerle hicvetmiş. Konuşmayı, hareketi resme dönüştürmüş, bundan dörtüzyıl önce de başlamış iklim değişikliklerini ovalara, dağlara, denizlere ve gökyüzüne yedirerek resmetmiş. Buluş ve teknikleriyle zamana meydan okumuş bir Flaman hümanist, gerçek bir yaratıcı kişilik...

Sisler ardındaki yaşam öyküsü

I. Pieter Bruegel ya da "Köylü", "Yaşlı" Bruegel, güney Hollandalı köklü bir ailenin ilk ressamı. 1525 ila 1530 arasında Hollanda, Breda'da doğmuş. Fakat bu Breda, Latince Breda denen Belçika'daki Bree şehri de olabilirmiş. Bu bilgilerin puslu olmasında kendisi hakkında hiç belge bırakmamasının da payı var. Dostu Carel van Mander'in 1604'de yayınladığı "Ressamlar Kitabı" da olmasaydı, bu kadarı da bilinemeyecekti. Bruegel Anvers ve Brüksel'de yaşamış. 1563'de hocası Pieter Cocke van Aelst'in kızı Mayken ile Brüksel, Notre Dame de la Chapelle'de evlenmiş. 1569'da ölen Bruegel'in mezarı da Notre Dame de la Chapelle'de. Yaşadığı ev ise bugün bir müzeye dönüştürülmüş, rezervasyonla gezilebiliyor.

Brüksel-Anvers-Roma üçgeni

Uzun süre Anvers'te yaşasa da Brüksel, Bruegel'in sanat yaşamının

Bruegel epigrammatized the multidimensional vitality of the Earth; integrated with all the quirks, cuteness, strengths and weaknesses of labourers; as well as the religious, linguistic, sectarian, class and cultural conflicts through humorous traits. He turned conversation and movement into picture, depicted the climate change already started four centuries ago by stroking it with his brush into the plains, mountains, the sea and the sky. He was a Flemish humanist, a true creative personality having challenged his time with his inventions and original techniques.

BABA SÖZÜ DİNLEMİYEN İKARUS, KİMİ İLGİLENDİRİR?

Bruegel, dini ve mitolojik tasvirlerinde de doğa ve insan eli değmiş dünyanın bir parçasını ele alıp itibari bir anlatımla izleyicinin bakış açısını genişletiyor. Mesela, babası uyarmasına rağmen, uçarken güneşe çok yaklaştığından, denize düşüp ölen mitoloji kahramanı İkarus'un öyküsünü kendi çağına uyarlayarak resmettiği "İkarus'un Düşüşü" tablosu.

Bruegel, burada çift süren bir köylüyü merkeze alıp, İkarus'u adeta bilmece gibi resmin bir köşesinde ve sadece suyun üzerindeki bacaklarıyla göstermiş. Bazı uzmanlar, ön planda gösterdiği kılıç ve para çantası ile "kılıç ve para iyi ele muhtaçtır", yanındaki tahıl çuvalı ile de "taşa ekilen tohumdan hiçbir şey bitmez" gibi Flaman deyimlerine gönderme yaptığını, böylece İkarus'un uçuş çabasının gerçek dünyayı hiç ilgilendirmedeği gibi bir mesaj verdiği yorumunu yapıyorlar.

Life story behind haze

Pieter Bruegel the Elder or "Peasant" with his nickname was the first in line of a southern Dutch family of painters. He was born between 1525 and 1530 in Breda, Netherlands. But Breda might as well be the Latin name of the town of Bree in Belgium according to some sources. The hazy character of the information available on his person is partly due to the fact that Bruegel hardly left any documents behind him. The main source for Bruegel's biography is Flemish writer and painter Karel van Mander's 1604 "Schilderboeck" (The Book of Painters). Bruegel lived in Antwerp and Brussels. He married in 1563 the daughter of his mentor Pieter Coecke van Aelst, Mayken, at Notre Dame de la Chapelle in Brussels. The tomb of Bruegel who died in 1569 is located also at Notre Dame de la Chapelle. The house where he lived today transformed into a museum, is open to public visits by reservation.

Brussels-Antwerp-Rome triangle

Even though he lived a long time in Antwerp, Brussels occupied an important place in Bruegel's artistic career in the beginning and at the end. Likewise, the cities of the Italian Renaissance had a significant impact on his art. During the 1530's Bruegel was the apprentice of the Flemish court painter, architect, sculptor and stained glass artist Pieter Coecke van Aelst in Brussels. He learned various painting techniques from his teacher who introduced him to the Flemish humanist intellectual circles as well. Following his years of apprenticeship in Brussels, Bruegel settled down in Antwerp. Following his rise to the rank of "master" at the Painters' guild of Antwerp, he travelled to Italy as befitted the usage of his time. He extended his journey all the way to Palermo, Sicily; but stayed

WHO CARES ABOUT ICARUS DISOBEYING HIS FATHER?

In his religious and mythological depictions also, Bruegel expands the viewer's perspective by integrating nature and a part of the world touched by man's hand, into a fictitious representation. For example, consider the "Landscape with the Fall of Icarus" painting in which he described the story of the mythological hero Icarus who, despite his father's warning, flew too close to the sun, and was drowned by falling into the sea, by adapting it to his time.

In that painting, Bruegel placed a farmer ploughing his field at the centre of the composition, while he put Icarus in a corner of the picture, almost like in a puzzle, showing only his legs just above the water after he fell into the sea. Some experts interpret the sword and bag of money in the foreground as a reference to a Flemish proverb asserting that "sword and money need a good hand", and the sack of grain next to them as a reference to another aphorism affirming that "seeds planted on stone do not yield any harvest". They maintain that in doing so, Bruegel was sending the message that the tentative of Icarus to fly is actually irrelevant to the real world.

İkarus'un Düşüşü 1558, tuval üzerine yağlıboya (kutu içinde), Çocukların Oyunları tahta pano üzerine yağlıboya, 1560 (üstte) ve Ölümün Zaferi 1562, ahşap üzerine yağlıboya (altta).
Sağ Sayfa: Köylülerin Dansı, tuval üzerine yağlıboya, 1568 (büyük resim) ve Karda Avcılar, 1565, ahşap pano üzerine yağlı boya (küçük resim).
"The Fall of Icarus", 1558, oil on canvas (in the box); "Children's Games", oil on wood panel, 1560 (above) and "The Triumph of Death", 1562, oil on wood (below).
Right Page: "The Peasant Dance", oil on panel, 1568 (the large picture) and "Hunters in the Snow", 1565, oil painting on wood panel (the small picture).

DOĞANIN, HAREKETİN ve KONUŞMANIN RESİM HALİ

Bruegel'in sıradışı ve dahice yöntemiyle, ahlaki konuları konuşma diline dönüştürmesinin en tanınmış örneklerinden biri "Felemenkçe Atasözleri" tablosu. Tablo Berlin, Gemäldegalerie, Staatliche Museen'de sergileniyor. 16. yy Flaman köyü ortamında, yerel halkın diline uygun 100'den fazla atasözü ve özdeyişi bu resim yoluyla ve bu ölçekte bir araya toplayan Bruegel'in bu tablosu, sanatçının en popüler eseri ve alanında dünyada bir ilk olarak kabul ediliyor. Resmedilen atasözleri ve deyimlerin ortak özelliği insanların aptallıklarıyla dalga geçmesi. Bruegel sadece kalem, fırça, boya ve çaçları aşan yaratıcılığı ile eserlerini neredeyse üç, hatta çok boyutlu hale getirmeyi de başarmış. Mesela yıkılış anını resmettiği "Babil Kulesi"nde, "İkarus'un Düşüşü" ve "Kör Kıssası"ndaki "düşen insan" figürlerinde olduğu gibi, durağan, iki boyutlu resimlerin içine "hareket"i de sokmuş. Keza geç dönem eserlerinden en çok sevilen "Köy Düğünü", Mevsimler serisinin sonuncusu "Karda Avcılar"da da benzer öğelerle bu etkiyi iyice pekiştirmiş.

THE PICTURE STATE OF NATURE, MOTION AND SPEECH

Bruegel's unusual and ingenious method to transpose ethical and moral issues into routine language is best illustrated by his well-known "Netherlandish Proverbs" painting, currently on display at the Gemäldegalerie, Staatliche Museen in Berlin. That most popular painting of Bruegel, considered unique and first in the world, aggregates at this scale more than 100 proverbs and aphorisms existing in the language of the local people, by describing them in a 16th Century Dutch village environment. The common feature of the illustrated proverbs and idioms is to ironize and satirize on people's stupidity. Bruegel succeeded in turning his depictions made only with pencil, brush and paint, into three or even multi-dimensional representations through his time-defying creativity. He introduced movement into two-dimensional static images, like in the case of the "falling men" figures in his paintings such as the "Tower of Babel" depicting the moment of collapse of the tower, the "Fall of Icarus" and "The Blind Leading the Blind" or "The Parable of the Blind". Likewise, he thoroughly intensified this effect with similar elements, in his most popular late period work "Peasant Wedding" and the last of the seasons' series "Hunters in the Snow".

başında ve sonunda önemli yeri olan bir şehir. Keza Rönesans İtalyası şehirleri de öyle. Bruegel 1530'lu yıllarda Brüksel'de dönemin Flaman saray ressamı, mimar, heykeltıraş ve vitray sanatçısı Pieter Coecke van Aelst'in öğrencisi olmuş. Ondan çeşitli resim teknikleri öğrenmiş ve Flaman hümanist entelektüel çevrelere girebilmiş. Brüksel'de geçen çıraklık yıllarının ardından, Anvers'e yerleşmiş. Anvers'deki ressamların loncasında "usta" rütbesini alıp, ardından dönemin gereği, İtalya'ya seyahat etmiş. Palermo'ya kadar uzanırken Roma'da duraklamış. Orada minyatür ustası Giulio Clovio ile çalışmış. İlk imzalı ve tarihli eseri "Celile Denizi Kıyısında İsa'nın Havarilerine Görünmesi" adlı tablosunu da 1553'de Roma'da yapmış.

Anvers'ten parlayan deha

1555'te Anvers'e dönen Bruegel, müthiş yayıncı ve ressam Hieronymus Cock ile uzun sürecek bir "teşrik-i mesai"ye girmiş. Rönesans'ın Felemenk ülkesinde yayılmasında Cock yayınlarının çok önemli katkıları var. Nitekim, geçen yıl, Paris'teki Custodia Vakfı ve Hollanda Enstitüsü, onun baskıları hakkında muhteşem bir sergi açmıştı. Bruegel, "Flaman Rönesansı"nın yaşandığı Anvers'te kendine has teknik, tema ve üslubu bulmaya başlamış. İtalya'da görüp etkilendiği Alp Dağları, kırsal bölge manzaralarını desenlerine yansıtmiş. Onun 1555 ve 1563 arasında yaptığı gravür ve resimlerin 40'tan fazlasını basıp çoğaltan Cock da esasen o sırada sadece Rönesans'ın yayılmasına değil, Bruegel'in de zamanı aşmasına yardımcı olmuş ve ona yüksek talep yaratmış.

Dönüm noktası Brüksel ve yağlıboya tablolarla zirve!

Brüksel'e taşındıktan sonra gravürü bırakıp yağlıboya tablolar yapmaya

for a while in Rome. There he worked with master miniaturist Giulio Clovio. He also produced in 1553 in Rome, his first signed and dated work "Landscape with Christ and the Apostles at the Sea of Tiberias".

Genius shining from Antwerp

Bruegel returned to Antwerp in 1555 and entered into a long-lasting partnership with the brilliant publisher and painter Hieronymus Cock. Cock's publications are known to have played a crucial role in the dissemination of the Renaissance in the Dutch country. Indeed, last year, the Custodia Foundation in Paris organized a magnificent exhibition of his prints in cooperation with the Netherlands Institute.

Bruegel developed his particular techniques, his own style and thematic in Antwerp, the home town of the "Flemish Renaissance". He depicted in his drawings countryside landscapes such as the Alp Mountains he had seen in Italy. Cock, who contributed to the spread of the Renaissance during his time, also helped Bruegel to exceed his era and has created high demand for the artist, by printing and publishing more than 40 of Bruegel's engravings and paintings made between 1555 and 1563.

Turning point Brussels and career peak with oil paintings!

After moving to Brussels, Bruegel left aside the art of engraving and started painting with oil. He became the favourite painter of personalities such as Cardinal Granvelle and Abraham Ortelius and diversified his topics. His famous painting "The Fight between

Bruegel'in mezarının yer aldığı Brüksel'deki Notre Dame de la Chapelle (solda), Karnaval ve Perhiz Arasındaki Savaş, 1559, ahşap pano üzerine yağlı boya (üstte).

"Notre Dame de la Chapelle" in Brussels, site of Bruegel's tomb (left); "The Battle between Carnival and Lent", 1559, oil painting on wood panel (above).

başlayan Bruegel, bu yıllarda Kardinal Granvelle ve Abraham Ortelius gibi önemli kişilerin gözde ressamı olurken konuları da çeşitlenmiş. "Karnaval ve Perhiz Kavgası" gibi tablolarında manzaraların yanısıra didaktik ve ahlakçı olguları kendine has alegorik taşlamalarla resmetmeye başlamış. Belki burada durup, Bruegel'in içinde yaşadığı politik ve ideolojik çalkantılarıyla dolu Rönesans-Reform ortamını anımsamakta yarar var. Rönesans bu bölgede tüm hızıyla yayılırken, mezhep ayrışmasının yarattığı kaotik atmosfer ve acımasız din savaşları bir yana, buzul çağı gibi bir iklim değişikliği de yaşanmakta. Bir taraftan da matbaa devreye girmiş. Toplumsal yaşam değişme sancıları içinde...

Köylülük mü yaratıcılık mı?

İşte böyle bir zaman kesidinde, Bruegel mevcut çelişkiye, mizahi ve hatta alaycı bir dille ve köylünün saf yaşamı aracılığıyla insan-doğa çelişisini ön plana çıkararak cevap vermiş. Panayırda şamatalı bir halk oyununu resmettiği "Kermis", "Çocuk Oyunları", "Mopsus ile Nisa'nın Düğünü" ya da "Kırlı Gelin"de olduğu gibi fakir Flaman köylülerinin hareketlerine, jestlerine, duygularını nasıl yansıttıklarına odaklanan eserleri, kendisinin de köylü olduğuna dair algılara da yol açmış. Oysa uzmanlar, bu kompozisyonların aslında günlük yaşamda her zaman görülebilecek, basit sahneler olmadığını, gerçek bir kentsoylu Bruegel'in, gözlem ve empati gücüyle, parlak biçimde yeniden düzenlenmiş sanatsal tasarımlar olduğunu vurguluyor.

300 yıl sonra da olsa doğru anlaşılacak...

Ne var ki Bruegel'in bu özellikleri o yaşarken değil, öldükten çok sonra ortaya çıkmış. 16. yy'dan 19. yy'a kadar onun ne kadar farklı bir yeteneğe sahip olduğu tam anlaşılacak, diğer ressamları taklit ettiği sanılmış, sadece köylü figürlerinin etkileyici tuhaflığı takdir edilmiş. Bu yorumlar da Bruegel'in ortada görülen gravürleri ve replikaları üzerine yapılmış. Oysa Bruegel'in büyük özenle yaptığı tabloları hiç ortalıkta olmayıp yatırımcı aristokrat koleksiyoncuların depolarında durmuş. İşte 300 yıllık algılanamayışın nedenlerinden biri de bu olsa gerek. Özel koleksiyonlardaki eserler ortaya çıktıkça Bruegel'in dehası da anlaşılabilmiş. Hulin de Loo ve van Bastelaer, Romdahl, Baldass, Glück, Tolnay, Friedländer ve Dvorák gibi sanat tarihçiler, onun büyüklüğünü ilk anlayıp anlatanlardan...

"Carnival and Lent" reflects his didactic and moralistic preoccupations in an allegoric style. Maybe it is wise to remind at this point, of the changing times filled with political and ideological turmoil of the Renaissance-Reformation era during which lived Bruegel. Whilst Renaissance was in full swing in this region, the chaotic atmosphere created by sectarian segregation and the brutal religious wars was also prevailing and an almost ice-age climate change was being experienced. Besides, printing was introduced to Europe, playing a key role in the development of the Renaissance. The society was enduring pains of change...

Peasantry or creativity?

Bruegel responded to the existing conflicts of his time in a humorous or even ironic manner, by emphasizing the contradiction between the human being and nature through the exhibition of the peasants' plain way of life.

The fact that he focused on the manner modest Flemish peasants express their emotions in their movements and gestures on his paintings such as the "Peasant Dance" or "Kermis" depicting a boisterous folk dance at a fair, the "Children's Games" and "The Dirty Bride" or "The Marriage of Mopsus and Nisa", have led to the perception that Bruegel himself was a peasant. Nevertheless, experts underline that in reality, these compositions are not mere reflections of scenes that can be seen all the time in everyday life, but that, on the contrary, they constitute artistic representations brilliantly redesigned through the observation and empathy power of a true urban artist, Bruegel.

To be correctly understood, albeit 300 years later...

However, these singularities of Bruegel's creativity were not properly perceived during his lifetime. From the 16th Century until the 19th Century, his extremely genuine talent did not get across and he was thought to have simply emulated other painters; whereas only the impressive strangeness of his peasant figures was appreciated that far. These comments were also made concerning Bruegel's readily available engravings and its replicas. Yet the paintings meticulously created by him were not to be seen anywhere but in the storage rooms of the aristocratic art collectors who purchased them. This might be one of the reasons why his real genius was not recognized for 300 years. As his paintings began to surface from private collections into the daylight, his extraordinary talent was finally identified. Art historians such as Hulin de Loo and van Bastelaer, Romdahl, Baldass, Glück, Tolnay, Friedländer and Dvorák were those who initially recognized his greatness and explained it to art enthusiasts.

AVRUPA'NIN EN BÜYÜK DİNOZOR MÜZESİ

KAT 2

Forum İstanbul AVM Bayrampaşa / İstanbul
Tel : +90 212 640 80 88 - Fax : +90 212 640 76 43
www.jurassicland.com.tr

f jurassicland

t jurassic_land

biletix
ticketmaster® Türkiye

BATI KARADENİZ BÖLGESİNDE BİR ROMA KENTİ

POMPEIOPOLIS

PROF. DR. LATİFE SUMMERER
BAŞKANLIĞINDA 2006'DA
BAŞLAYAN KAZILAR
ANADOLU'DA YENİ BİR
ANTİK KENTİ GÜN IŞIĞINA
ÇIKARTIYOR. BU ÇALIŞMALAR
KUZEY ANADOLU
BÖLGESİNDEKİ ROMA DÖNEMİ
KENTLEŞMESİNE DE IŞIK
TUTACAK...

© Latife Summerer Arşivi

POMPEIOPOLIS A ROMAN CITY IN THE WESTERN BLACK SEA REGION

The excavations launched in 2006 under the direction of Prof. Dr. Lâtife Summerer bring into light a new ancient city. They will help shed light on Roman era urbanization in Northern Anatolia.

ARKEOLOJİ
Archaeology

The ancient city has received its name from its founder, the famous Roman commander Pompeius Magnus (106-48 BC) (Pompey the Great). Rome was once a republic and experienced various problems caused by ambitious generals. Following his 66 BC victory over Mithridates VI the Great, King of Pontus, the Roman General Pompey established seven new cities in the inner Black Sea Region, where he settled former Roman soldiers. The largest of these cities forming the provinces of Pontus and Bithynia was Pompeiopolis. The only available information about the early history of the city comes from the geographer Strabo from Amaseia (modern-day Amasya) who wrote his book "Geographika" around 20 BC. According to Strabo, the city was founded by Pompey in 65 or 64 BC on the banks of the river Amnias (today Gökırmak).

Antik kent, ismini kurucusu olan ve meşhur Romalı kumandan Pompeius Magnus'tan (MÖ 106-48) almıştır. Roma Devleti o zamanlar cumhuriyet sistemiyle yönetiliyor ve öne geçmek isteyen bazı askerlerin entrikaları ile sarsılıyordu. Pompeius, Pontus Kralı VI. Mithradat'ı, MÖ 66 yılında yenince, Karadeniz bölgesinin iç kısımlarında kurduğu yedi yeni şehre Romalı eski askerleri yerleştirdi. Pontus et Bithynia eyaletini oluşturan bu kentlerin en büyüğü Pompeiopolis idi. Kentin erken tarihi hakkındaki bilgiler daha ziyade Amaseia'lı (bugün Amasya) coğrafyacı Strabon'dan ediliyor. Buna göre Pompeius, kenti MÖ 65 veya 64 yılında Amnias nehri kıyısında (bugün Gökırmak) kurdu.

Paphlagonya'nın Metropolis

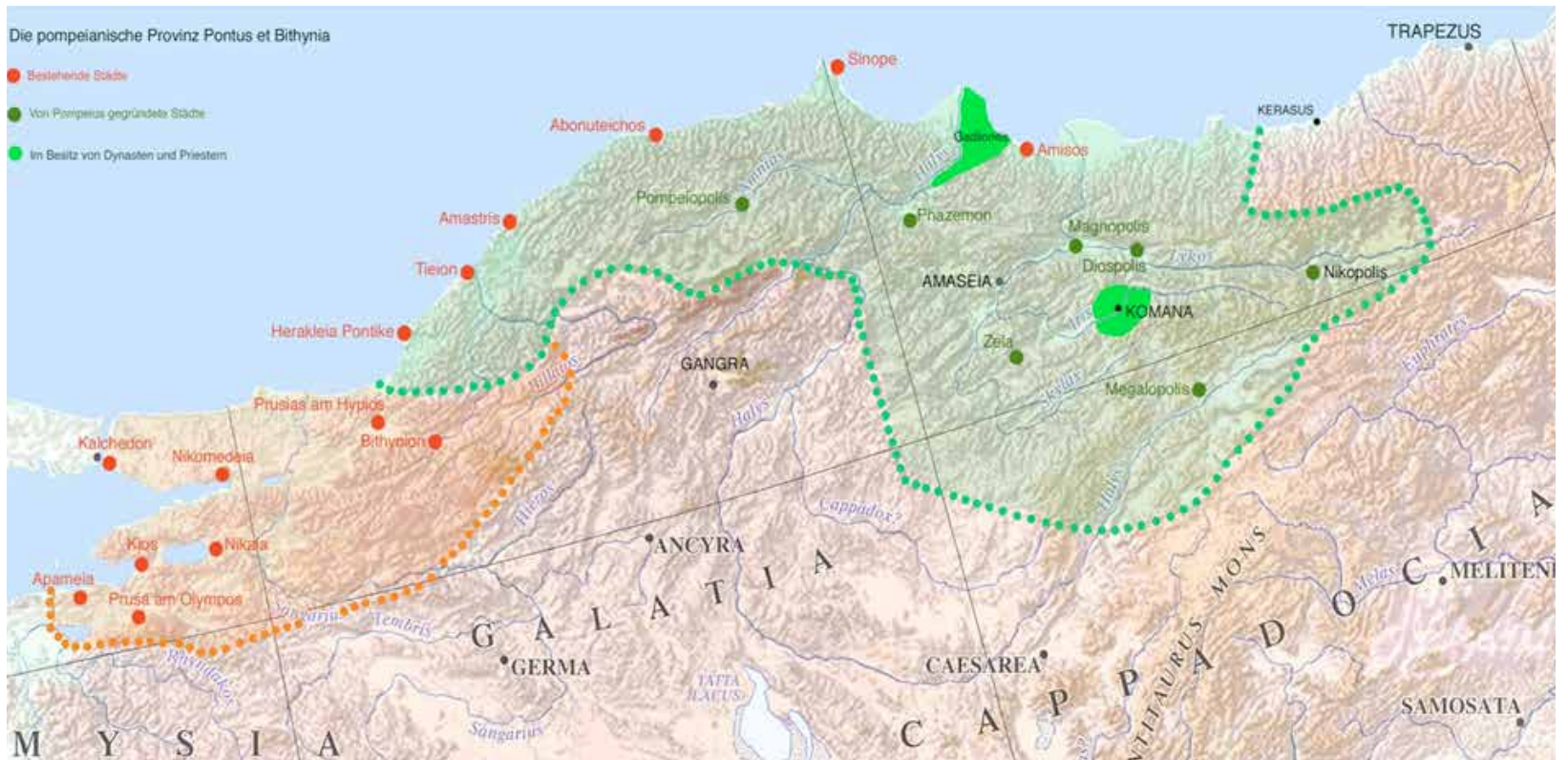
Daha sonraki yıllardan Pompeiopolis hakkında fazla bir şey bilinmez. Bunun da nedeni Roma tarihinin bu bölge için az araştırılmış olması. MÖ 2. yüzyılda, Roma artık bir imparatorluk olmuş durumda idi. Yazıtlar ve sikkeler, bize Pompeiopolis'in "Paphlagonya'nın Metropolis" unvanını taşıdığını gösterir. En geç MS 325 yılından beri Pompeiopolis bir Hristiyan piskoposluk şehri olarak bilinir. MS 6. yy'dan itibaren bölgeye yapılan Sasani ve Arap akımları şehre parlaklığını kaybetti. Olasılıkla 11. yy'dan itibaren gittikçe önem kazanan Kastamonu, Pompeiopolis'in arka planda kalmasına sebep oldu.

The Metropolis of Paphlagonia

Information about Pompeiopolis from the subsequent years is also scarce. The reason for this may be the fact that Roman history was meagrely researched for this region. In the 2nd Century BC, Rome had become an empire. Inscriptions and coins of that period indicate that the city flourished and grew during the imperial period and came to be referred to as the "Metropolis of Paphlagonia". At latest from 325

Sol sayfa:
Arşitrav ayrıntısı. Saçları sarı boyanmış kadın başı (solda), (fotoğraf: Latife Summerer), Arşitrav ayrıntısı girland taşıyan putto (Fotoğraf: Latife Summerer).
Sağ sayfa:
Kopenhag Glyptothek müzesinde bulunan Pompeius başı, mulaj (Fotoğraf: Roy Helsing), MÖ 1. yy'da Kuzey Anadolu'yu gösteren Harita (altta) (Marek 2003).
Left page: Detail of a frieze: female head with traces of yellow colour in the hair (Photo: Lâtife Summerer) (left). Detail of the frieze with garland carrying putto (Photo: Lâtife Summerer).
Right page:
Pompeius the Great cast of the marble head in the Glyptothek Copenhagen (Photo Roy Helsing); Map showing Northern Anatolia during the 1st Century BC (Marek 2003) (below).

Bugünkü Pompeiopolis

Tarihi kaynaklar Pompeiopolis'in 14. yy'da tamamen yıkılıp yok olduğundan bahsediyor. Bugünkü Taşköprü 13. yy'da Pompeiopolis'in yanı başında nehrin öte tarafında kuruldu.

Pompeiopolis'in tekrar keşif edilip tarihi bilince kazandırılması diğer antik kentlere nispeten çok daha erken. 1801 yılında Taşköprü'yü ziyaret eden Sinop'da konsolosluk yapan Fransız Pascale Fourcade Zimbılı Tepe üzerinde gördüğü yazıtlardan burasının Pompeiopolis olduğunu tespit etmiş, ancak daha sonra burada hiçbir ciddi bilimsel araştırma yapılmamış.

Pompeiopolis'in tahriplerle yok olmasını ve unutulup gitmesini önlemek için Münih Ludwig-Maximilians-Üniversitesi Klasik Arkeoloji Enstitüsü, Prof. Dr. Lâtime Summerer başkanlığında 2006 yılında yeni bir kazı projesi başlattı ve bunu bir bakanlar kurulu kazısı olarak Alman Bilim Fonu'nun (DFG) finansmanı ile 2011 yılına kadar sürdürdü. 2012 ve 2013'te kazılar Kastamonu Müzesi'nin başkanlığında gene Prof. Dr. Latife Summerer ekibi tarafından gerçekleştirildi. 2014 yılında kazının tekrar bakanlar kurulu kazısı olarak devam etmesi için Kastamonu Üniversitesi adına başvuruda bulunuldu.

Projenin amacı antik kentin kalıntılarının ayrıntılı olarak araştırılması, şehir tarihinin açıklığa kavuşması ve Kuzey Anadolu bölgesindeki Roma Devri'nde olan kentleşmenin anlaşılmasıdır.

Kapsamlı topoğrafik ve jeofizik çalışmalarla, belirli noktalarda yapılan kazılarla kent yapılaşması ve şehir planlamasında çeşitli dönemlerde olan değişiklikler hakkında ayrıntılı ve anlamlı bilgiler edinilmeye çalışılıyor. Daha ziyade resmi binalar, toplantı ve pazar yerleri, ma-

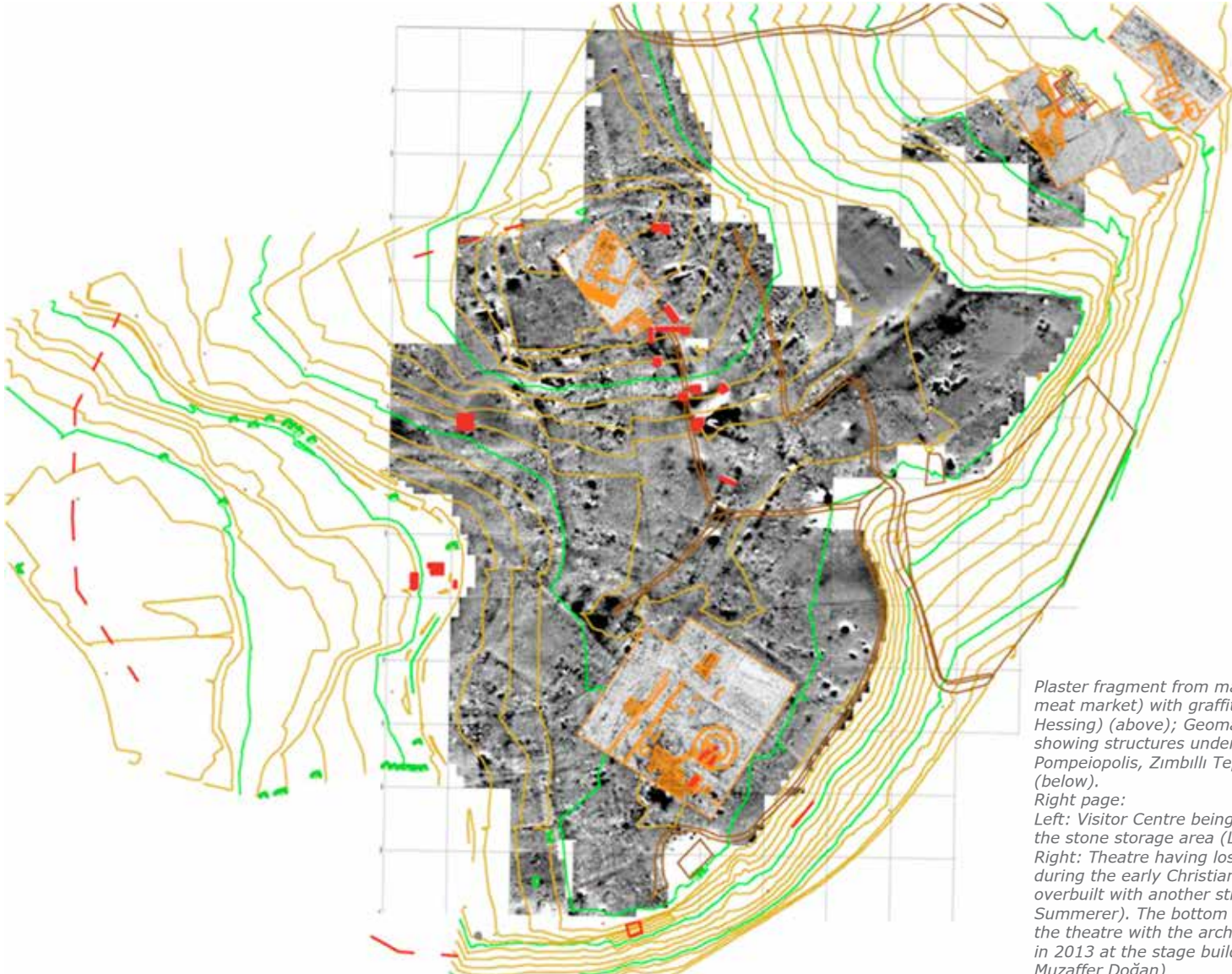
Et Pazarı'ndan duvar yazılı alçı parçası (üstte) (Roy Hessing), Pompeiopolis'in yer aldığı Zimbılıtepe'de uygulanan jeofizik ölçümleri sonunda ortaya çıkan yapı izleri (Georg Herdt) (altta).

Sağ sayfa:

Sol: Taş deposunda hazırlanmakta olan ziyaretçi merkezi (Latife Summerer).

Sağ: Tiyatro Erken Hristiyanlık devrinde işlevini kaybetmiş ve üzerine baska bir yapı yapılmış (Latife Summerer).

Tiyatronun en alt mermer oturma sırası ve sahne binasından çıkan arşitravin bulgu durumu (Muzaffer Doğan).

Plaster fragment from macellum (the meat market) with graffiti (Photo Roy Hessing) (above); Geomagnetic map showing structures under the earth at Pompeiopolis, Zimbılı Tepe (Georg Herdt) (below).

Right page:

Left: Visitor Centre being established at the stone storage area (Lâtime Summerer).
Right: Theatre having lost its function during the early Christian era and overbuilt with another structure (Lâtime Summerer). The bottom seat section of the theatre with the architrave found in 2013 at the stage building (Photo: Muzaffer Doğan)

betler, ve kiliseler, tiyatro, gymnasium ve hamam gibi umumi eğlence yerleri, bunun yanında sivil konutlar araştırmaların odak noktasını oluşturuyor. Projenin merkezi sorularından biri de, kentin kurulması (MÖ 64/63) ve terk edilmesi (MS 7.) arasında kent mimarisi ve sosyoe-konomik alanda geçirdiği değişimlerin ve bunun nedenlerinin anlaşılmasıdır.

Pompeiopolis kazı projesi Antik ađ'da kentleşme konusunda bilime yeni bir perspektif kazandıır: Pompeiopolis'in özelliği, ilk baştan beri Romalılar tarafından tasarlanıp kurulmuş olmasıdır.

Bu zamana kadar yapılan çalışmalarda Antik Kent hakkında birçok yeni bilgi bilime kazandırıldı: Kentin yayıldığı alan, Geç Antik sur duvarlarının gidişi, hamamlar, tiyatrolar gibi merkezi binaların yerleri ve pazar yerleri (forum ve macellum) tespit edildi. Tapınak, tiyatro, macellum agora ve Geç Antik Dönem'e ait bir villada (domus urbana) kazılar hala devam ediyor.

AD onwards, Pompeiopolis came to be known as a Christian diocese city. The city progressively lost its glow as a result of the Sassanid and Arab incursions which began in the 6th Century AD. Probably, the increasing importance of Kastamonu from the 11th Century onwards, caused Pompeiopolis to remain in the shade.

Pompeiopolis today

Historical sources mention that Pompeiopolis had been completely destroyed in the 14th Century. Today's town of Taşköprü was founded in the 13th Century near Pompeiopolis on the other side of the river. In reality, the re-discovery of Pompeiopolis has preceded that of many other ancient cities. In 1801, the French diplomat Pascal Fourcade, who served as consul in Sinop during the Napoleonic era, has rediscovered the city of Pompey on the overgrown hill of Zımbıllı Tepe near the modern city Taşköprü (province Kastamonu) by looking

MS 2. yy'da Paphlagonya bölgesinin başkenti olan Pompeiopolis'in yer aldığı Zimbilli Tepe'nin hava fotoğrafı. Gökırmak'ın karşı tarafında Taşköprü ilçesi (üstte).
Aerial Photo of Zimbilli Tepe (Roy Hessing), where Pompeiopolis, Capital of Paphlagonia in the 2nd Century BC was located. Township of Taşköprü across the Gökırmak River (above).

Pompeiopolis kazı projesinin yenilikleri

Pompeiopolis kazı projesi iki yönden büyük yenilik teşkil eder: Türkiye'nin batı ve güney kıyılarında bulunan çok sayıda kazılara karşın Karadeniz bölgesinde arkeolojik çalışmalar yok denecek kadar azdır. Eğer burada ki mevcut bilim ve kültür potansiyeli düşünülecek olursa bu gerçekten anlaşılmaz bir durum. Pompeiopolis kazı projesi bu nedenle Karadeniz arkeolojisinde bir öncülük rolü oynar. Uluslararası ve çok disiplinli ekibi ile Pompeiopolis Kazı Projesi Kuzey Anadolu bölgesi için ilk defa bir seramik kronoloji geliştirilmektedir. Bu nedenle Pompeiopolis kazı projesi Türkiye arkeolojisinde ve uluslararası bilim dünyasında büyük öneme sahiptir.

2011 de yayınlanan ilk kitap ve bunun yanında çeşitli yerlerde yayınlanan makaleler bilim dünyasında çok ilgi görmüş ve olumlu eleştiri almıştır. Bilimsel çalışmaların yanında taş deposunda düzenlenen ziyaretçi merkezi ile de yapılan çalışmalar ziyaretçilere ve geniş kitlelere aktarılmaya çalışılmaktadır.

at the inscriptions. But no excavations or scientific research have followed this rediscovery.

The Department of Classical Archaeology of the Ludwig Maximilian University of Munich initiated a new project in 2006 aimed at saving Pompeiopolis from total extinction and oblivion. The excavations authorized by the Council of Ministers of Turkey and launched under the direction of Prof. Dr. Lâtime Summerer, were financed by the German Research Foundation (DFG-Deutsche Forschungsgemeinschaft) and have lasted until 2011. The excavations performed again through the team headed by Prof. Dr. Lâtime Summerer continued in 2012 and 2013 under the guidance of the Kastamonu Museum. In 2014, a formal application was submitted on behalf of the University of Kastamonu, requesting the reintegration of the continuing work as Council of Ministers' excavation.

The aim of the project is to survey in detail the ruins of the ancient city, to unravel the history of the city and to understand the urbanization of the Northern Anatolian region which occurred during the Roman period.

Comprehensive topographic and geophysical studies and excavations carried out at specific points aim at collecting detailed and meaningful information on the urbanization of the city and the modifications occurred at different periods in its urban planning. The research focuses with priority on public buildings, meeting and market places, temples and churches, theatres, public entertainment places such as gymnasia and baths, but also on civilian housing. One of the central questions of the project is to understand the evolution of the city's architecture and the changes and the factors having probably caused these changes in the socio-economic area that the city has undergone during the successive phases between its establishment (64/63 BC) and its abandonment (7th Century AD).

The Pompeiopolis excavation project offers a new scientific perspective with regard to the matter of urbanization in the Antiquity; namely through its peculiarity of having been designed and built by the Ro-

Agora olduğu düşünülen alanda yapılan sondajın hava fotoğrafı. Açmada ortaya çıkan taban ısıtma sistemi burada daha önce mevcut olan bir hamam binasının yıkıldığı ve yerine agorayı çevreleyen portiko binalarından birinin yapıldığı görülüyor (sağda).

Aerial photo of the drilling made at the area thought to have been the Agora. The floor heating system uncovered following the drilling shows that a previously existing bath was demolished and replaced by one of the portico structures surrounding the Agora (right).

mans from the very outset. The studies conducted up until this date have yielded important scientific results concerning the city's extension area, the Late Antique fortifications, the detection of the locations of central structures such as baths and theatres, and of marketplaces (forums and macellums). The excavation work is still underway at the Temple, the Theatre, the Agora and the macellum (the meat market) as well as in a Roman villa (domus urbana) belonging to Late Antiquity.

Pompeiopolis Project's Novelities

The Pompeiopolis project presents novelties in two major ways: for all the numerous excavations carried out at Turkey's Western and Southern coasts, archaeological work performed in the Black Sea region is rather negligibly limited. Considering the existing potential of science and culture available out there, this is really an incomprehensible situation. Pompeiopolis project therefore plays a leading role in the Black Sea archaeology.

Pompeiopolis project develops for the first time a "ceramic chronology" for Northern Anatolia, thanks to the work of its international and multidisciplinary team. Therefore, Pompeiopolis archaeological excavation project is of great significance for Turkey as well as for the international world of science. The first book published in 2011, and their articles published on various media have been welcomed with great interest in the scientific world and received positive reviews. Moreover, a visitor centre established at the stones storage area aims at sharing with visitors and transferring to larger audiences the knowledge obtained through the scientific work performed at Pompeiopolis.

Tiyatronun analema duvarında (cephe duvarı) bulunan kesme mermer bloklar, Yunanca "Tau" harfiyle işaretlenmiş. Muhtemelen ustalara blokların mimari bağlamdaki yerini gösteriyordu (üstte).
The Greek letter "Tau" was marked on the marble ashlar blocks of the analemma (front) wall of the theatre, probably in order to indicate to the masons the place of the marble blocks within the architectural texture (above).

Tiyatronun oturma basamaklarında kırılan mermerler kanala dökülen sıvı kurşunla tamir edilmiş (solda).
Broken marble seats of the theatre were repaired with lead cast into the channels (left).

Geç Roma Devri'ne ait bir villada çıkan mozaik. Buradaki kadın figürü zenginliği temsil eden bir kişileştirme (en solda).
The mosaics found in a villa belonging to the late Roman era. The female figure here is representing a personification of wealth (extreme left).

Basilika isimli bina da ortaya çıkarılan mozaikten detay (solda).
Detail from the mosaics unearthed at the Basilika building (left).

Tiyatronun sahne binasından çıkan arşitrav. Muhtemelen tiyatronun yapımına sponsorluk yapmış yollarından sorumlu Romalı yüksek düzey bir memurun unvanı yer alıyor (altta).
The architrave of the stage building, probably featuring the title of a high-ranking Roman civil servant responsible for the roads, who sponsored the construction of the theatre (below).

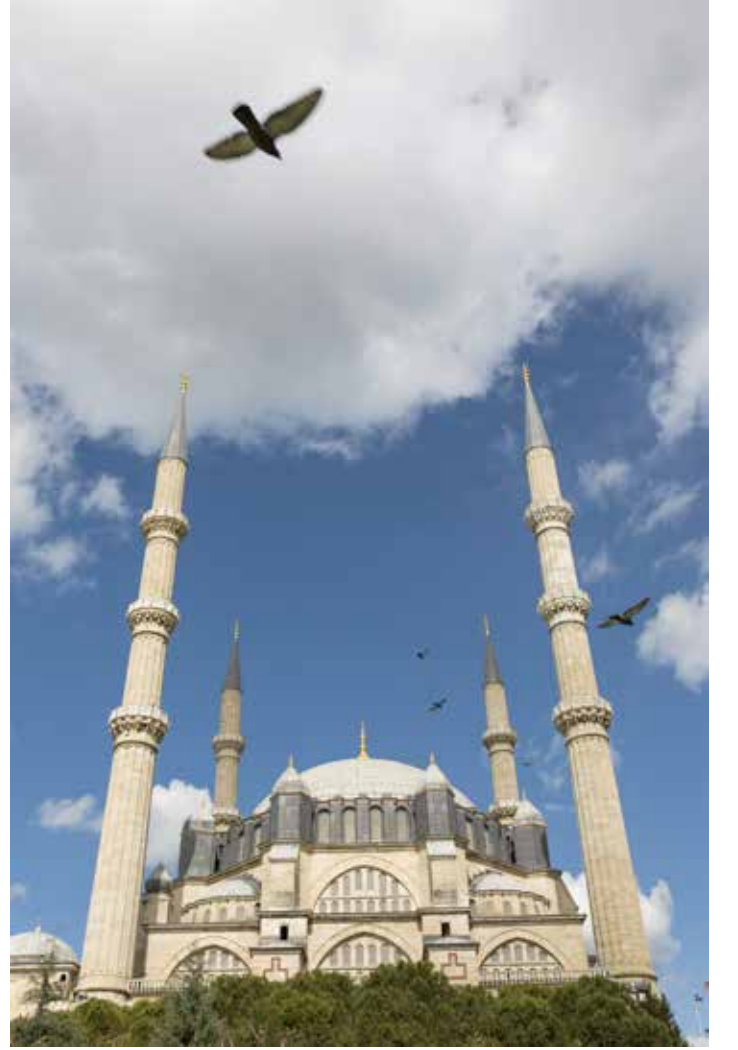

MİMARİ
Architecture

SELİMİYE CAMİİ

HEM HRİSTİYAN HEM İSLAM MİMARİSİNİN
“KUBBELİ ANITSAL YAPILARI” ARASINDA,
TEK KUBBENİN EGEMEN OLDUĞU, BOYUT VE
TASARIM AÇISINDAN BAŞKA HİÇBİR YAPININ BU
DURULUĞA ULAŞAMADIĞI BİR SİNAN BAŞYAPITI...

SELİMİYE MOSQUE

The Selimiye Mosque, built by Mimar Sinan in Edirne, with its mass dominated by a huge central dome, is a unique architectural masterpiece, unmatched by any other monument in the clarity of its size and design, unparalleled among all the “domed monumental structures” of both Christian and Islamic architecture...

Selimiye Camii ve Külliyesi, İstanbul fethedilene kadar Osmanlı İmparatorluğu'na başkentlik yapan "serhat şehri" Edirne'nin en önemli anıtsal eseri ve haklı bir övünç kaynağı. 16. yy.'da Mimar Sinan tarafından Sultan II. Selim için yapılan bu eser teknik üstünlüğü, tasarımı ve estetik değerleriyle Sinan'ın kendini de aştığı, mükemmel bir yapı. Öyle ki tevazuyu hiç bir zaman elden bırakmayan, yaptıklarıyla hiç bir zaman övünmeyen Sinan bile bu cami için "ustalık eserim" diyebilmiş.

Tevazu, yalnızca Sinan'ın bir karakter özelliği değil elbette. Dini yapıların insanların yaşadığı yerlerle bütünleşik ve onların kolayca kullanabileceği türden, alçakgönüllü boyutlarda olmasını öngören İslam inancının da bir gereği. Bu yüzden sadelik, tevazu ve çevreyle uyum, Sinan yapılarının da en önemli özelliklerinden. Döneminin en iyi kalitedeki malzemelerinin kullanıldığı bu cami oran, ölçü, mimari uyum ve denge bakımından bu sanat türünün zirvesini temsil ediyor.

Edirne Selimiye Camii ve Külliyesi, UNESCO Dünya Miras Komitesi'nin 2011 yılında aldığı karar ile önemli ve korunması gereken bir kültürel varlık olarak Dünya Miras Listesi'nde de hakettiği yeri almış...

Kubbe örtülü anıtsal yapılar tarihi ve Selimiye

Sinan, mekân bütünlüğü kadar dış cephe estetiği açısından da hayran olunan bu eserini, zeminin oturması için 8 yıl bekletmiş, 1575'te tamamlamıştı. Edirne'nin en yüksek tepesine kurulan Selimiye Camii, 31,30 m çapındaki kubbesi ve dört köşesinde yükselen dört minaresiyle etkileyici bir dış görünüme sahip. "Çağlar Boyunca Türk Sanatının Anahatları"

Selimiye Camii'nin içi ve dışından görüntüler.
Views from the interior and exterior of Selimiye Mosque.

Selimiye Mosque and Complex is the single most important edifice of the city and a legitimate source of pride for "frontier city" Edirne, which served as the capital of the Ottoman Empire until the conquest of Istanbul. The 16th Century mosque commissioned by Sultan Selim II and built by the greatest of all Ottoman architects, Mimar Sinan, is a perfect architectural work

in terms of its design, technical excellence and aesthetic finesse, through which Mimar Sinan surpassed himself. It is so much so that the architect, who usually cultivated modesty and never boasted about his achievements, qualified it as his "master work". Humility is of course not only a character property of Sinan. It is also a requirement of the Islamic faith which suggests that the religious structures should be integrated with the environment where people live and be plain enough to provide ease of use to worshippers. So simplicity, modesty and environmental harmony are as well the main characteristics of the structures built by Sinan. The Selimiye Mosque constructed with the best quality material of its time, represents the climax of this form of art in terms of proportions, dimensions, architectural harmony and balance.

Edirne Selimiye Mosque and Complex was included, upon the relevant decision of UNESCO World Heritage Committee, on UNESCO's World Heritage List in 2011, thus taking its rightful place as an outstanding cultural asset to be protected as an important component of world cultural heritage.

History of dome-covered monumental structures and Selimiye

Mimar Sinan, who waited 8 years for the structure's ground to be firmly seated, completed this monument admired as much from the point of view of its

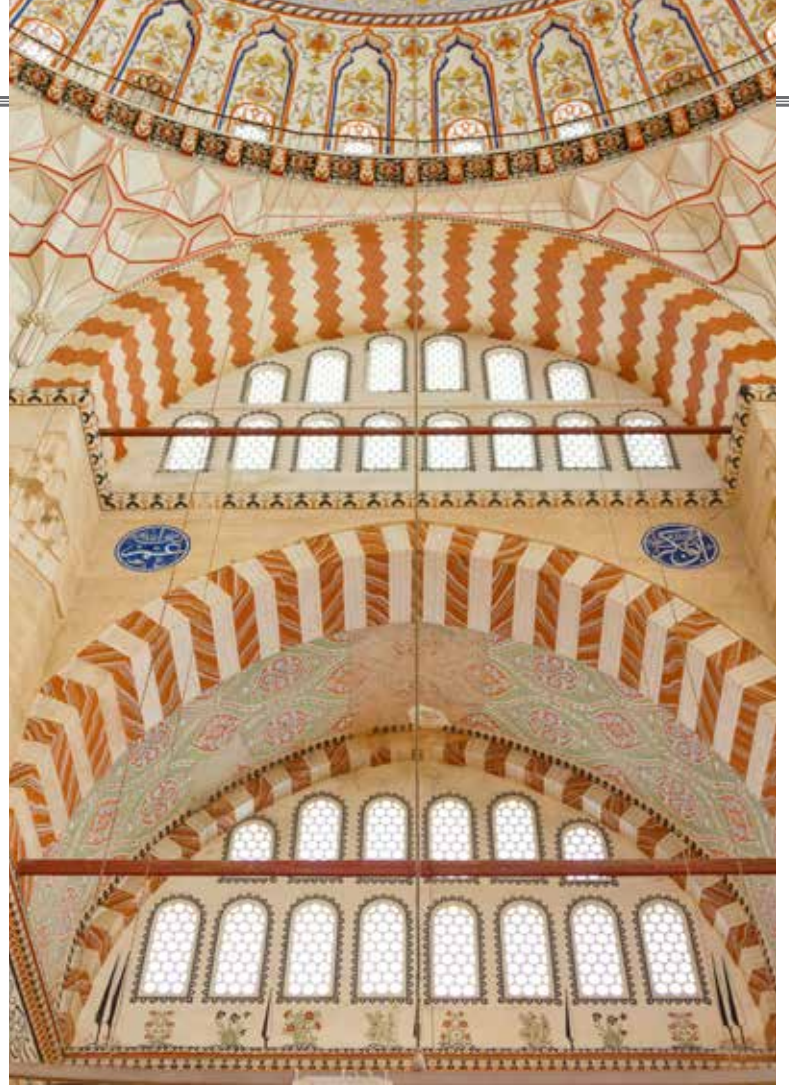
SELİMİYE’NİN İÇİ ve KÜLLİYESİ

Selimiye Külliyesi’nin yapı çeşitliliği de çok mütevazı. Medreseler, Selimiye Camii’nin hemen arkasında, kible duvarının gerisinde simetrik olarak yapılmışlar. El yazması kütüphanesi, dış avlusu ve Sinan’dan sonra III. Murat döneminde Mimarbaşı olan Davut Ağa’nın yaptığı Arasta’sı da hâlâ canlılığını koruyor.

“Sinan’a Saygı” portaline göre, Selimiye’nin içine gireni etkileyen ilk öge, havada asılıymış gibi duran aydınlık kubbe oluyor. Kubbenin ve iç mekânın muazzam boyutlarına rağmen, içeriye dengeli oranların getirdiği bir dinginlik hâkim.

Caminin içindeki mimari ve süsleme elemanları ise hepsi kendi alanlarında birer başarıdır. İç mekânı süsleyen hatlar Karahisari tarafından yazılmış. Mermer minber Osmanlı mimarisinin bu alanda verdiği en ihtişamlı ve belki de en güzel örnek. Konumuna Selimiye’den önce ve sonra hiç rastlanmamış müezzin mahfili, kubbenin tam altına, caminin merkezine yerleştirilmiş. Selimiye’nin içindeki sembolik yeri, altındaki şadırvanı ve son restorasyonlarda tekrar ortaya çıkarılan kalem işi süslemeleri bu mahfili benzersiz kılıyor.

Müezzin mahfilinden başka, Selimiye’nin içinde, doğu cephesindeki galeri katının sonunda bir de hünkâr mahfili bulunuyor. Bu mahfilin nasıl süsleneceği belirlenirken, II. Selim konuyla bizzat ilgilenmişse de son kararı Sinan’a bırakmak dirayetini göstermiş. Edirne’nin kısa süreli Rus işgali sırasında, bu mahfil içindeki eşsiz İznik çinilerinin bir kısmı da Rus askerlerince sökülüp, kaçırılmış. Kültür ve Turizm Bakanlığı, yapının çini süslemelerinin, Osmanlı ve dünya sanatında ayrı bir yeri olduğuna dikkat çekiyor. 16. yy. çiniciliğinin en güzel örnekleri olan bu çiniler, “sıraltı” tekniğinde olup, İznik’te yapılmış. Selimiye Camii’nin 3,80 m çapında 70,89 m yüksekliğinde, üçer şerefeli dört zarif minaresinden cümle kapısının iki yanında bulunanların içi de bir Sinan farkı içeriyor: Onların içinde üç ayrı merdivenli yol var! Her şerefeye ayrı bir merdivenden çıkılıyor ve çıkanlar birbirini görmüyor!

© Shutterstock, nexus 7

INTERIOR OF SELİMİYE AND ITS COMPLEX

The structural diversity of Selimiye Mosque Complex is also modest. The medrese units are situated right behind the mosque, behind its kibleh wall in a symmetrical order. The manuscript library, outer courtyard and the Arasta (row of shops) built by Sinan’s successor Davut Agha who served as Chief Architect during the reign of Sultan Murat III, continue to keep their vitality. According to the “Respect for Sinan” portal, the first thing that impresses the visitor who enters Selimiye is its bright dome which seems like suspended in the air. An atmosphere of serenity prevails inside the mosque despite the enormous dimensions of the dome and the interior, thanks to the perfect equilibrium of its proportions. The architectural and decorative elements of the mosque’s interior are all masterpieces in their own fields. The calligraphic art adorning the inner space was authored by the famous calligrapher Karahisari. The marble pulpit is the most splendid and perhaps the most beautiful example of Ottoman architecture in this area. The muezzin gallery is placed at the centre, right below the dome of the mosque, in a position never seen before. Indeed this gallery is unique owing to its unprecedented symbolic position, its fountain and its hand-drawn ornaments which were recovered following the latest restorations. There is also a Sultan’s Loge at the end of the mezzanine at the eastern flank of the interior. Although Sultan Selim II had personally shown some initial interest for the decoration of this loge, he then had the acumen to leave up the final decision to Mimar Sinan on this subject. During the short Russian occupation of Edirne, some of the unique İznik tiles of that loge were removed by Russian soldiers. The Culture and Tourism Ministry underscores the special place in Ottoman and world art of the mosque’s tile decorations. These tiles which are the most beautiful examples of 16th Century tile making were manufactured in İznik through the “underglaze” technique. Selimiye Mosque has four elegant minarets 70,89 m in height and 3,80 m in diameter each and equipped each with three balconies. Two of these, located on either side of the main gate, are endowed with a special Sinan feature. These minarets are equipped with three separate staircases each one of them leading to a different balcony, so none of the climbers sees the other.

kitabında Doğan Kuban, kubbe örtülü anıtsal yapılar tarihinde, “büyük bir yapının iç ve dış mimarisini, büyük bir kubbenin tek başına hâkim olduğu bir kompozisyonla tasarlanmanın” fazla örneği olmadığını belirtiyor. Kuban, bu konuda Batı’da yapılan denemeler içinde Roma Dönemi eseri Pantheon’un, teknik bakımdan ilkel de olsa boyutları bakımından aşılammış bir örnek olduğuna dikkat çekiyor. Doğu’da, İslam ülkelerinde ise büyük kubbeli yapılar çok görülmekle birlikte bunlar daha çok dış kompozisyonlara ağırlık verilen mezar yapıları...

Selimiyenin eşsiz kubbesi ve tasarımına yakından bakış

Selimiye Camii’nin kubbesi, nasıl olmuş da caminin iç ve dış kompozisyonuna tek başına hâkim olabilmiş? Bu sorunun cevabı Sinan’ın daha önceki çalışmalarından edindiği mimarlık ve mühendislik deneyiminde saklı.

Gerçekten de Sinan, Selimiye Camii’ne kadar yaptığı büyük küçük tüm camilerde gerek iç gerekse dış mimarinin tek ögesi olarak “kubbe” kullanmanın nice çeşitlemesini yapmış. Mimar Emine Merdim’in arkitera.com’daki “Mimar Sinan’ın Hayatı” derlemesinde de yer alan Selimiye Camii özelliklerine daha yakından bakıldığında, hiçbir şeyin rastlantısal olmadığı gibi Sinan’ın bazı çözümlerinin de ilk defa burada kullanıldığı anlaşılabilir. Meselâ:

Büyük kubbenin kilit taşının tam altında merkezi mekân kuruluşunu vurgular biçimde yer alan müezzin mahfili;
Kubbeyi taşıyan sekiz fil ayağının, çatı üstünde kubbe kasnağını payandalayan ağırlık kulelerine dönüşmesi;
Köşelerde kubbeyi omuzlayan tonoz bingi (pandantif) yuvarlaklarının dışa da yansması...
Kubbenin duvarlara oturmasını sağlayan bingi sisteminin biçim

Selimiye Camii ve detayları.
Selimiye Mosque and details.

areal integrity as for its exterior beauty in 1575.

Erected on the city’s highest peak, Selimiye Mosque displays an impressive appearance with its 31,30 m diameter dome and the four minarets rising from its four corners. The expert Doğan Kuban in his book “Main Features of Turkish Art through the Ages” maintains that “designing a large building’s interior and exterior architecture through a composition dominated alone by a huge dome” is a rather rare circumstance within the history of dome-covered monumental structures. As to similar monuments in the West, Kuban refers to the Pantheon in Rome as an unsur-

passed example in terms of its dimensions, albeit technically rudimentary. In the East, there are numerous monuments with large domes, particularly in Islamic countries; but these are funeral structures rather focused on external composition...

Close look at the unique dome and design of Selimiye Mosque

How was it possible for Selimiye’s dome to exclusively dominate the entire inner and outer composition of the mosque? The answer to this question lies in the experience Sinan had acquired in the field of architecture and engineering throughout his previous work.

Indeed, Sinan has tried numerous variations of dome-centred architecture in the multiple mosques he built before Selimiye. As underlined in Architect Emine Merdim’s essay on Mimar Sinan at www.arkitera.com, a close look at the characteristics of the Selimiye mosque demonstrates that nothing is fortuitous concerning this monument and that Sinan has applied some of his technical solutions for the first time during the construction of this mosque.

For example:

The placement of the muezzin gallery right below the keystone of the great dome in a manner that emphasizes the central space configuration;

Conversion of the eight pillars carrying the great dome into weight towers buttressing the dome frame on the rooftop;

The construction of the pendentives shouldering the dome at the corners in a manner to be visible from the outside of the building...

The reflection to the building’s outside of the shape of the pendentives enabling the dome to be seated on the walls was an innovation for Sinan’s era. Previously the central domes were seated on a square-cube-shaped base, such as in the case of for instance, the Beyazıt Mosque and the Üsküdar Mihrimah Sultan Mosque in Istanbul...

Sinan enabled the inner spherical pendentives to be reflected outward by sculpting the corners of the square-cube for the first time at the Şehzade Mehmet Mosque. He opted to counter-balance the strength of the lateral thrust of the large arches supporting the central dome through weight towers. Emine Merdim underlines that, in doing so, Sinan emphasized the organic bond between aesthetics and structure on the one hand and enabled the perception of the internal structure of the building from the outside, on the other hand.

Sinan’s genuine solution or strategy!

Again the same question; how was it possible for Selimiye’s dome to dominate the entire inner and outer composition of the mosque? In his above-mentioned book, Doğan Kuban sees the answer to that question in Sinan’s choice of an octagonal structure schema as opposed to a square layout. When the weight of a dome is carried by

olarak dışarıya yansımaları Sinan döneminde bir yenilik. Daha önce-leri orta kubbe, kare-küp biçimli bir tabana oturtuluyormuş. İstanbul Bayezit Camii, Üsküdar Mihrimah Sultan Camii örneklerinde olduğu gibi...

Sinan, ilk kez, Şehzade Mehmet Camii'nde kare-küpün köşelerini yontup, içteki küresel bingiyi dışa da yansıtmış. Orta kubbenin bastığı büyük kemerlerin yan itme gücünü de ağırlık kuleleriyle karşılamayı tercih etmiş. Merdim, Sinan'ın bunu yaparken bir taraftan estetikle yapı arasındaki organik bağı vurguladığını, bir taraftan da binanın iç kuruluşunun dışarıdan algılanmasını sağladığını belirtiyor.

Sinan'ın asıl çözümü ya da stratejisi!

Aynı soruyu tekrarlayalım, Selimiye Camii'nin kubbesi, nasıl olmuş da caminin iç ve dış kompozisyonuna tek başına hâkim olabilmiş? Kuban, adı geçen eserinde bu soruya cevaben, önceliği kare yerine kullanılan sekizgen yapı şemasına veriyor.

Sinan'ın Rüstempaşa Camii gibi yapılarında da uyguladığı; kubbe-yi "daha fazla sayıda ayakla taşıma" yoluna gidildiğinde, ayakların boyutları küçülürken, kendilerinin de daha narin olabildiğine dikkat çekiyor. Dahası, bu yolla ayaklar arasındaki mesafeler azalıyor, yarım kubbeler ortadan kalkıyor, yarısı yapının dışına çıkarıldığı için kubbe boyutlarıyla boy ölçüşen payanda sistemi de göze daha az çarpıyor, kısacası kubbenin boyutlarıyla rekabete girişen ne kadar yapı ögesi varsa hepsi ikinci plâna düşüyor.

Kuban'a göre bu etkinin sağlanmasında rolü olan başka unsurlar da var! Meselâ minareleri dört köşeye yerleştirerek, yapının tek merkezliliğini güçlendirmek, payandalar arasında kalan bölümlere camiyi üç taraftan çeviren revaklar yerleştirerek iç-dış ilişkisini pekiştirmek ve mutlak simetri! Böylece Sinan, Selimiye ile geometrik tasarımın saflığını bozmadan, kubbe mimarisinin en ilkel biçimi olan tonoz-bin-gili sistemden, anıtsal ölçüğe geçivermiş. Şimdi Sinan'ın "Dahî mimar ve mühendis, şehircilik uzmanı" sıfatlarına bir yenisi; "Dahî stratejist" eklenmez mi?

a greater number of legs, these supports are necessarily reduced in size and become more slender, such as in the case of a number of mosques built by Sinan like the Rüstempaşa Mosque where Sinan has applied that method.

Moreover, the distance between these supports is reduced and the half-domes are eliminated. Since half of the shoring system competing with the size of the dome is moved outside, it becomes less conspicuous. In short, all structural elements competing with the dimensions of the dome are thus relegated to second plan.

According to Kuban, there are some other factors contributing to that effect. For example, strengthening the single-centeredness of the structure by installing the minarets at its four corners and placing porticoes surrounding the mosque from three sides in the sections remaining between the struts in order to consolidate the interior-exterior relationship and absolute symmetry!

Thus, with Selimiye, Sinan has switched from the vault-pendentives system which is the most primitive form of dome architecture to the monumental scale, without harming the purity of the geometric design. Now, does Sinan not deserve a further adjective as "a genius strategist" in addition to his essential attributes as "Genius architect and engineer and a genius urban development expert"?

TERS LALE'nin ŞİFRESİ

Mimar Sinan, Selimiye Camii'nin iç bezemelerinde değişik tür, boy, renk ve biçimde tam 101 lüle motifi kullanmış. Bunlardan Müezzin Mahfeli'nin kuzeydoğu yönünde, köşedeki mermer ayağında bulunanı ise başaşağı duruyor. Bu ters lüle motifi, Selimiye'nin binbir özelliğinin yüzyıllardır en çok merak edilenlerinden biri ve hakkında rivayet muhtelif. Henüz şifresi tam çözülememiş olmakla birlikte, Elif Ersoy'un, "Lüle Üzerine Notlar" makalesinde de yer alan ve tasavvuf kültürüne göre yapılan şu açıklama ilginç: "Caminin tam ortasına konulmuş 6x6 m boyutundaki Müezzinler Mahfeli Kabe'yi, 12 ayak üzerine oturtulması 12 İmam'ı, Ters Lüle motifi ise 'İnsan-ı Kâmil'i simgelemektedir. Buradaki ters lalenin 4 yaprağı var ve kökleri yukarıda. 4 yapraklı olup da kökleri üst tarafta bulunan canlı, insanın da 4 yaprağı vardır de üst tarafta yani başında bulunur ki bu da beyndir. Kökleri ve soğanı arşda; çiçeği ve meyveleri ise arzda olan lüle, İnsan-ı Kâmil, Secde'ye varmış 'İnsan'dır..."

SYMBOLIC MEANING OF THE INVERTED TULIP

Mimar Sinan has made use of 101 types of tulip patterns, different in size, colour and shape for the interior decoration of the Selimiye Mosque. Among them, the tulip standing upside down on the marble foot corner of the muezzin gallery at its northeast direction has been one of the major topics of curiosity concerning Selimiye for centuries, about which existed various legends. Although the mystery still remains unresolved, an interesting explanation based on the Sufi culture is offered by Elif Ersoy in her article published under the title, "Notes on the Tulip": "The 6x6 m Muezzin Gallery placed in the middle of the mosque represents the Kaaba, the fact that it is supported by 12 columns symbolizes the 12 Imams, and the inverted tulip motif stands for the perfect human being. The tulip with the upward looking roots has 4 leaves. The living being with 4 leaves whose roots are placed upwards is the human being. The human being is also endowed with 4 leaves: 2 hands plus 2 legs! The roots providing life to the human being are also at its upper side, namely the brain in its head. In this connection, the tulip with roots and bulb in the skies; with its flower and fruits in the earth represents the perfect human being because the perfect human being is the one who prostrates oneself..."

ÇEKİRDEKTEN YETİŞEN MAKEDON HÜKÜMDAR

BÜYÜK İSKENDER

GİZEMLİ KARAKTERİ DE ÖLÜM NEDENİ DE HALA ÇÖZÜLEMİYEN, SAVAŞ TAKTİKLERİ DERS; EGOSU VE RUH DURUMU GÜNÜMÜZDE BİLE ARAŞTIRMA KONUSU, TARİHTE BİR EŞİ DAHA GÖRÜLMEMİŞ İMPARATOR...

ALEXANDER THE GREAT THE MACEDONIAN SOVEREIGN WHO ROSE UP THROUGH THE RANKS

The cause of his death still unresolved, his elusive character defying description, his war tactics being subject to lectures, his ego and frame of mind continuing even today to be research subjects, Alexander the Great was an incomparable emperor unique in history.

© Shutterstock & Wikipedia

ral II. Philip ve Kraliçe Olympia'nın oğlu Büyük İskender, MÖ 356'da Makedonya'nın başkenti Pella'da doğmuş. Annesinden Yunan savaş efsanelerini, Aşil ve Herakles'in kahramanlıklarını dinleyerek büyümüş. 13 yaşındayken babasından silahlı ve silahsız savaş teknikleri, Aristo'dan da bilim, tıp, edebiyat ve felsefe, devlet yönetimiyle ilgili dersler almaya başlamış. 16 yaşındayken ve babası Bizans'ta savaşırken, bir Trak isyanını hocası Aristo'nun da teşvikiyle o bastırmış. Ele geçirdiği şehre de "Alexandropolis" adını vermiş ki burası bugün Yunanistan sınırlarında kalan Dedeoğaç! İskender'in başlangıçta askeri üsler olarak kurduğu hemen tüm kentler, zamanla kültür ve ticaret merkezlerine dönüşerek Eski Yunan kültürünün Hindistan'a kadar yayılmasında önemli rol oynuyor.

Orduda bilim insanları kadrosu

II. Philip bir suikast sonunda öldürülünce İskender de 20'sinde tahta çıkıyor. Önce onun katillerini ve olası hasımlarını öldürtüp, arkasından babasının da planladığı büyük fetihler için hazırlığa girişiyor. MÖ 335 ilkbaharında Trakya'ya girip, Triballileri (Triballoi) ezdikten sonra Tuna'nın öbür yakasında Getaları, Makedonya'da İliyalıları yenip, hızla Yunanistan'a giriyor. Bütün Tebai'yi yerle bir ediyor. Yaklaşık 6 bin kişinin öldürüldüğü bu harekettten sonra Sparta dışındaki tüm Yunan devletleri Makedonya üstünlüğüne boyun eğiyor. İskender de mühendis, mimar, bilim adamı, saray görevlisi ve tarihçilerin de bulunduğu

Born 356 BC as son of King Philip II and Queen Olympia in the Macedonian capital Pella, Alexander grew up with his mother blowing to his ears the exploits of the legendary Greek war heroes Achilles and Heracles.

At the age of 13 he was taught armed and unarmed fighting techniques by his father, he began to take courses in the fields of science, medicine, literature and philosophy and the art of governing from the famous philosopher Aristoteles. Encouraged by his teacher Aristotle, he suppressed a Thracian rebellion at age 16, while his father was busy fighting a war in Byzantium. He gave his name to the city he conquered, namely "Alexandropolis", nowadays the Western Thracian town of Dedeoğaç (Alexandroupolis) currently within the boundaries of Greece. Almost all the cities Alexander originally established as military bases throughout his military campaigns were eventually transformed into cultural and commercial metropolises playing an important role in expanding the ancient Greek culture to countries as far as India.

An army staffed with scholars

When his father King Philip II is assassinated in a plot, Alexander accedes to the throne at age 20. He starts his reign by killing the perpetrators of this plot and eliminating his potential adversaries before embarking upon the preparations for the great conquests planned by his father. In the spring of 335 BC, he defeats the Triballians, crushes the Gatae (Dacians) on the other side of the Danube River, and beats the Illyrians in Macedonia before rushing into Greece. After Thebes is razed to the ground by Alexander in an operation killing 6 thousand people, the majority of Greek city states, with the exception of Sparta, are subordinated to Macedonian rule. Alexander then moves on to the Dardanelles with the intention of fighting the Persians, with his powerful army which includes, in addition to fighting soldiers, scores of engineers, architects, scientists, court officials and historians as well.

From Western Anatolia to Cappadocia

Alexander visits first Ilium (Troy) where he lays a wreath at the tomb of Achilles. He confronts the Persian army for the first time at the Battle of Granikos. His victory in this battle is opening up Western Anatolia's gates to him. After forcing the rulers of Miletos and Halikarnassos in Caria to surrender, Alexander then reaches Perge. While crossing Phrygia, he cuts the famous Gordian knot with his sword! Thence he moves on to the south through Ankara, Cappadocia and Cilicia. He defeats the Persian army which had taken battle position at Issos bordering the Pinaros River. Persian ruler Darius III flees.

Büyük İskender'in büstü ve heykeli (sol sayfa). 14. yüzyıl Bizans yazmasında İskender tasfiri (üstte) ile İskender ve Aristo betimlemesi (sağda).
Bust and statue of Alexander the Great (left page). 14th century Byzantine depiction of Alexander (above) and depiction of Alexander and Aristotle (right).

güçlü ordusuyla Perslerle savaşma niyetiyle Çanakkale Boğazı'na geliyor.

Batı Anadolu'dan Kapadokya'ya

Önce İlion'u (Troya) ziyaret ederek Akhilleus'un mezarına çelenk koyan İskender, Pers ordularıyla ilk kez Granikos Çarpışması'nda karşı karşıya geliyor. Bu çarpışmada elde ettiği zafer ona, Batı Anadolu'nun kapılarını açıyor. Karya'daki Miletos ve Halikarnassos yöneticilerini teslim olmaya zorlayan İskender, daha sonra Perge'ye ulaşıyor. Frigya'dan geçerken, ünlü Gordion düğümünü de bir kılıç darbesiyle kesiyor! Sonra Ankara, oradan da Kapadokya ve Kilikya üzerinden güneye iniyor. Pinaros Çayı kıyısında, İssos'ta savaş düzeninde bekleyen Pers hükümdarı III. Darius ise yenilip kaçıyor...

Törenle yakılan bir saray!

İskender Suriye ve Fenike'ye doğru ilerliyor. III. Darius'un kendisini Asya'nın efendisi olarak tanınmasını ve koşulsuz teslim olmasını istiyor. Pers kentlerini kolayca ele geçirip dire-

A palace solemnly set on fire!

Alexander is now heading to Syria and Phoenicia. He wants to force Darius III to surrender unconditionally and to recognize him as the Lord of Asia. He easily captures several Persian cities, brings to their knees the city of Tyros (Turkish: Sur) attempting to resist. The city is drastically sacked. Progressing southward through Syria Alexander enters Gaza and Egypt soon after. He puts the double crown of the Pharaohs on his head in Memphis and remains in Egypt where he establishes the city of Alexandria. Then at Gaugamela, he faces the army of Darius III once more and after vanquishing him once again he moves south to Babylon and conquers the city. Later he reaches the city of Susa and moves into Iran after crossing the Zagros Mountains. In Persepolis, he sets on fire the palace of Xerxes I through a formal ceremony as a retaliatory act against what they did in Greece.

Up the ladder to Afghanistan

Alexander, who intends to establish a new empire encompassing the entire Persian territory and aims to be the "Lord of Asia", reaches very soon the shores of the Caspian Sea and thereafter penetrates inside Afghanistan. Due to the composite nature of the new administration system which took shape during these conquests and consisting of a combination of Macedonians and Persians, he faces deepening disagreements with his former commanders. Alexander, who executes those he accuses of attempting to assassinate him, is heading this time towards the North. Meanwhile, when an uprising occurs in Bactria, he crosses the Hindu Kush Mountains and puts an end to the confusion.

On his way to India, Alexander is building new cities including one in the name of his dead horse...

nen Tiros'u (Sur) da düşürüyor ve kent esaslı biçimde yağmalanıyor. Suriye'den güneye ilerleyen İskender Gaza'ya sonra da Mısır'a giriyor. Memphis'te firavunların çifte tacını giyip Mısır'da kalıyor ve İskenderiye kentini kurduruyor. Sonra Gaugamela'da III. Darius'la yeniden karşı karşıya gelip onu bir kez daha yeniyor, güneye inip Babil'i alıyor. Ardından Susa'ya girip Zagros Dağları'nı aşarak İran'a yöneliyor. Persepolis'te Yunanistan'da yaptıklarına karşı bir misilleme olarak I. Kserkses'in sarayını törenle yakıyor.

Afganistan'a kadar uzanış

Pers topraklarını içine alan yeni bir imparatorluk kurmayı ve "Asya'nın efendisi" olmayı amaçlayan İskender, kısa sürede Hazar kıyılarına, oradan da Afganistan içlerine ulaşıyor. Bu fetihler sırasında Makedonyalı ve Persler'den oluşan yeni yönetim sistemi nedeniyle eski komutanlarıyla anlaşmazlıkların derinleşiyor. Kendisine suikast girişimiyle suçladıklarını öldüren İskender kuzeye doğru ilerliyor. Bu sırada Baktria'da ayaklanma başlayınca, Hindukuş Dağları'nı aşarak karışıklıklara son veriyor.

İskender Hindistan'a giderken ölen atının-ki dahil yeni kentler kuruyor...

Ele geçirdiği ülke halklarından topladığı askerleri de ordusuna katan İskender, Baktria'dan ayrılıyor. Hindukuş Dağları'nı tekrar geçip, Hydaspes ile Aknesin ırmakları arasındaki bölgenin hükümdarı Poros'u yenilgiye uğratiyor. Başarısını kutlamak üzere

Aleksandreia Nikaia'yı, ayrıca burada ölen atı Boukefalos'un adını verdiği Boukefala kentini kuruyor. Ordusu ayaklanmak üzereyken geri dönmeye

Sol sayfa: Üsküp'teki İskender heykeli (sol üstte), Roma'daki anıt (sağ üstte) ve Selanik'teki anıt (sol altta) MÖ 315 tarihli Yunan parası üzerindeki İskender Başı (en altta). Sağ sayfa: İskender'in III. Darius ile yaptığı savaşı temsil eden mozaik bugün Pompei'de sergileniyor (üstte). İstanbul Arkeoloji Müzeleri'ndeki lahit (sağda).

Alexander, who is including in his army soldiers recruited among the populations of the occupied lands, leaves Bactria and crossing back the Hindu Kush Mountains, defeats Poros, the ruler of the region between the rivers Hydaspes and Akeshines. To celebrate his success he builds the city of Aleksandria Nicaea and establishes yet another city, Bukefala, upon which he bestows the name of his dead horse Boukefalos. Due to the rebellious mood prevailing in the ranks of his weary army, he decides to embark upon the way to return home.

First, he builds a navy consisting of a thousand vessels on the banks of the Hydaspes River and moves forward to the Indian Ocean.

Alexander adopts the clothing style of Persian rulers and embraces Persian traditions such as the "greeting of the sovereign by prostrating oneself with face down to the ground" as well. The rise of Persians to higher ranks and positions on an equal footing with Macedonians in the Army and the Administration provokes the reaction of his compatriots. When finally the whole army joins an uprising in 324 BC, Alexander has to build a new army consisting of Persians only. In the spring of 324 BC, the Commander arrives in Babylon where he is deceased following a febrile illness. His deadly remains are placed in a golden coffin in Alexandria.

Left page: Statue of Alexander in Skopje (above left), the monument in Rome (above right) and the monument in Thessaloniki (below left). Alexander Head on 315 BC Greek coin (bottom). Right page: the mosaic representing Alexander's battle with Darius III is on display in Pompeii today (above). The Alexander Sarcophagus at the Istanbul Archaeological Museums (right).

İSTANBUL ARKEOLOJİ MÜZELERİ'NDE BÜYÜK İSKENDER

İstanbul Arkeoloji Müzeleri'nde Büyük İskenderle ilgili önemli eserler bulunuyor. Bunların başında gelen İskender Lahdi, Müze'deki en önemli eser kabul ediliyor. Adı İskender Lahdi olarak anılsa da aslında Sidon Kralı Abdalonymos'a ait olduğu düşünülüyor. İskender ile özdeşleşmesi, ön yüzünde atının üstünde İskender'in gösterilmesi nedeniyle. Zemin Katta sergilenmekte olan ve MÖ 2. yy'a tarihlenen Büyük İskender Başı ise ona ait. Bergama'nın aşağı agorasındaki kazılarda bulunmuş. Müze tarafından verilen bilgi şöyle:

"Başın omuza doğru eğik duruşu ve çok hafif arkaya doğru atışıyla alınının ortasından çıkan saç tutamı aynı bir aslanın yelesi gibidir ve her iki yandan düzensiz kıvrımlarla inmektedir. Bu Büyük İskender'e özgü bir saç tipidir. Ağır göz kapakları ile yuvarlak gözleri, kalın kirpikleri ve dişlerini pek ortaya çıkarmayan hafif açık ağız gibi özelliklerin tümü, Büyük İskender heykellerinin genel karakteristiğidir. Bu tarz, MÖ 4. yy'da yaşamış ve sanatta Klasik'ten Helenistik'e geçişi sağlamış olan heykeltıraş Lysippos'un portrelerinde görülmektedir. Sanatçı, İskender için çalışmış ve İskender de portrelerini yalnızca Lysippos'a yaptırmıştır. Portrenin alınında görülen derin çizgiler, kralın çok genç olmasına rağmen karşılaşmış olduğu büyük problemleri akla getirmektedir. Eser, Kral II. Eumenes yönetimi zamanındaki Bergama heykel sanatının tipik özelliklerini yansıtmaktadır."

Kaynak: İstanbul Arkeoloji Müzesi
Web Sitesi: istanbularkeoloji.gov.tr/

ALEXANDER THE GREAT, AT THE ISTANBUL ARCHAEOLOGICAL MUSEUMS

Istanbul Archaeological Museums features important artefacts related to Alexander the Great. The so-called Alexander Sarcophagus is considered the most valuable piece of the museum's collection indeed. Although named after Alexander, the sarcophagus is believed to belong to the King of Sidon Abdalonymos. It is associated with Alexander due to the fact that its front features a depiction of Alexander on his horse. The Alexander Head found in the excavations of the lower agora of Pergamon which is on display at the museum's ground floor is dated to the 2nd Century BC. The explanation provided by the Museum is as follows: "The head is in a posture inclined towards one shoulder and tilted very slightly backwards. The strand of hair protruding from the middle of the forehead comparable to a lion's mane goes down on both sides with the same erratic twists. This is a style of hair typical of Alexander the Great. The round eyes with heavy eyelids, thick eyelashes and the slightly open mouth, which hardly reveals his teeth, constitute the general characteristics of Alexander the Great sculptures. This style is found in the portraits created by the sculptor Lysippos who lived in the 4th Century BC and contributed to the transition from Classical to Hellenistic style in art. The artist has worked for Alexander and the latter has had his portraits made only by Lysippos. The deep lines seen on the forehead of the king, although he was very young when the sculpture was made, bring to one's mind the major problems he was confronted with despite his young age. The statue reflects the typical characteristics of King Eumenes II era Pergamon art of sculpture."

Source: Istanbul Archaeology Museum Website: www.istanbularkeoloji.gov.tr

HAKKINDA YAZILMIŞ EN ESKİ KİTAPLAR

Eski çağlara ait güvenilir ve eski kaynak azlığı her zaman önemli bir sorun. Büyük İskender hakkında modern çağlarda yazılmış kitapların sayısı çok fazla ise de eski çağlara ait kaynak az. Genellikle şu 5 kişinin yazdıkları kabul görüyor:

- Arrian: MS 2. yy'da yaşamış, Roma vatandaşlığında bir Yunanlı. Kapadokya bölgesinden sorumlu valilik görevine getirilen Arrian Büyük İskender hakkında 2 kitap yazmış. "Anabasis of Alexander" (İskender'in Yükselişi) ve "Indica". Arrian, Aristobulus ve Ptolemy'nin yazdıklarını temel almış.
- Sicilyalı Diodorus ya da Diodorus Siculus: MÖ 1. yy'da Roma İmparatorluğu'nda yaşamış bir Yunanlı olan Diodorus, özellikle II. Philip Dönemi'ne ilişkin pek çok bilgi içerdiği halde İskender Tarihi'nde kaynak belirtmediği için çağdaş araştırmacılar yazdıklarını pek önemsemiyor hatta kopya olduğunu ileri sürüyorlar.
- M. Junianus Justin: MS 200 yılında yazdığı İskender tarihinde Justin, büyük ölçüde Pompeili Trogus'un MS 1. yy başlarında ayrıntılı olarak yazdığı ve sonra ortadan kaybolan "Philippic Histories" kitabını özetlemiştir.
- Lucius Mestrius Plutarchus: İskender hakkında yazarların en tanınmış. O da MS 2.yy'da Roma'da yaşayan bir Yunanlı. "Parallel Lives" (Paralel Yaşamlar) başlıklı bir dizi kitap yazmış. Bu seri içindeki "Life Of Alexander" (İskender'in Hayatı) kitabında bilgilerin çoğunu İskender'in yazdığı bazı mektuplara dayandırdığı, İskender'in kişiliğini tahlil ettiği, onu bir "filozof-general" olarak gördüğü biliniyor.
- Quintus Curtius Rufus: MS 53'de öldüğü bilinen Curtius'un İskender Tarihi başlıklı dizi kitaplarının bazıları kaybolmuş. Diğerleri içinde en uzun ve en ayrıntılı anlatım onunki.

Kaynak: "Alexander's Final Army", Jonathan A. Miller, <http://goo.gl/glyvly>

OLDEST BOOKS WRITTEN ABOUT ALEXANDER

The scarcity of reliable ancient sources is always a major problem. Despite the existence of numerous books written on Alexander the Great in modern times, sources on him belonging to ancient times are rather limited. Usually the writings of the following 5 authors are recognized as reference sources:

- Arrian: a Roman citizen of Greek origin who lived in the 2nd Century AD. Arrian, who was appointed governor for the region of Cappadocia composed two books about Alexander the Great: "Anabasis of Alexander" (Alexander's Rise) and "Indica". He based his work on the writings of Aristobulus and Ptolemy.
- The Sicilian Diodorus or Diodorus Siculus: He was a Greek historian having lived in the Roman Empire during the 1st Century BC. Even though his Alexander History contains prolific information especially on the period of King Philip II, modern researchers have a tendency to attach lesser importance to his writings due to the fact that he did not indicate his sources. They even argue that he was a plagiarist.
- Justin M. Junianus: The author is considered to have basically summarized in the Alexander History he wrote in 200 AD, the detailed book written in the early 1st Century AD by Trogus from Pompeii under the title "Philippic Histories", that was later lost.
- Lucius Mestrius Plutarchus: he is the best-known of historians having written about Alexander. He was also a Greek author having lived in Rome during the 2nd Century AD. He wrote a series of books entitled "Parallel Lives". Most of the information contained in his book entitled "Life of Alexander", which is one of the books of this series, is based on various letters written by Alexander himself as a source of reference. He also offers an analysis of Alexander's personality whom he characterizes as a "philosopher-general".
- Quintus Curtius Rufus: Curtius known to have died in 53 AD composed a series of books entitled "The History of Alexander". Some of the books of this series were lost. His description of Alexander's history is the longest and most detailed of all the others.

Source: "Alexander's Final Army", Jonathan A. Miller: <http://goo.gl/glyvly>

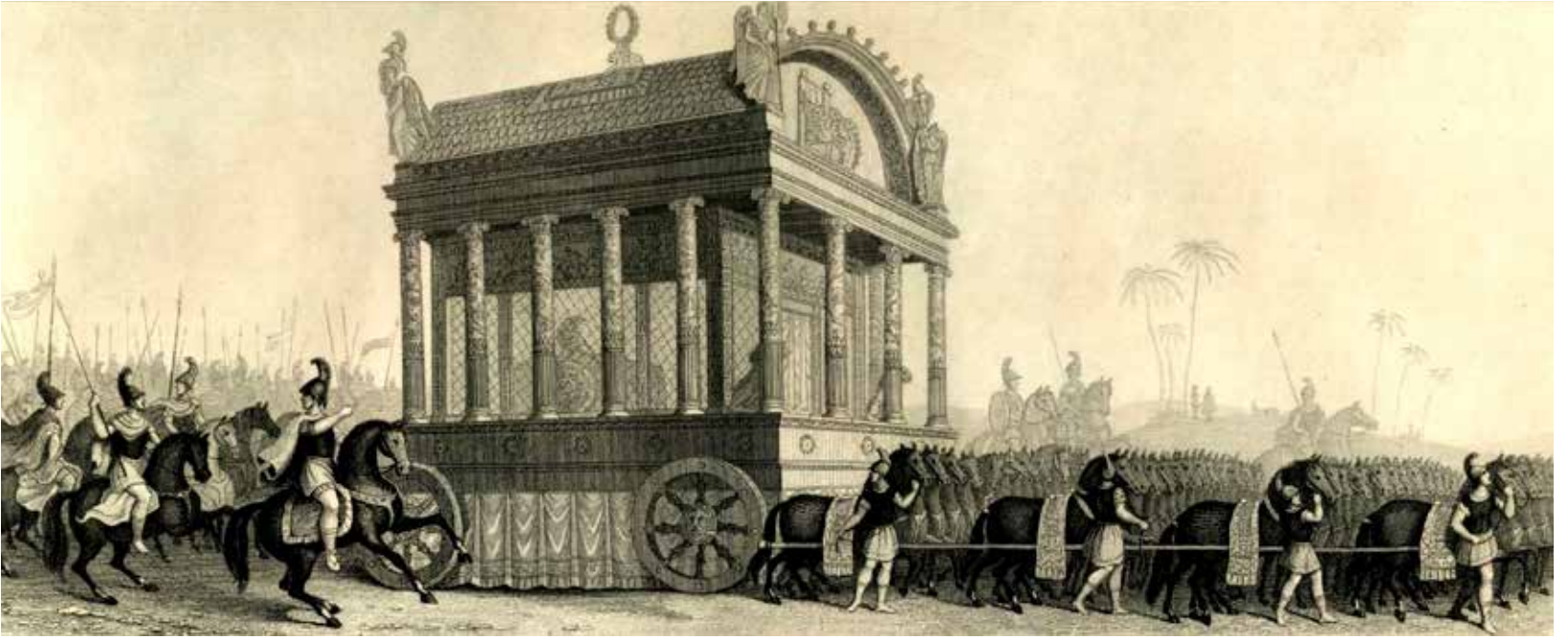

karar veriyor. Hydaspes Irmağı kıyısında bin gemilik bir donanma kurduktan sonra Hint Okyanusu'na kadar ilerliyor. İskender, Pers hükümdarları gibi giyinmeyi ve "hükümdar karşısında yere kapanarak selamlama" gibi Pers geleneklerini de benimsiyor. Perslerin ordu ve yönetimde kendisiyle eşit konuma yükselmesi ise Makedonyalıların tepkisini çekiyor. MÖ 324'te çıkan ayaklanmaya bütün ordu katılınca İskender Perslerden oluşan yeni bir ordu kuruyor. MÖ 324 ilkbaharında Babil'e geçen komutan, ateşli bir hastalıktan sonra ölüyor. Cenazesi İskenderiye'de, altın bir tabuta konuyor.

Jean Simon Berthélemy tablosunda İskender Gordion Düğümü'nü kesiyor (üstte). Altta, yukarıdan aşağıya: 14. yy Bizans baskısında İskender (altta), Xerxes Sarayı Şiraz, İran ve İskender'in Yunanistan'da Aristoteles'ten ders aldığı okul. Büyük İskender'in temsili cenaze töreni (sağ sayfa, üstte) ve İskender'in imparatorluk sınırları (sağ altta).

Alexander portrayed cutting the Gordian Knot on a painting by Jean Simon Berthélemy (above). Below, from top to bottom: 14th Century Byzantine print of Alexander (below); Xerxes Palace Shiraz, Iran, and the school in Greece where Aristotle taught Alexander. Illustration showing Alexander the Great's funeral (right page, above) and the borders of Alexander's empire (below right).

BÜYÜK İSKENDER'İN AYAK İZLERİNDE

Cesaret ile zalimliğin, dayanıklılık ile hırsın bir arada bulunduğu İskender seferleri, insanlık tarihinde bir dönüm noktası olarak görülüyor.

O'nun fetihleri ile Avrupa ile Asya arasındaki iletişim kanalları açılırken, ordusunun hayret verici enerjisinin olumsuz etkilerinin günümüzde bile sürdüğünü düşünenler de var. Tarihçi Michael Wood, onlardan biri. "Büyük İskender'in Ayak İzlerinde" başlıklı kitabında İskender'in Yunanistan'dan Hindistan'a yaptığı on yıllık ve 22 bin millik turu, aynı güzergâha olabildiğince sadık kalarak yeniden yaşatan Wood, tam 17 ülkede seyahat etmiş. Zagros Dağları'nda kaybolan şehri aramış, Hindukuş Dağları'nda "Büyük İskender" şehrinin eski hikayelerini dinlerken siyah çay içmiş, 23 deveyle Makran Çölü'nü geçmiş. Lübnanlı tacirler, İranlı hacılar, Afgan gerillaları ve diğer yerli halklarla birlikte seyahat etmiş. Beyrut ve çevresi dahil, 20. yy'ın dert kaynağı bölgelerini de görmüş...

Wood, İskender'in Yunanlı ve Romalı tarihçilerin metinlerine dayanan öyküsünü "kolonyalizm, oryantalizm ve ırkçılık" gibi çağdaş kavramlarla yeniden ele alıyor. Wood'a göre genellikle Yunan kaynaklı anlatılan Makedon fethi, Ortaçağ seyyahlarının hikayeleriyle, yeni keşfedilen papirüsler ya da kil tabletlerdeki kehanetlerle de parlatılmış. 20'sinde taç giyen, 30'a kadar muazzam fetihler yapan, 33 yaşında ölen; acımasız politikacı, parlak bir askeri taktisyen, sadık bir oğul, aile adamı, hem kadınların hem erkeklerin aşığı İskender, sonsuz cömertliği kadar acımasız zalimliği ile de tanınıyor. Wood; "Büyük İskender hâlâ yaşıyor" diyor. "Büyük İskender'in Ayak İzlerinde" içinde Wood'un da rol aldığı bir dizi belgesel olarak, 1998'de BBC tarafından filme de alınmıştır.

Kaynak: University of California Press <http://goo.gl/w5IVzq>

IN THE FOOTPRINTS OF ALEXANDER THE GREAT

Alexander the Great's relentless marches across Asia constituted an event of bravery and cruelty, endurance and greed. The decade-long expedition is seen as a major turning point in human history. While his conquests contributed to the opening up of channels of communication between Europe and Asia, certain analysts argue that the impact of the then unleashed astonishing energy continues even to affect the world today. Historian Michael Wood is one of these scholars. In

his book entitled "In the Footprints of Alexander the Great", the author recreates the decade-long expedition covering a total distance of 22 thousand miles undertaken by Alexander from Macedonia to India, following as much as possible the actual route of his journey. Historian Michael Wood traversed seventeen countries, trekking through the Zagros Mountains to find the lost site of Alexander's battle at the "Persian Gates," drinking black tea in the Hindu Kush, listening to ancient stories of Sikander e Aazem, and crossing the Makran Desert with twenty-three camels. He travelled with Lebanese traders, Iranian pilgrims, Afghan guerrillas, and other local people on a journey that took him through many of the twentieth century's major trouble spots, including Beirut and vicinity. Wood bases his account of Alexander's conquest on the texts of Greek and Roman historians, but he also reconsiders the Greek adventure in terms of modern ideas on colonialism, orientalism, and racism. The Macedonian conquest, which has mainly been seen through Greek sources, is illuminated for the first time by medieval travellers' narratives, newly discovered oracles, and prophecies on papyrus or clay tablet. At the heart of Wood's powerful story is the towering, enigmatic character of Alexander the Great. He ascended the throne at twenty, conquered much of the known world before he was thirty, and was dead by the age of thirty-three. A ruthless politician, brilliant military tactician, devoted son, family man, lover of both women and men, Alexander was known for his extreme generosity as well as his ferocious cruelty. Following in the conqueror's footsteps centuries later, Michael Wood overhears the words of the fabled Greek mermaid who calls to passing sailors: "Great Alexander still lives!"

The BBC produced in 1998 a documentary series entitled "In the Footsteps of Alexander the Great" starring Wood himself.

Source: University of California Press <http://goo.gl/w5IVzq>

HABER TURU NEWS IN OVERVIEW

TOPKAPI SARAYI MÜZESİ YILLIĞI

Topkapı Sarayı Müzesi Yıllığı, 22 yıllık bir aradan sonra, Kültür ve Turizm Bakanı Ömer Çelik'in talimatıyla yapılan çalışmalar sonucunda yeniden çıkartıldı. İlk kez 1986 yılında Topkapı Sarayı Müzesi ve İstanbul Topkapı Sarayı'nı Sevenler Derneği tarafından çıkartılan Topkapı Sarayı Müzesi Yıllığı, beş sayıdan sonra, çeşitli nedenlerden dolayı yayına son vermişti.

Müzecilik faaliyetlerinin, kültürel etkinliklerin, önemli restorasyon ve projelerin kayda geçirildiği ve Topkapı Sarayı Müzesi'nin tarihinde önemli bir geçmişi olan bu yayının yeniden çıkarılması, özellikle yayımlanamadığı 22 yıla ışık tutması bakımından büyük önem taşıyor. Gelenekselliği korumak adına yıllığın altıncı sayısının önceki yıllıklarla aynı boyut ve mahiyette olmasına büyük özen gösterildi. Bu yeni sayı; 2013 yılı faaliyetlerinin yanı sıra, yayın yapılamayan yıllarda Topkapı Sarayı'nın geçirdiği tüm önemli restorasyonlar ve projeleri, ev sahibi olunan ulusal ve uluslararası sergileri, kültürel etkinlikleri ve Topkapı Sarayı'nın müzecilik alanında geldiği yeri tüm ayrıntıları ile yansıtıyor. "Topkapı Sarayı Müzesi Yıllık- 6"nın ön sözünde, "Topkapı Sarayı Müzesi, sahip olduğu en önemli somut kültürel mirası olan Saray mimarisi ve objelerini korumaya ve sergilemeye çabaladığı gibi Saray dönemine ait somut olmayan kültürel mirası da yaşatmaya önem atfetmektedir." diyen Kültür ve Turizm Bakanı Ömer Çelik'in imzası bulunuyor. Yıllık, tüm kültür kurumları tarafından Topkapı Sarayı Müzesi Müdürlüğü'nden ücretsiz olarak temin edilebilecek.

TOPKAPI PALACE MUSEUM ALMANAC

The Almanac of the Topkapı Palace Museum is reborn after 22 years with the works realised by the instructions of Mr. Ömer Çelik, the Minister of Culture and Tourism. Topkapı Palace Museum Almanac was first published in 1986 by Topkapı Palace Museum and İstanbul Topkapı Palace Lovers Association and ceased its publication after 5 issues due to various reasons. The reissue of this publication, that holds an important place in the history of the Topkapı Palace Museum where museology activities, cultural events and projects are recorded, is of great importance especially as it enlightens the 22 years during which it was not published. The utmost care has been spent to keep the dimensions and contents of the sixth volume in conformity with the first five so as to preserve the tradition. This new volume, alongside the activities of 2013, reflects in details of all the significant restorations and projects that Topkapı Palace had undergone, national-international exhibitions hosted, cultural activities and the place Topkapı Palace has reached from the point of museology for 22 years where the almanac could not be printed. In the preface of "Topkapı Palace Museum Almanac - 6" the following words were signed by Mr. Ömer Çelik, the Minister of Culture and Tourism: "Topkapı Palace Museum tries to preserve and exhibit the Palace architecture and objects owned as the most important concrete cultural heritage, as well gives importance to the abstract cultural heritage of the Palace period". The Almanac can be obtained by all cultural establishments free of charge from the Management of Topkapı Palace Museum.

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nda görev değişimi

2012 yılından bu yana Topkapı Sarayı Müzesi Başkanlığı görevini yürüten Prof. Dr. Ahmet Haluk Dursun, Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarlığı'na atandı. Prof. Dr. Haluk Dursun, 8 Temmuz 2014 tarihi itibarıyla görevi Özgür Özaslan'dan devraldı. 1957 yılında Hereke'de doğan Ahmet Haluk Dursun, Galatasaray Lisesi'nden mezun oldu. 1982 yılında İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Son Çağ ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi bölümünü bitirerek aynı üniversitede asistan olarak akademik ha-

yata başladı. 1986 yılında Marmara Üniversitesi'nde yüksek lisans, 1994 yılında da doktorasını tamamladı. 2007 yılında "Osmanlı Müesseseleri ve Medeniyeti Tarihi" sahasında tarih doçenti olan Haluk Dursun, 2013 yılında Marmara Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi'nde Yakın Çağ Tarihi Ana Bilim dalında profesörlük ünvanını aldı. Akademik çalışmaları yanında kamusal alanda da önemli faaliyetleri bulunan Dursun, 2006-2012 yılları arasında Ayasofya Müzesi Müdürü olarak görev yaptı. 2012 Temmuz ayı itibarıyla getirildiği Topkapı Sarayı Müzesi Başkanlığı görevi boyunca birçok etkinlik ve düzenlemeye imza atan Haluk Dursun, Saray'ın kültürel ve tarihsel dokusunu ön plana çıkaran çalışmalara ağırlık verdi. Ayasofya Müzesi Başkanlığı döneminde gerçekleştirdiği çalışmalarla 2010 yılında İtalya'da her yıl verilen Rotondi Sanat Kurtarıcısı Ödülü'nü (Premio Rotondi 2010 ai Salvatori Dell'Arte) kazandı. Aynı dönemde yaptığı çalışmalar Dursun'a 2011 İstanbul Turizm Ödülleri kapsamında verilen "Etkinlik Ödülü"nü de getirdi. Kültür, sanat ve tarih alanlarında televizyon programları da hazırlayıp sunan Prof. Dr. Dursun'un, yine kültür, sanat ve tarih konulu çok sayıda kitabı var.

Changing of tasks at the Ministry of Culture and Tourism

Prof. Dr. Ahmet Haluk Dursun, holding the post of Chairman of the Topkapı Palace Museum since 2012, was appointed Undersecretary of the Ministry of Culture and Tourism.

Prof. Dr. Haluk Dursun took over the task from Özgür Özaslan on of 8 July 2014.

Ahmet Haluk Dursun, born in Hereke in 1957, graduated from Galatasaray High School. He completed his bachelor's degree in 1982 at the "Last Era and Republic of Turkey Section" of the Faculty of Letters of İstanbul University, and began his academic career as an assistant at the same university. He received his Master's degree at the Marmara University in 1986, and completed his doctorate in 1994. In 2007, A. Haluk Dursun obtained the title of Associate Professor in the field of "History of the Ottoman Institutions and Civilization". In 2013, he received the title of Professor at the Department of the History of the Modern Era, Faculty of Arts and Sciences, Marmara University.

Besides his academic career, Prof. Dursun held various posts in the public sphere. He was Director of the Hagia Sophia Museum between the years of 2006 and 2012. As of July 2012, Haluk Dursun was appointed Chairman of the Topkapı Palace Museum where he undertook several activities and reorganization efforts aimed primarily at highlighting the cultural and historical texture of the Palace. In 2010, he won the annually awarded Rotondi Savior of the Arts Prize (Premio Rotondi 2010 ai Salvatori dell'Arte) in Italy, owing to the valuable endeavours he achieved during his tenure as Chairman of the Hagia Sophia Museum. Moreover, Dursun was granted an "Event Prize" in the framework of the "2011 İstanbul Tourism Awards", due to this work during the same period.

Prof. Dr. Dursun who also produces and presents television programmes in the sphere of culture, art and history, is the author of numerous books in the same area.

ANADOLU MEDENİYETLERİ MÜZESİ AÇILDI

Kültür ve Turizm Bakanı Ömer Çelik, restorasyon çalışmaları tamamlanan Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nin açılışını yaptı. Muhteşem koleksiyonları ile dünyanın sayılı müzeleri arasında olan ve 1997 yılında "Avrupa'da Yılın Müzesi Ödülü"nü alan Anadolu Medeniyetleri Müzesi, tamamlanan restorasyon çalışmalarının ardından yenilenen yüzüyle yerli ve yabancı turistleri karşılamaya hazır. Kültür ve Turizm Bakanı Ömer Çelik açılış konuşmasında, "Doğrusunu söylemek gerekirse bir müzeye bu kadar ilgi gösterilmesi bir Kültür Bakanı için duyulabilecek en büyük memnuniyetlerden bir tanesidir. Kuşkusuz sahip olduğumuz değerlerle, Anadolu'nun kültürel mirasıyla, tarihi mirasıyla büyük bir gurur duyuyoruz. Dünyanın her tarafında nereye gidersek gidelim milletimize ait, medeniyetimize ait bu eserleri gördüğümüz zaman bu eserlerin Türkiye'de sergilenmesine dönük ilgimiz, arzumuz, heyecanımız her zaman daha çok artıyor. Biz Ankara'da şu anda bu müzenin bahçesinden baktığımızda Bilge Kaan ve Tonyukuk anıtlarından Mali'deki Timbuktu eserlerine, Mostar Köprüsü'nden Asya'da sahip olduğumuz medeniyet mirasına kadar çok büyük bir medeniyet coğrafyasına seslenebilme gücüne sahibiz" dedi.

ANATOLIAN CIVILISATIONS MUSEUM IS OPENED

Mr. Ömer Çelik, the Minister of Culture and Tourism has opened the Anatolian Civilisations Museum after the restoration works have been completed. The Anatolian Civilisations Museum that was given the "Museum of the Year in Europe" award in 1997 has a place among the best museums of the world with its magnificent collections is ready once again to welcome local and foreign tourists with its new image after the restoration works. During his inauguration speech Mr. Ömer Çelik, the Minister of Culture and Tourism said that, "To tell you the truth, it is one of the great honours for a Minister of Culture that such a courtesy has been diverted to a single museum. Without any doubt, we feel great pride with the values we own, the Cultural and historical Heritage of Anatolia. At each corner of the world, wherever we go, whenever we come across any of these works of art that belongs to our land, to our civilisations we have a growing passion inside to exhibit these works in Turkey. Now, when we look from the garden of this museum in Ankara we have the power to call out to the great civilisation geography from the monuments of Bilge Khagan and Tonyukuk to the Timbuktu works in Mali, from the Mostar Bridge to the civilisation heritage we have in Asia."

T. C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞINA BAĞLI DÖŞİMM VE TÜRSAB-MÜZE GİRİŞİMLERİ TARAFINDAN İŞLETİLEN MÜZE VE ÖRENYERLERİ

MUSEUMS AND HISTORICAL SITE OF THE MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM OF THE REPUBLIC OF
TURKEY RUN BY DÖŞİMM (CENTRAL DIRECTORATE OF REVOLVING FUNDS MANAGEMENT) AND
TÜRSAB (ASSOCIATION OF TURKISH TRAVEL AGENCIES) MUSEUM ENTERPRISES

MARMARA BÖLGESİ MARMARA REGION

BURSA

İznik Müzesi
Iznik Museum

Mudanya Mütareke Evi Müzesi
Mudanya Truce House Museum

Türk İslam Eserleri Müzesi
Museum of Turkish and Islamic Arts

ÇANAKKALE

Troia Örenyeri
Troia Archaeological Site

Assos Örenyeri
Assos Archaeological Site

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

Apollon Smintheion Örenyeri
Apollo Smintheion Archaeological Site

EDİRNE

Arkeoloji ve Etnoğrafya Müzesi
Museum of Archaeology and
Ethnography

Türk İslam Eserleri Müzesi
Museum of Turkish and Islamic Arts

İSTANBUL

Ayasofya Müzesi
Hagia Sophia Museum

Topkapı Sarayı Müzesi
Topkapı Palace Museum

Harem Dairesi
Harem Apartments

Kariye Müzesi
Chora Museum

İstanbul Arkeoloji Müzeleri
Istanbul Archaeological Museum

Türk ve İslam Eserleri Müzesi
Museum of Turkish and Islamic Arts

Mozaik Müzesi
Mosaics Museum

Hisarlar Müzesi
Castles' Museum

İslam Bilim ve Teknoloji Tarihi Müzesi
Museum for the History of Science
and Technology in Islam

Galata Mevlevihanesi Müzesi
Galata Whirling Dervishes Hall
Museum

Yıldız Sarayı
Yıldız Palace Museum

Fethiye Müzesi
İstanbul Fethiye Museum

Aya İrini
Hagia Eirene Church Museum

KOCAELİ

Kocaeli Müzesi
Kocaeli Museum

Saray Müze (Av Köşkü)
Imperial (Hunting Lodge) Palace
Museum

KARADENİZ BÖLGESİ BLACK SEA REGION

AMASYA

Amasya Müzesi
Amasya Museum

Hazeranlar Konağı
The "Hazeranlar" Mansion
Ethnography Museum

S.Düzü Milli M. Müzesi
Amasya National Struggle Museum

BARTIN

Amasra Müzesi
Amasra Museum

ÇORUM

Çorum Müzesi
Çorum Museum

Alacahöyük Müzesi ve Örenyeri
Alacahöyük Museum and
Archaeological Site

Boğazköy Müzesi
Boğazköy Museum

SAMSUN

Arkeoloji ve Etnoğrafya Müzesi
Museum of Archaeology and
Ethnography

Gazi Müzesi
Ghazi (Mustafa Kemal Atatürk)
Museum

SİNOP

Tarihi Sinop Cezaevi
Sinop Historical Castle Prison

Sinop Müzesi
Sinop Museum

TRABZON

Sümela Manastırı
Sümela Monastery

Kostaki Konağı
The Kostaki Mansion

Trabzon Müzesi
Trabzon Museum

ZONGULDAK

Cehennemağzı Mağaraları
The Hell Mouth Caves

AKDENİZ BÖLGESİ

MEDITERRANEAN REGION

ADANA

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

ANTALYA

Aspendos Örenyeri
Aspendos Archaeological Site

Alanya Kalesi
Alanya Castle

Myra Örenyeri
Myra Archaeological site

Noel Baba Müzesi
The Museum of St. Nicholas

Perge Örenyeri
Perge Archaeological site

Phaselis Örenyeri
Phaselis Archaeological site

Antalya Müzesi
Antalya Museum

Side Tiyatrosu
Ancient Side Amphitheatre

Olympos Örenyeri
Olympos Archaeological site

Patara Örenyeri
Patara Archaeological site

Side Müzesi
Side Museum

Simena Örenyeri
Simena Archaeological site

Termessos Örenyeri
Termessos Archaeological Site

Xanthos Örenyeri
Xanthos Archaeological Site

Karain Mağarası
Karain Cave

Arykanda Örenyeri
Arykanda Archaeological Site

Alanya Müzesi
Alanya Museum

BURDUR

Sagalassos Örenyeri
Sagalassos Archaeological Site

Burdur Müzesi
Burdur Museum

HATAY

Hatay Müzesi
Hatay Museum

St. Pierre Anıt Müzesi
St. Pierre (Saint Petrus) Church
Museum

Çevlik Örenyeri
Çevlik Archaeological Site

Isparta Antiocheia Örenyeri (Yalvaç)
Pisidia Antiocheia Archaeological Site

K. MARAŞ

Kahramanmaraş Müzesi
Kahramanmaraş Museum

MERSİN

Cennet - Cehennem Örenyeri
Chasm of Heaven and Pit of Hell

Astım Mağarası
Asthma Cave

St. Paulus Kuyusu
The St. Paul Well

Mağmure Kalesi
Mağmure Cave

Kanlı Divane Örenyeri
Kanlı Divane Archaeological Site

Anamurium Örenyeri
Anemurium Archaeological Site

St. Paul Anıt Müzesi
The St. Paul Church Memorial Museum

Kız Kalesi
Korykos Maiden's Castle

EGE BÖLGESİ AGEAN REGION

AFYON

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

AYDIN

Afrodiasis Müze ve Örenyeri
Aphrodisias Archaeological Site

Didim Örenyeri
Didyma Archaeological Site

Milet Örenyeri
Miletus Archaeological Site

Priene Örenyeri
Priene Archaeological Site

Milet Müzesi
Miletus Museum

Aydın Müzesi
Aydın Museum

DENİZLİ

Hierapolis Örenyeri
Hierapolis Archaeological Site

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

İZMİR

Efes Örenyeri
Ephesus Archaeological Site

Akropol Örenyeri
Acropolis Archaeological Site

Efes Yamaçevler
Ephesus Terrace Houses

Asklepion
Asclepeion (Healing Temple)

St. Jean Anıtı
St. John Basilica

Efes Müzesi
The Ephesus Museum

Agora Örenyeri
Agora Archaeological Site

Çeşme Müzesi
Çeşme Museum

Bergama Kızıl Avlu (Bazilika)
Pergamon Red Courtyard (Basilica)

Tarih ve Sanat Müzesi
Museum of History and Art

Bergama Müzesi
The Bergama Museum

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

Klaros Örenyeri
Klaros Archaeological Site

KÜTAHYA

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

Aizonai Örenyeri
Aizonai Archaeological Site

Çini Müzesi
The Tile Museum

MANİSA

Sardes Örenyeri
Sardes Archaeological Site

Gymnasium ve Sinagog
Gymnasium and Synagogue

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

MUĞLA

Bodrum Sualtı Müzesi
The Bodrum Museum of Underwater
Archaeology

Sedir Adası
Sedir Island

Mausoleion Örenyeri
Mausoleion Archaeological Site

Kaunos Örenyeri
Kaunos Archaeological Site

Kayaköy Örenyeri
Kayaköy Archaeological Site

Knidos Örenyeri
Knidos Archaeological Site

Zeki Müren Sanat Evi
Zeki Müren Arts Museum

Marmaris Müzesi
Marmaris Museum

Tlos Örenyeri
Tlos Archaeological Site

Letoon Örenyeri
Letoon Archaeological Site

Beçin Kalesi ve Örenyeri
Beçin Fortress and Historical Site

UŞAK

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

İÇ ANADOLU BÖLGESİ MEDITERRANEAN REGION

AKSARAY

Ihlara Vadisi Örenyeri
Ihlara Valley

Manastır Vadisi Örenyeri
Manastır Valley

ANKARA

Anadolu Medeniyetleri Müzesi
Museum of Anatolian Civilizations

Cumhuriyet Müzesi
Museum of the Republic

Etnoğrafya Müzesi
Museum of Ethnography

Gordion Müzesi ve Örenyeri
Gordion Archaeological Site and
Museum

Roma Hamamı Örenyeri
Roman Baths of Ankara Open-Air-
Museum

ESKİŞEHİR

Eti Arkeoloji Müzesi
Eti Archaeological Museum

KAYSERİ

Yeşilhisar Soğanlı Örenyeri
Yeşilhisar Soğanlı Archaeological Site

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

KIRŞEHİR

Kaman Kalehöyük Arkeoloji Müzesi
Kaman Kalehöyük Museum of
Archaeology

KONYA

Mevlana Müzesi
Mevlana Museum

Karatay Müzesi
Karatay Museum

İnce Minare Müzesi
Museum of the İnce Minareli
(Slender Minaret) Medrese

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

Akşehir Batı C. Müzesi
Akşehir Western Front Headquarters
Museum

NEVŞEHİR

Göreme Açık Hava Müzesi
Göreme Open Air Museum

Kaymaklı Yer Altı Şehri
Kaymaklı Underground City

Derinkuyu Yer Altı Şehri
Derinkuyu Underground City

Karanlık Kilise
Dark Church

Zelve Örenyeri
Zelve Open-Air-Museum

Paşabağlar Örenyeri
Paşabağlar Underground City

Özkonak Yer Altı Şehri
Özkonak Underground City

Hacıbektaş Müzesi
Hacı Bektash Veli Museum

Çavuşin Kilisesi
Çavuşin (Nicephorus Phocas) Church

NİĞDE

Gümüşler Örenyeri
Gümüşler Monastery Archaeological
Site

Niğde Müzesi
Niğde Museum

SİVAS

Arkeoloji Müzesi
Archaeological Museum

DOĞU ANADOLU BÖLGESİ EASTERN ANATOLIAN REGION

AĞRI

İshak Paşa Sarayı
Ishak Pasha Palace

ERZURUM

Yakudiye Türk-İslam Eserleri Müzesi
Museum of Turkish - Islamic Arts and
Ethnography

Erzurum Kalesi Arkeoloji Müzesi
Erzurum Castle Archaeological
Museum

KARS

Ani Örenyeri
Ani Archaeological Site

VAN

Akdamar Anıt Müzesi
Akdamar Church Memorial Museum

GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİ SOUTHEASTERN ANATOLIAN REGION

ADIYAMAN

Pirin Örenyeri
Pirin Archaeological Site

Adıyaman Müzesi
Adıyaman Museum

BATMAN

Hasankeyf Örenyeri
Hasankeyf Archaeological Site

Batman Müzesi
Batman Museum

DIYARBAKIR

Arkeoloji Müzesi
Archaeology Museum

GAZİANTEP

Gaziantep Zeugma Müzesi
Gaziantep Zeugma Mosaic Museum

Gaziantep Arkeoloji Müzesi
Gaziantep Archaeology Museum

MARDİN

Mardin Müzesi
Mardin Museum

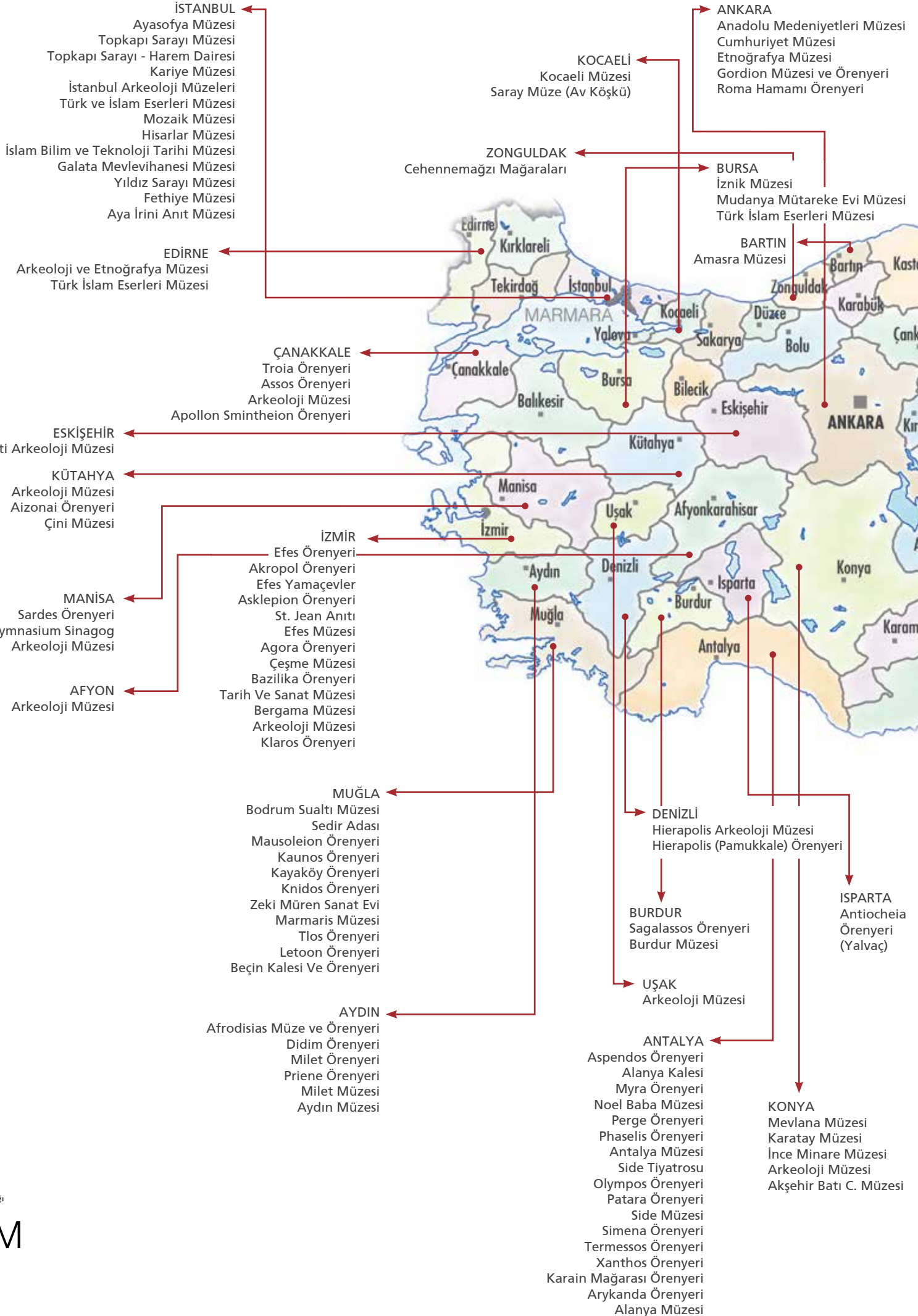
ŞANLIURFA

Şanlıurfa Müzesi
Şanlıurfa Museum

Şanlıurfa Kalesi
Şanlıurfa Castle

Harran Örenyeri
Harran Archaeological Site

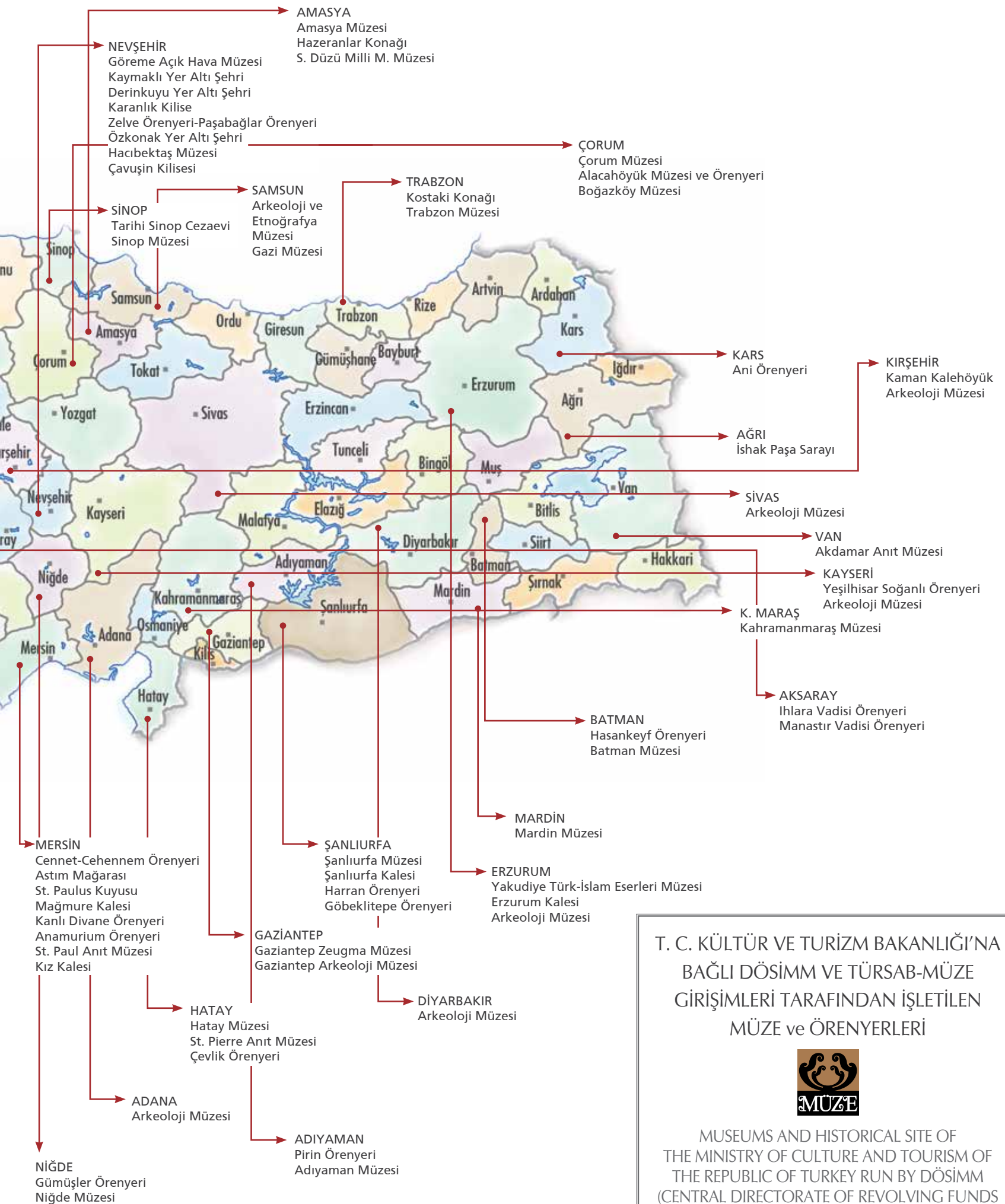
Göbeklitepe Örenyeri
Göbeklitepe Prehistoric
(Pre-Pottery Neolithic) Settlement

T.C.
Kültür ve Turizm Bakanlığı

DÖSİMM

ÖNERİLERİNE GÖRE KÜLTÜR MÜZEE KODU

T. C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI'NA
BAĞLI DÖSİMM VE TÜRSAB-MÜZE
GİRİŞİMLERİ TARAFINDAN İŞLETİLEN
MÜZE ve ÖRENYERLERİ

MUSEUMS AND HISTORICAL SITE OF
THE MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM OF
THE REPUBLIC OF TURKEY RUN BY DÖSİMM
(CENTRAL DIRECTORATE OF REVOLVING FUNDS
MANAGEMENT) AND TÜRSAB (ASSOCIATION OF
TURKISH TRAVEL AGENCIES) MUSEUM ENTERPRISES

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

DEVLET OPERA VE BALESİ

DenizBank
KATKILARIYLA

12. ULUSLARARASI
BODRUM

Baile

FESTİVALİ

19-20 Temmuz 2014	ÇALIKUŞU MERSİN DEVLET OPERA VE BALESİ
23 Temmuz 2014	CARLOS SAURA “FLAMENCO HOY” İSPANYA - CARLOS SAURA TOPLULUĞU
26 Temmuz 2014	AFİFE İSTANBUL DEVLET OPERA VE BALESİ
29-30 Temmuz 2014	KERBELA İZMİR DEVLET OPERA VE BALESİ
02 Ağustos 2014	TANGO's ANKARA DEVLET OPERA VE BALESİ
05-06 Ağustos 2014	KAMELYALI KADIN MOSKOVA AKADEMİK KLASİK BALE TİYATROSU

Bütün temsiller 21:45'de başlar.

İSTANBUL
ARKEOLOJİ
MÜZELERİ

DÖSİMM

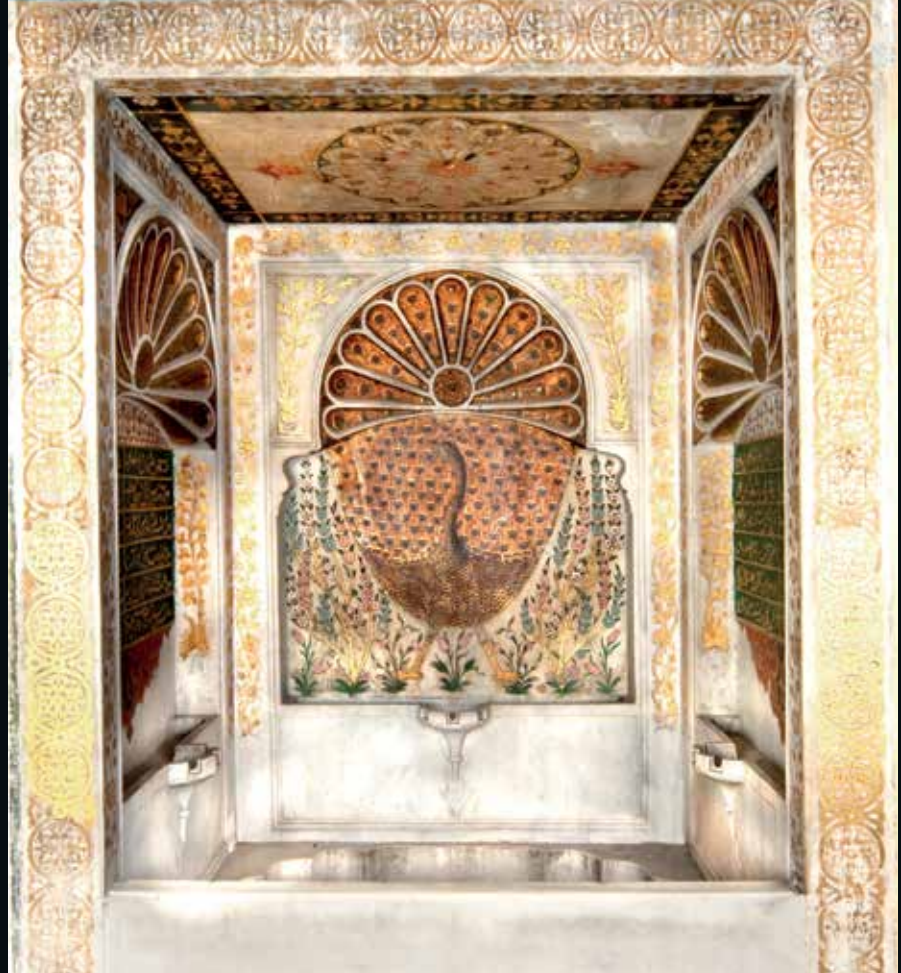
DÖNER SERMAYE İŞLETMESİ MERKEZİ MÜDÜRLÜĞÜ

T.C.
Kültür ve Turizm Bakanlığı

İSTANBUL ARKEOLOJİ MÜZELERİ KOLEKSİYONUNDAN AB-I HAYAT ÇEŞMESİ

Osman Hamdi Bey'in aynı isimli tablosuna esin kaynağı olan **"Ab-ı Hayat Çeşmesi"**... Tavus kuşu figürü ve ayna taşındaki bitkisel motifleriyle, günümüzde de güzelliğini koruyor.

Ana Sponsor

İstanbul Arkeoloji Müzeleri
TÜRSAB'ın desteğiyle yenileniyor

www.muze.gov.tr

TİYATROLAR, OPERALAR

RESTORAN, CAFE &
MAĞAZALAR

SEYAHATLER

EĞLENCE

300'Ü AŞKIN MÜZE &
ÖZEL MÜZELER

DÖSİMM

TÜRSAB MÜZE
GİRİŞİMLERİ

Müzekart+ İLE 'KARIŞ KARIŞ' TÜRKİYE

Türkiye'nin her yerine gider - her yerinde geçer ! Size 'artı değer' katar

444 MÜZE (6893) www.muze.gov.tr www.muzekart.com

